

આ સ્વીકાર

વિ.સं. ૨૦૫૭ ના નૂતનવર્ષારંભે ભગવદ્કૃપાથી સંસ્થાના પ્રકાશનો કાયમી મળી રહે તે હેતુથી-પ્રારંભ કરેલ 'કાયમી જયશ્રીકૃષ્ણ' યોજનાનો સાનુકૂળ પ્રતિભાવ વર્તમાન સમયના ૮૬ વલ્લભીયજનોએ આજ સુધીમાં આપેલ છે. આ સૌ સેવકજનોનું સદા સ્મરણ કરતાં ધ્યાતા અનુભવું છું.

શ્રીવલ્લભના સિધ્ઘાંતોના પ્રચાર-પ્રસાર કરવાના એકમાત્ર ધ્યેયને વરેલી આ સંસ્થાની સેવા જ્યોતને અખંડ પ્રજજવલિત રાખવા ઉપરોક્ત વલ્લભીયજનોએ તનુવિતજ્ઞ સેવારૂપે આપેલ સહયોગ સદા પ્રશંસનીય અને ચિર-સ્મરણીય જ રહ્યો છે. (યાદી-પુસ્તિકા પેજ-૮૩ થી ૮૬ ઉપર છે.)

આ ઉપરાંત જે વલ્લભીયજનોએ પ્રવૃત્તિને યથા શક્તિસાથ સહકાર આપી પ્રોત્સાહિત અને ગતિશીલ રાખી છે તે માટે આ સૌનું નતમસ્તકે ઋણ સ્વીકાર કરી કોટિ કોટિ વંદન કરું છું.

આપ સર્વોના સાથ સહકારથી પુનઃ પ્રકાશનો નયનરમ્ય અને રસભોગ્ય બનતા રહેશે. નાની પુસ્તિકામાં કાયમી જયશ્રીકૃષ્ણની યાદી પ્રગટ કરવી શક્ય નથી તેથી સંસ્થાના મોટા ૧૨ પ્રકાશનોમાં આ યાદી પ્રગટ થાય છે. અગણિત (હજારો) વૈષ્ણવો આ યાદી દ્વારા આપને ભગવદ્ભારણ કરતા રહે છે તે નિઃશંક છે. જાણો અજ્ઞાનો નામ-સેવા કાર્યમાં કઈક જીતિઓ, હોથો, અપરાહો અવશ્ય રહી ગયા હશે છતાં આપનો જ માની શર્મ્ય ગણાશો તેમજ ભૂતો ચુપ્પારવા માર્ગદર્શક બનશો એટલી અપેક્ષા સાથે..

માનીય - જિતેન્દ્ર ર. પરીખના

સપ્રેમ જયશ્રીકૃષ્ણ

વિશેષ માહિતી માટે

જવાબીપત્ર વ્યવહાર કરવો તથા રકમ મનીઓડર/નેક ટ્રેફટ થી
નીચેના નામે-સરનામે મોકલવા વિનંતી.

જિતેન્દ્ર રમણીકલાલ પરીખ

'શ્રીયમુના કુટિર', ઉદ્દ, શિવકૃપા સોસાયરી, ટી.બી. ડોસ્પીટલ ગાંધી રસ્તા,
ડીસા રોડ, આર.એમ. પેટ્રોલ પંપની બાજુમાં, પાટણ (PATAN) ડેરેક્ટરેન્સ (દ.શ.)
ફોન નં. : (૦૨૭૬૬) ૨૨૦૮૪૪૩ (સવારે/સાંજે ઉઠી ૧૦)

નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ

શ્રીયમુનાજુના ૧૦૮ પદોનો ગુજરાતી ભાવાર્થ તથા
સ્વરૂપ-માહાત્મ્ય સંલંઘી વિવિધ લેખો સંહિત



॥ શ્રી યમુનાયૈ નમः ॥

નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ

(શ્રીયમુનાજીનાં ૧૦૮ પદો નો ગુજરાતી ભાવાર્થ
તથા સ્વરૂપ-માહાત્મ્ય સંબંધી વિવિધ લેખો સહિત)

❖ પ્રકાશક ❖

શ્રી વલ્લભ સેવા-પ્રચાર કેન્દ્ર - પાટણ

❖ દ્રવ્ય સહાયક ❖

૧. ગો.વા. યીમનલાલ ગિરિધરલાલ સોનીના સ્મરણાર્થે
ગં.સ્વ. પ્રભાબેનના જ્યશ્રીકૃષ્ણા (ડીસા)
૨. ગો.વા. રામલાલ છગનલાલ પરીખના સ્મરણાર્થે
ગં.સ્વ. સવિતાબેન રામલાલ પરીખ અને
પરીખ પરિવારના સહેન્ય ભગવદ્ સ્મરણા (કડી)
૩. પ.ભ. મંજુલાબેન વિનોદચંદ્ર શેઠનાં
સર્વેને સપ્રેમ જ્યશ્રીકૃષ્ણ - (મુંબઈ)
૪. ગં.સ્વ. શારદાબેન કેવળદાસ અમીનના
સર્વેને સપ્રેમ જ્યશ્રીકૃષ્ણ - (પાટણ)
૫. પ.ભ. દ્વારકાદાસ શામદાસ દલાલ તથા શ્રીમતી લક્ષ્મીભાઈ
દ્વારકાદાસ દલાલના ભગવદ્ સ્મરણ-જ્યશ્રીકૃષ્ણા (પુના)
૬. ગો.વા. જમનાદાસ અમૃતલાલ ચોક્સીના સ્મરણાર્થે
ગં.સ્વ. ચંપાબેન જમનાદાસ ચોક્સીનાં જ્યશ્રીકૃષ્ણા (અમદાવાદ)
૭. પ.ભ. કિશોર દામોદરદાસ વસંત તથા
વસંત પરિવારના સર્વેને સપ્રેમ જ્યશ્રીકૃષ્ણા (મોશી-અમરાવતી)
૮. ગો.વા. નર્મદાબેન વિહૃલદાસ શાહના સ્મરણાર્થે
શાહ કનુભાઈ વિહૃલદાસ તથા ડૉ. વજુભાઈ વિહૃલદાસ શાહના
ભગવદ્ સ્મરણ જ્યશ્રીકૃષ્ણા. આકર્ણં. (સાબરકાંદા)
૯. ગો.વા. અ.સૌ. વજુબેન શાંભુભાઈ લાખાણીના
સર્વ વૈષ્ણવોને સપ્રેમ જ્યશ્રીકૃષ્ણા (અમદાવાદ)

નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ

પ્રકાશક : © શ્રી વલ્લભ સેવા-પ્રચાર કેન્દ્ર-પાટણ

(આ પુસ્તકા અથવા તેનો કોઈપણ ભાગ પ્રકાશકની પૂર્વ
સંમતિ સિવાય છાપવો નહિ)

પ્રકાશન અવસર : માગશર સુદ-૧ સ. ૨૦૬૧ તા. ૧૨/૧૨/૦૪

અનુવાદક : ગો.વા. બાબુભાઈ નાયક તથા

પ.ભ. કિરણબેન શાહ (કડી)

પુનઃ સંકલન : ભાઈલાલભાઈ શં. શેઠ. મોડાસા

આવૃત્તિ : છઠી

પ્રત સંખ્યા : ૧૦૦૦

પ્રકાશન સહાય : રૂ. ૨૫-૦૦

મુદ્રણ સ્થાન : ગણેશ પ્રિન્ટર્સ,

દરિયાપુર દરવાજા બહાર, અમદાવાદ.

પ્રકાશન / પત્ર વ્યવહાર/પ્રાપ્તિ સ્થાન

જિતેન્દ્રભાઈ ર. પરીખ

૩૮, શિવકૃપા સોસાયટી, 'શ્રીયમુના કુટિર'

આર. એમ. પેટ્રોલ પંપની બાજુમાં, ટી.બી. હોસ્પિટલ ત્રણ રસ્તા,
પાટણ (ગુ.) PATAN (N.G.) - 384265

ટેલિફોન સંપર્ક : (૦૨૭૬૬) ૨૨૦૮૪૩ (સવારે/સાંજે ૭ થી ૮)

વિતરણ વ્યવસ્થા :

પુષ્ટિ પ્રકાશન વિતરણ કેન્દ્ર

સંદિપ પરીખ C/O. જિતેન્દ્ર ર. પરીખ

૩૮, શિવકૃપા સોસાયટી, આર. એમ. પેટ્રોલ પંપની બાજુમાં,
ટી.બી. હોસ્પિટલ ત્રણ રસ્તા,

પાટણ (ગુ.) PATAN (N.G.) - 384265

આશીર્વયન

પૂ.પા. ગો. શ્રી ઘનશ્યામલાલજી મહારાજશ્રી

(પૂ.પા. ગો. શ્રી રાજેશભાવાશ્રી)

શુદ્ધાદ્વિતે શ્રીવલ્લભ ગૃહપીઠ

કડી - અમદાવાદ - કોટા તા. ૨-૫-૮૮

રસેશ્વરી શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપ, ગુજરાતને લીલાસહિત માદાત્મ્ય દર્શાવીતા
પરમ ભક્ત રતનો, અષ્ટાપ આદિના ૧૦૮ પદોનો સરળ ભાવાર્થ કરી વૈષ્ણવજન
સમક્ષ ધરવાનો આ મધુર ઉત્સાહવર્ધક પ્રયાસ સુન્ય છે. આપણા પુષ્ટિમાર્ગમાં કૃપા
દ્વારા જ પુષ્ટિપ્રભુ ભક્તોને અનેક પ્રકારે સ્વસન્મુખ રાખતા રહે છે અને વિશેષતા
એ કે શ્રીયમુનાજી જીવોના દોષોને સહજ રીતે દૂર કરી વિવિધ પ્રકારે પવિત્ર કરી
મનુષ્યે પ્રેમની પરસ્પર પ્રાપ્તિ કરાવે છે. માટે જ 'નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ'

શ્રીયમુનાજીના આ ૧૦૮ પદોનું ભાવાર્થ સહિતનું પુષ્ટ-પુસ્તક/ગ્રંથ સ્વરૂપે
અનેક વૈષ્ણવજન/પ્રેમપ્રધાન ભગવદ્દીયજનોને પોતાની ચિત્તાકર્ષક મહેંકથી હદ્યને
ભક્તિરસથી આર્પ્ર કરશે. આમ છતાં આ અનુગ્રહ કોને, ક્યારે અને ક્યાં કરશે તે
તો શ્રીયમુનાજી જ જાણો ! પણ આ પુસ્તકના ભાવાર્થનો ભાવ, પ્રેમ, સદ્ગુણાના
અને આચાર દ્વારા રજૂ કરતા શ્રીના કૃપાપાત્ર ઉભય ભગવદ્દીયજનો જે અમારા
પણ સ્નેહપાત્ર છે, તેઓ અવશ્ય સન્મુખ રહી આવે છે અને સાંપ્રદાયમાં સાહિત્ય
સેવા અને શ્રીસુખોધિનીજીનું અવગાહન, નિત્ય સત્સંગ અને પદ ગ્રંથાદિનું સમય
પર ભાવાનુવાદ વગેરેની સેવા છેલ્લા કેટલાય સમયથી કરતા આવ્યા છે. પ્રભુ
તેઓ દ્વારા આ શુભકાર્ય વિવિધ પ્રેરણા દ્વારા કરાવતા રહેશે. આ શુભેચ્છા સાથે
પદોના ભાવાર્થ વિચારી લખી સંકલન કરી આપનાર પરમ સ્નેહી ભગવદ્દીય શ્રી
કિરણબેન શાહ અને બાબુભાઈ નાયકને હાર્દિક અભિનંદન સહિત શુભાશીર્વાદ
આપું છું.

પ.ભ. શ્રી જિતેન્દ્રભાઈ પુષ્ટિ-સાહિત્યના પ્રચાર અને પ્રસાર માટે જે પરિશ્રમ
લઈ રહ્યા છે, તે ધન્યવાદને પાત્ર છે. આવાં પુસ્તકો પ્રકાશિત કરી સંપ્રદાયની અનન્ય
સેવા કરવી તે શ્રીયમુનાજીની કૃપાબળનું જ કાર્ય છે. તેમની આવી પ્રવૃત્તિ દિન-
પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામે તેવા તેમને મારા અંત:કરણના આશિષ.

- ગો. શ્રી રાજેશભાવાશ્રી

◆ અનુકમણિકા ◆

ક્રમ	વિગત	પેજ નંબર
૧.	સંસ્થા વિષે માહિતી	૫
૨.	સંસ્થાના પ્રકાશનોની યાદી	૬
૩.	બે બોલ	૭
૪.	શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપ માહાત્મ્ય વિષેના વિવિધ ભાવાત્મક લેખો	
૧.	ધન્ય શ્રીયમુને નિષિ દેનહારી. પૂ.પા. ગો. શ્રી રાજેશકુમાર મહારાજશ્રી	૮
૨.	ભક્તિ સ્વરૂપા શ્રીયમુનાજી. ગો.વા. બાબુભાઈ નાયક (કડી)	૧૨
૩.	અષ્ટસખાઓની અને ભગવદીયોની દસ્તિએ શ્રીયમુનાજી કિરણબેન શાહ (કડી)	૧૪
૪.	શ્રીયમુનાજી કી મહિમા મોપે વરણી ન જાઈ કિરણબેન શાહ (કડી)	૧૬
૫.	શ્રી યમુનાજીનું સ્વરૂપ કિરણબેન શાહ (કડી)	૨૦
૬.	ભક્ત પર હરિકૃપા શ્રીયમુને જૂ એસી છાંડિ નિજધામ, વિશ્રામ ભૂતલ કિયો. કિરણબેન શાહ (કડી)	૨૨
૭.	ત્રાણ સ્વીકાર	૨૬
૮.	શ્રીયમુનાએક પરની વિવિધ ટીકાઓમાંથી આચ્યમન સંકલન : ભાઈલાલભાઈ શં. શેઠ - મોડાસા.	૨૭
૯.	શ્રીયમુનાજીનાં ૧૦૮ પદો - અર્થ સાથે	૩૦
૧૦.	'કાયમી જયશ્રીકૃષ્ણ' યોજનાનાં ભગવદીયોની યાદી	૩૩

શ્રીવલ્લભ સેવા - પ્રચાર કેન્દ્ર - પાટણ

આ સંસ્થાના પ્રેરક : શ્રીજીબાવા

પથ દર્શક : શ્રી વલ્લભ

કૃપા : શ્રી યમુનાજી

કાર્ય શક્તિ : પુષ્ટિ સેવા-પ્રચારની ભાવના

સહાય : વલ્લભીય વૈષ્ણવો દ્વારા

શ્રીવલ્લભ સેવા-પ્રચાર કેન્દ્ર પાટણ દ્વારા વિવિધ નામી-અનામી વૈષ્ણવોની તનુ-વિતાજા સેવાથી સ્વમાર્ગીય સિધ્યાંતોની સરળ સમજ આપતા નાના-મોટા ૨૪ પ્રકાશનો અત્યાર સુધી પ્રગત થયા છે. આ પ્રકાશન-કાર્યને વૈષ્ણવોની ઈચ્છા અનુસાર નયનરચ્ય અને રસભોગ્ય બનાવી કાયમી પોરણો ઉપલબ્ધ બની રહે એ શુભ આશય સાથે પુનઃપ્રકાશનની નામસેવાને ગતિશીલ રાખવા નીચે મુજબ આપોજન કર્યું છે.

રૂ. ૧૨૫૦/- ભેટ (દ્રવ્ય સહાય) આપી આપના સ્વજનશ્રીના ભગવદ્દ સ્મરણ - જયશ્રીકૃષ્ણ 'કાયમી જયશ્રીકૃષ્ણ' યોજનામાં લખાવો અને પુસ્તકોનો સેટ ભેટ મેળવો.

(૨૪ પ્રકાશનોમાંથી મોટા-૧ ૨ પ્રકાશનોમાં યાદી છપાય છે)

રૂ. ૫૦૦/- 'શુભેચ્છક' રૂપે જે પુસ્તિકા પુનઃ છિપાશે તેમાં જ આપના ભગવદ્દ સ્મરણ છાપીશું (તે આવૃત્તિમાં જ પુનરાવૃત્તિમાં નહિ છપાય)

રૂ. ૧૦૦/- ન્યોધાવરના પસંદગીનાં પુસ્તકો ભેટ આપીશું.

રૂ. ૨૦૦/- અથવા વધુ ભેટ આપનારના જયશ્રીકૃષ્ણ છાપીશું તથા તે પુસ્તિકા ભેટ પણ મોકલીશું.

: શુભેચ્છક સન્યો માટે વિશેષ લાભ :

આર્થિક પરિસ્થિતિ અનુકૂળતાએ, મધ્યમવર્ગના વલ્લભીયજનો દ્વારા જેતે પુસ્તિકામાં 'શુભેચ્છક' રૂપે રૂ. ૫૦૦/- સેવા મળેલ છે. તે જ પુસ્તિકા માટે - ફેરિ ૩૦. ૫૦૦/- મોકલશે તો ભગવદ્દસ્મરણ/જયશ્રીકૃષ્ણ તે પુસ્તિકામાં 'દ્રવ્યસહાયક' તરીકે છાપીશું જેથી કાયમી સંભારણું બની રહે.

આપની અનુકૂળતા હોય ત્યારે દ્રવ્ય સહાય મોકલશે. પુનઃપ્રકાશિત થતા પુસ્તકોમાં જયશ્રીકૃષ્ણ/ભગવદ્દસ્મરણ રૂપે વૈષ્ણવ સૃષ્ટિમાં પહોંચાડીશું.

શ્રીવલ્લભ કૃપાથી પ્રામ થયેલ આપની શુભ લક્ષ્મીનો વિનિયોગ શ્રી વલ્લભની જ નામસેવામાં કરાવી-પુષ્ટિ સંસ્કાર સિંચન કરવાની અમારી પ્રવૃત્તિના પોષક બનશો એવી અપેક્ષા - નમ્ર વિનંતી સાથે સોને સપ્રેમ જયશ્રી કૃષ્ણ.

વિશેષ માહિતી માટે જવાબી પત્રવ્યવહાર કરવો તથા રકમ મનીઓર્ડર/નેક્રાફ્ટથી 'જિતેન્દ્ર રમણીકલાલ પરીખ' નામે-સરનામે મોકલવા વિનંતી છે.

શ્રીવલ્લભ સેવા-પ્રચાર કેન્દ્ર-પાટણ ના પ્રકાશનોની યાદી

૧. નેહકારન શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ. (શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપ-માધ્યાત્મ્ય-૧૦૮ પદ અર્થસહિત) ૨	૫-૦૦
૨. શ્રીયમુના નિત્ય સ્મરણ ૧૫-૦૦ (શ્રીયમુનાજીના ૧૦૮ પદ-નવાખ્યાન-ધોળ-આરતી)	૧૫-૦૦
૩. શ્રીયમુના રસદર્શન (શ્રીયમુના કવચ-પટલ-પથતિ-સત્તવન-અને સહસ્રનામ) ૫-૦૦	૫-૦૦
૪. શ્રીયમુના સંપુટીપાઠ-૧૦૮ નામ તથા જપપાઠ-શ્રીયમુના કવચ અર્થ સહિત ૫-૦૦	૫-૦૦
૫. કીર્તન સુધા [મંગળાથી સેન સુધીના કીર્તનો અર્થ સાથે અને વર્ષાત્સવકે પદ-વધાઈઓ, નવવિલાસ હોરીકે રસિયા-બ્યાણ કે પદ વગેરે] ૧૨-૦૦	૧૨-૦૦
૬. બાળકોના શ્રીવલ્લભભાગ્યાર્થ અને તેમના વંશજીએ Eng. Book ૧૫-૦૦	૧૫-૦૦
૭. નિત્યનિયમના સ્તોત્રપાઠ-૪૧ પદ-ધોળ-આરતી સહિત ૧૨-૦૦	૧૨-૦૦
૮. શ્રીસુભોગિનીજ ગ્રંથસાર ૨૦-૦૦	૨૦-૦૦
૯. શ્રીનાથજીની ભાવ ભાવના ૧૨-૦૦	૧૨-૦૦
૧૦. શ્રીવલ્લભ રસસુધા (ખોડુશ ગ્રંથ સંક્ષિપ્ત સાર) ૫-૦૦	૫-૦૦
૧૧. કૃપાસિંહ શ્રીમહાપ્રભુજીના ચરણ ચિહ્નોની ભાવના ૫-૦૦	૫-૦૦
૧૨. શ્રીગિરિરાજ ગાથા (શ્રીગિરિરાજના ગ્રાગટ્ય, પરિક્રમા, નામાવલિ સહિત) ૧૨-૦૦	૧૨-૦૦
૧૩. નિત્ય નિયમના સ્તોત્ર પાઠ-૪૧ પદ (મૂલ) ૫-૦૦	૫-૦૦
૧૪. શ્રીવલ્લભ સાખી (સરળ અનુવાદ-ભાવાર્થ) ૫-૦૦	૫-૦૦
૧૫. શ્રીહરિરાયજી કૃત બેદ શિક્ષાપત્ર આધારિત 'શિક્ષાપત્ર ગ્રંથસાર' ૧૫-૦૦	૧૫-૦૦
૧૬. શ્રીગોકુલેશ પ્રભુના ચોવીસ વચ્ચનામૃતો (સરળ ગુજરાતીમાં) ૧૨-૦૦	૧૨-૦૦
૧૭. ર૨૫૨ વૈષ્ણવ વાર્તા ગ્રંથસાર ૫-૦૦	૫-૦૦
૧૮. શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા ગ્રંથસાર અંતર્ગત શ્રીકૃપા સુધા-રસાસ્વાદ ૮-૦૦	૮-૦૦
૧૯. શ્રીયમુના રસાસ્વાદ (શ્રીયમુના પંચાંગ-૧૦૦૦ નામ સહિત) ૧૦-૦૦	૧૦-૦૦
૨૦. પુષ્ટિ સ્વરૂપ વંદન (શ્રીમહાપ્રભુજી અને અલૌકિક અભિનિકુળ) ૧૨-૦૦	૧૨-૦૦
૨૧. પુષ્ટિ શ્વાન દર્પણ (પુષ્ટિ સિદ્ધાંતો નો સરળ-સાર) ૫-૦૦	૫-૦૦
૨૨. આશોય દર્પણ (સૂતક નિર્ણય) ૧૦-૦૦	૧૦-૦૦
૨૩. પુષ્ટિ આચાર દર્શન (વૈષ્ણવ કર્તવ્યની સરળ સમજ) ૮-૦૦	૮-૦૦
૨૪. શ્રીનાથજી ગુણાનુવાદ (શ્રીનાથજી પાચીન યોગ-પદ-આરતી સહિત) ૮-૦૦	૮-૦૦
શ્રીનારાયણ કવચ/સુદર્શન કવચ/યમુના કવચ (તરીકે અર્થ સાથે) ૬-૦૦	૬-૦૦

રૂ. ૧૨૫૦/- બેટ આપી આપના સ્વજનકીના જયશ્રીકૃપા/ભગવદ્ સ્મરણા કાયમી જયશ્રીકૃપા' યોજનામાં લખાવો અને પુસ્તકોનો સેટ બેટ મેળવો.

રૂ. ૩૦/- નાં પુસ્તકો સાદી પોસ્ટથી મોકલીએ છીએ. વી.પી. કરતાં નથી. રૂ. ૧૭-૦૦ વધુ મોકલવા. પૂછપરછ માટે જવાબી ટપાલ મોકલવી.

= રૂ. ૫૦૦/- ના ઓર્ડર ઉપર ૧૦% કમીશન (પોસ્ટેજ ભયત) =

રકમ મનીઓર્ડરથી અથવા બેંક ડ્રાફ્ટથી 'જિતેન્દ્ર રમશીકલાલ પરીખ' ના નામે-સરનામે મોકલવા વિનંતી.

= સંસ્થાના પ્રકાશનોની નકલ કરવી નહીં. જરૂર પડે સંપર્ક કરવા વિનંતી.

બે બોલ

ચતુર્થપિયા શ્રીયમુના મહારાણીજની અસીમ કૃપાના ફળસ્વરૂપ આ પુસ્તકની છઢી આવૃત્તિ વૈષ્ણવજીનોના કરકમલોમાં મુક્તાં અતિ આનંદ અનુભવું છું.

મુંબઈ સ્થિત પૂ.ગો. શ્રીનિકુંજલતાબેટીજના માર્ગદર્શન હેઠળ ચાલતાં સત્તસંગ-મંડળો તથા વલ્લભીય વૈષ્ણવ સૃષ્ટિમાં સૌના વેર આ પુસ્તક પથરાવવા આપ સવિશેષ આગ્રહ સેવે છે. આપની નિશ્ચામાં 'કાત્યાયની' ક્રત કરનાર વૈષ્ણવ બહેનો માટે પણ આ પુસ્તક અતિ અમૂલ્ય ફળદાતા પૂરવાર થયું છે. આમ આ પુસ્તકના પ્રચાર એવે પ્રસાર અર્થ પૂ.ગો. શ્રીનિકુંજલતાબેટીજનો અથાગ પરિશ્રમ સદા ચિરસ્મરણીય જ છે.

શ્રીયમુનાજી અને શ્રીકૃપા તત્ત્વતः એક જ સ્વરૂપ છે. જ્યારે જીવ શ્રીમહાપ્રભુજીના ચરણશરણમાં આવી બ્રહ્મસંબંધ પ્રાપ્ત કરે છે ત્યારે શ્રીયમુનાજીની વામ ભુજ ફરંકે છે અને આપ અતિ આનંદમાં શીધ દોડતાં જઈ પ્રિયતમને વધામણી આપે છે. (જુઓ પદ-૩) વળી શ્રીયમુનાજીના ગુણગાનથી જીવનો દુષ્ટ સ્વભાવ બદલાઈ જઈ ઉત્તમ સ્વભાવ બને છે, એટલું જ નહિ પરંતુ મોકાદાતા ભગવાનનો પણ સ્વભાવવિજય થઈ દુર્લભ એવી પ્રેમલક્ષ્ણા ભક્તિનું દાન કરે છે. શ્રીયમુનાજી આવા પરમકૃપાલું અને સકલ સિદ્ધિદાતા છે.

નામસેવાના આ અવિરત યશમાં પરોક્ષ યા પ્રત્યક્ષરૂપે તન-મન અને ધનથી સહાયભૂત થનાર સૌનું ઋણસ્થીકાર કરું છું. આ પુસ્તિકાના અનુવાદક બાબુભાઈ પી. નાયક તથા ડિરણબેન શાહમાંથી પ.ભ. બાબુભાઈ નાયક નો ગોલોકવાસ થયો છે તેમને શ્રદ્ધાંજલિ રૂપે આ પુસ્તિકા સમર્પણ કરતાં ધ્યયતા અનુભવું છું.

વિશેષમાં વિવિધ પ્રકાશનો તેમજ પુરુષ-વાચનકાર્યમાં નિષ્ઠામ સેવા આપનાર મોડાસાના મારા વૈષ્ણવબંધુ ભાઈલાલભાઈ શેઠનું પણ અહીં સ્મરણ કરું છું.

શ્રીયમુનાજીના યુગલ ચરણારવિદોમાં સાધાંગ દંડવત્ પ્રાગ્યામ સાથે આ પુસ્તકમાં રહી ગયેલા મુદ્રણદોષો - સૌ મારા છે અને તેને કાચ્ય ગણી નિભાવી લેવા તથા ધ્યાન પર લાવવા સૌ વૈષ્ણવજીનોને સદૈન્ય નમ્ર વિનંતિ કરું છું.

પાટાણ.

દાસાનુદાસ

સં. ૨૦૬૧ માગશર સુદ - ૧.

જિતેન્દ્ર ર. પરીખ ના

તા. ૧૨-૧૨-૨૦૦૪.

સપ્રેમ જયશ્રીકૃપા.

ધન્ય શ્રી યમુને નિધિ દેન હારી

પૂ.પા. ગો. શ્રી ધનશયામલાલજી મહારાજ શ્રી
શુદ્ધદેત શ્રીવલ્લભ ગૃહપીઠ

‘શ્યામસુંદર શ્રીયમુને મહારાણીકી જ્ય’, નો મધુર ધ્વનિધોષ આપણા કર્ણોમાં અવારનવાર પુષ્ટિમાર્ગીય જનસમૂહમાં, નિજજનવૃદ્ધમાં સુધારસરપે શ્રવણગોચર થાય છે ત્યારે કાણ માટે પણ હદ્ય લીજાઈ જાય છે ખરું ને ! આ તો થઈ બહિરંગ વાત. પણ અરે ! આપણને કઈ આટલાથી સંતોષ થાય ? શ્રી દ્યારામભાઈએ કહ્યું તેમ ‘અમે તો રાજના ખાસા-ખવાસ મુક્તિ મન ન આવે રે, રીજે રાબડી થકી ગરીબ લોક, ભોગીને ન ભાવે રે.’ તેથી આ રીતે જોતાં જે શ્રી વલ્લભપ્રભુના, શ્રીયમુનાજીના અને પુષ્ટિપ્રભુના અંતરંગજનો છે તેમને તો મૂળસ્વરૂપ, મૂળરસ, અને મૂળભાવની ભોગ-સામગ્રીના અધરામૃત પ્રસાદથી જ આસ્વાદ મળે. અન્ય રીતે અતૃપ્તિ જ રહે. તો હવે શ્રી મહાપ્રભુજીના ‘સહજ સુંદર’ સ્વરૂપનું ધ્યાન કરી વિચારીએ....

કે શ્રીશયામસુંદર શ્રીયમુને મહારાણીનું આધિભૌતિક, આધ્યાત્મિક અને આધિદૈવિક સ્વરૂપ કેવું હશે ! સાચે જ શ્રી હરિરાયચરણ શ્રી યમુનાષ્ટક ગ્રંથ પરની પોતાની વિવેચન-ટીકામાં આજ્ઞા કરે છે કે ‘ગમનાભાવેન નમનમેવ’ જ્યાં ગમન એટલે પહોંચાયું શક્ય ન હોય તો ત્યાં માત્ર નમન જ શ્રેષ્ઠ છે. તો આપણે શ્રીયમુનાજીને નમન સ્વીકારવાની પ્રાર્થના જ કરી શકીએ, પણ શ્રીવલ્લભભને વહાલા નિજજનોનું નમન એટલે જેનું મન હવે એનું રહ્યું નથી, તેમાં તો વહાલા પ્રભુનો વાસ છે; અને આમ જોતાં ભાવભજનના ભોક્તા ભાવાત્મક પ્રભુનું પણ ન-મન સામે થયું ! જોયો ખેલ ! જ્યારે ભક્તના ન-મનમાં મનરૂપ થઈ પ્રભુ બિરાજે ત્યારે પ્રભુના પણ મન-આસને ભક્તે વાસ કર્યો, કારણકે ‘નિજેચ્છાતઃ કરિષ્યતિ’ પ્રભુને મન તો સ્વયં કંઈ પણ ઈચ્છા ન હોય ! તેઓશ્રી તો નિજજનોની ઈચ્છા-મનોરથ પૂર્તિની ઈચ્છાને જ સ્વયંની ઈચ્છા માને છે, પણ આ સર્વ ભક્તજનના અને ભગવાનના મનના ઊભ્યના મનોરથોને સફળ કરવા, રમ્યમાણ બનાવવા અને સાકાર કરવા કરુણાવંતા શ્રીયમુનાજી જ મનસ્વરૂપે ઊભ્યમાં, રસભાવ પ્રેમસ્વરૂપે બિરાજી ભાવરસ અને કૃપારસનું આદાન-પ્રદાન કરાવે છે. તેથી કરીને જે આધિભૌતિકરૂપ જળસ્વરૂપે ભૌતિક દસ્તિએ આપણને દર્શન થાય છે તે પણ મૂળ આધિભૌતિક શ્રીયમુનાજીના જ કૃપાસ્વરૂપનું આજના ભક્તજનોને ‘પ્રવાહ બેદુદ્ધિનું’ અનુસંધાન કરાવવા. તદ્દુરાંત શ્રી પ્રજમંડળનું પ્રકટિત બાધ સૌંદર્ય વધારવા અને સાંપ્રત દસ્તિએ ‘કલિયુગ જીવ ઉદ્ઘારન કારણ, કાટત અબ ધાર પેની’ આ પ્રકારે જેવી રીતે પુષ્પની

ભિલાવટ પૂર્વે કલિકારૂપે તે હોય તેને યોગ્ય સમય પૂર્વે તેનું રક્ષણ, પોષણ અને સહસંવર્ધન થવા સુધીની જવાબદારી માણીની હોય છે, તે જ રીતે આજના કલિયુગના પુષ્પની કળીસમાન અભોધ નિઃસાધનસમા જીવની સાર-સંભારણાના હેતુ તેવા નાજુક ઉગતા ભાવવાળા ભક્તજીવને ચારેકોરથી રક્ષણ-પોષણ આપી યમુનાજી પોતાનું માહાત્મ્યજ્ઞાન આ રીતે પ્રગટાવે છે.

હવે પછી આધ્યાત્મિક તીર્થ સ્વરૂપે બિરાજતાં શ્રીયમુનાજી મથુરા આદિ તીર્થોમાં બિરાજ તીર્થોને પાવન કરી, તીર્થોની પવિત્રતા સ્વયંનું માહાત્મ્યજ્ઞાન ઉદ્ય કરાવી, આજના જનોનું તીર્થસ્વરૂપે આકર્ષણ વધારે છે અને તેવા સ્થાનોમાં તેમનો (શ્રીયમુનાજીનો) આશ્રય કરીને રહેતા જનોનો યથા અવિકાર ત્રિવિધ પ્રકારે યોગ-ક્ષેમ સ્વયં આધ્યાત્મિક તીર્થ રૂપ ધારણ કરીને કરે છે.

અરે ! પણ હજુ તો આ વાત થાય છે શ્રીયમુનાજીનાં આધિભૌતિક અને આધ્યાત્મિક સ્વરૂપની. તેમ છિતાં પૂર્વે જોયું તેમ આગળ શ્રી સૂરદાસજી પણ આપણા કૃપાપાત્ર એવા શ્રીવલ્લભભીજીનોના ભક્તિરસ વ્યસનનાં આસ્વાદન વિશેખની પ્રશંસામય સુતી કરી જણાવે છે કે :

‘ખાદી છાછ રૂણિ નહિ આવત, સૂર ખવેયા ધીકો,

મિલવો નયન કો હી નીકો’

આમ પુષ્ટિભક્તને કે જેને શ્રી વલ્લભપ્રભુએ સ્વકીય તરીકે માન્યો હોય તે જનને તો શ્રીયમુનાજીનાં આધિદૈવિક સ્વરૂપ વિના કેમ આનંદ અને સંતોષ મળે ! અને તેવા રસભક્તના સંબંધ અને કૃપારસનું દાન કર્યા વિના શ્રી યમુનાજીને પણ કેમ ગમે ! કારણકે શ્રી નિરુંજનાયકને લીલામાં આવા ભક્તોને સન્મુખ કરી પ્રભુના સુખાર્થે યોજી તત્ત્વ સુખાત્મક સેવા જ કરાવવી છે ! પણ હા, જેમ લોકમાં પણ ખૂબ પ્રસિદ્ધ વ્યક્તિ હોય અને તેને સમાજ માત્ર તેના નામ અને કાર્ય દ્વારા ઓળખે, પણ તેના હદ્યની મૂળભાવનાને કે તેના પરિશ્રમને કે તેની મૂળ પરંપરાને ક્યાંથી ઓળખે ? તેને તો કામથી કામ. પણ તેવી વ્યક્તિથી કોઈ પણ પ્રકારે અંગત સંબંધ બાંધવો હોય કે સગપણ નક્કી કરવી વિચારવું હોય ત્યારે તેના સંબંધી સર્વ બાબત સુઝજનો જોતે જ જોતા હોય છે ને !

આમ આજ રીતે શ્રી યમુનાજીના પ્રાકટ્ય, રૂપ, પૂજન-સેવા વિશે સર્વ જાણો છે તે તેમનાં માહાત્મ્યજ્ઞાન એટેલે બહિરંગ સ્વરૂપની વાત થઈ, પણ શ્રીવલ્લભપ્રભુ પોતાના નિજજનોને શ્રી યમુનાષ્ટક દ્વારા એ સ્વરૂપ, એ ભાવ બતાવે છે કે જે માત્ર પુષ્ટિભક્તોને જે આસ્વાદિત બને છે. ટૂંકમાં પ્રયાલિત સૂર્યપુત્રી શ્રીયમુનાજીની ઉત્પત્તિ અને કલિદિપર્વતથી નિસરણ આદિ વાર્ષણ પરમ પવિત્ર કરનારું હોવા ઉપરાંત પુષ્ટિ

ભક્તો જેમ જેમ પ્રભુનું સ્વરૂપ ગમે તેવું સુંદર અને આકર્ષક હોય તો પણ શ્રીવલ્લભ સેવા કરે તો જ પુષ્ટિભક્ત તેને સ્વીકારે છે. જેમ માતાજ આપણા પિતાની જગત આપી શકે કે આ આપણા પિતા છે તેમ શ્રી વલ્લભપ્રભુ નિજજનોના ભાવ, અધિકાર, રસાત્મકતા અને અનન્યતાને ધ્યાનમાં લઈ શ્રીયમુનાજનું સ્વરૂપ પ્રકટિત દર્શાવી છે. આધિદેવિક સૂર્યમાંથી પ્રકટિત શ્રીયમુનાજ છે. આ આધિદેવિક સૂર્ય તો મૂળ ભાવ પ્રમાણે સાક્ષાત્ શ્રીવલ્લભપ્રભુ જ એટલે વલ્લભાજિન છે. તેમની હૃદયકંડરામાંથી જ આ રસયમુનાનું પ્રાકટ્ય થયું જે તીર્થરૂપે બિરાજે છે. તેનું પૂજન, પ્રણામ, તીર્થમયાદા પ્રમાણે માહાત્મ્ય જ્ઞાની જીવો માટે શક્ય છે અને તે દ્વારા તેઓ ભક્તિભાવ અને દફ્તા કેળવવામાં સહાયક થાય છે તે નિર્વિવાદ છે, પણ આ શ્રીયમુનાજનું મૂળ આધિદેવિક સ્વરૂપ જે શ્રીવલ્લભપ્રભુ શ્રીયમુનાજક દ્વારા સંકેતાત્મક રીતે પ્રદર્શિત કરે છે તે તો 'મમ મન: સુખં ભાવય' મારા મનને સુખ થાય એવું કરો, કારણકે શ્રીયમુનાજ પ્રભુની ઈચ્છા, મનોરૂપોને સંપાદન કરવામાં, સફળ કરવામાં, સાહિત્ય સામગ્રી એકત્રિત કરી પ્રભુને સુખ પહોંચાડવામાં કુશળતમ છે. માટે તેવા સ્વરૂપે મારા મનને સુખ થાય તો સકલ કાર્યજીવાં કે પ્રભુના મૂળ ધર્મરવરૂપે, ભાવસ્વરૂપે અંતરનું પરમફલ અનુભવાય અને તદ્દુરપરાંત 'મનસિ મે સદા સ્થીયતામ' શ્રીમહાપ્રભુજ આ મૂળ સ્વરૂપે એટલે કે આધિદેવિક દિવ્યસ્વરૂપે શ્રીયમુનાજને વિનંતિ કરે છે કે, મારા હૃદયમાં સુખ થાય તેમ બિરાજ સદા સ્થિતિ કરો. એટલે કે તે સ્નેહનું સ્વરૂપ છે જે પ્રેમ દ્વારા જ સેવાય, બાધ્યક્રિયા દ્વારા નહીં, બાધ્યક્રિયા ધર્મમાં સાધન બની શકે છે પણ ધર્મમાં તો માત્ર વિરહભાવાત્મક સ્નેહ જ તીર્થ સ્વરૂપે પૂજન, શુંગાર, આરતી, ભોગ થઈ શકે તે આધ્યાત્મિક તીર્થરૂપે શ્રીયમુના છે, પણ જે શ્રીયમુના આપણા શ્યામ સહિત સુંદર છે અથવા શ્યામના રંગે રંગાયેલી સુંદરતા પ્રામ કરે છે અથવા શ્યામનું સૌંદર્ય શ્રીયમુના છે. જેમ વૃદ્ધાવન આદિ તીર્થમાં રાખેશ્યામનું ઉચ્ચારણ સાંભળવા મળે છે તેમ આપણે ત્યાં પુષ્ટિભક્તો સ્વાભિનીજનું પ્રકટ ગુણગાન નામ જાહેરમાં ઉચ્ચારણ ન કરતાં હૃદયમાં ગુમતયા અનુભવે છે, પણ શ્રીયમુનાજની છટા તો કંઈ ઓર જ નિરાલી છે. તે તો માત્ર શ્રીપ્રભુને સુખાર્થે જ ગતિ, રતિ અને મતિ કરે ને કરાવે તે માટે શ્યામસુંદર શ્રીયમુનેમહારાણી પ્રભુને ખૂબ વહાલાં છે.

'શ્રીયમુનાજક' માં 'કમલજા સપત્નીવયત' કહીને ગૂઢભાવ દર્શાવાયો છે કે કમલથી ઉત્પન્ન થયેલ શ્રીલક્ષ્મી જો કે તેમની સમાનતા પોતે પ્રામ કરી શકે, કારણકે શ્રીયમુના પ્રભુની પત્નીની જેમ હોય તેમ જગ્યાય છે પરંતુ તેનાથી વિશેષ તે 'હરિ-પ્રિય કલિદયા' એટલે કે પ્રભુની પ્રિયા છે. અને ભગવાનના પ્રિય ભક્તોના દોષોને

નાણ કરવાવાળાં તત્ સુખાત્મા સંપન્ન અને નિર્ગુણભાવવાળા છે. આ સર્વભાવો અને સ્વરૂપ સિધ્યાંતો માત્ર શ્રીયમુના વલ્લભની કૃપાથી જ પ્રકટિત થાય છે. આપણે શ્રીવલ્લભભીયજનોએ શ્રીયમુનાજના પ્રકટિત આધિભૌતિક, આધ્યાત્મિક સ્વરૂપનું આદર અને સદ્ગ્રાવ સહિત સદ્ગ્રાવન કરવું, પણ જ્યારે મૂળસ્વરૂપે શ્રીયમુનાજનું રસાવલોકન, ચિંતન અનુભવગમ્ય કરવું હોય તો શ્રી આચાર્યજના મૂળ અર્થ ને ભાવ સહિત વિચારી હૃદયમાં અવધારણ કરવાથી હૃદયમાં પ્રેમ પ્રામ થઈ પ્રભુ વશ અને પ્રસન્ન થશે, રસરૂપ મૂળ શ્રીયમુનાજનું માહાત્મ્યજ્ઞાન વધારવામાં અને કલિના સ્વરૂપ વિસ્મૃતજનોને ધર્મ સંસ્કાર પૂરા પાડવામાં જરૂર સહાયક બને. આમ આ શ્રી યમુનાજના ત્રણો સ્વરૂપો જે તે અધિકારી ભક્તને અવશ્ય યથાધિકાર ફળદાન નિરંતર કરે છે.

આમ શ્રીમહાપ્રભુજ દ્વારા પ્રકટિત શ્રીયમુના સ્વરૂપનું વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ કરતાં શ્રીહરિરાયજ આજ્ઞા કરે છે કે સકલ સિદ્ધિ અને અષ્ટાયેશ્વરનું દાન શ્રીયમુનાજ તો લીલાસૃષ્ટિના અધિકારીઓને લીલા પરત્વે જ કરે છે. તે પણ તેમના અધિકાર અનુસાર. ત્યારે આજના જીવોનું શું? તેનો ખુલાસો આપતા આપત્રી આજ્ઞા કરે છે કે, સર્વનું દાન હવે શ્રી પ્રભુના મુખારવિદ વિરહાજિન સ્વરૂપ શ્રી વલ્લભયાર્થજ દ્વારા જ ભૂત્યા પર થશે અને તત્તુનવત્યનું દાન ભૂત્યા પર ભક્તના વિરહ પ્રેમ ભાવે થઈ શકે. જેમ માટીનો કાચો ઘડો અભિનમાં પકવ થવાથી મૂજબૂતા, દઠ અને સુસજજ બની નૂતન સ્વરૂપ ધારણ કરે છે તેમ કૃપા વિશેષ આ ભક્તો પણ ભગવદ્ગ્રસેવા અનુભવ માટે તે રીતે તનનું નૂતનવત્યપણું પ્રામ કરી શકે છે.

આમ જોતાં આપણા માટે શ્રીયમુનાજના ત્રણો સ્વરૂપ જુદી જુદી રીતે કૃપા કરવા જ પધાર્યા છે. તેથી યથાધિકાર તેઓ પોતાના સ્વરૂપ વડે કૃપા કરે છે. આધિભૌતિક સ્વરૂપ વડે પરંપરાની વાસ્તવિકતાનો ઘ્યાલ, જળસ્વરૂપ, દર્શન કરી આપે છે. આધ્યાત્મિક તીર્થ સ્વરૂપે જીવને માહાત્મ્યજ્ઞાનનો ઉદ્દ્ય, ભક્તિભાવ અને સંસ્કાર પ્રેરણા આપે છે અને મૂળ આધિદેવિક શ્રીયમુનાસ્વરૂપ દ્વારા પ્રભુને પ્રિય થવાપણું અને શ્રીવલ્લભ પ્રભુનું નિજ દાસત્વ સિદ્ધ થાય છે. આમ આ ફલભાવો વિચાર્ય પછી 'શ્યામસુંદર શ્રીયમુને મહારાણી જ્ય' નો મધુર ધ્વનિ ઘોષ આપણને 'સંઘો ગતિ દન્તુરા' ની જેમ પ્રેમ પ્રવાહમાં ગતિ, રતિ અને મતિ સહજ કરાવે છે.

ભક્તિસ્વરૂપા શ્રીયમુનાજી

ભક્તિ એ રસ છે જ્ઞાન નથી. આનંદમાત્ર કર-પાદ મુખોદરાદિ ભગવાનમાં મનસહિત સર્વેન્દ્રિયો જ્યાં એકરૂપ બની જાય છે, એવાં રસદાતા શ્રીયમુનાજી છે, ત્યાં જ ભક્તિરસ છે. સૂરાસજી કહે છે કે :

ગૂઢ બાત સોઈ શ્રી યમુને અબ જાન ઈ,
જાકે મૌહન નેન તારો.

શ્રીઠાકોરજી શ્રીયમુનાજીની આંખની કીડી છે. શ્રીઠાકોરજીની અનંત આનંદ રસરૂપ શક્તિ એ જ શ્રીયમુનાજી. વિશ્વમાં આનંદ સ્વરૂપે ચેતન જાગ્રત કરનારાં શ્રીયમુનાજી વિશ્વના જડ-ચેતન સર્વમાં વામ છે. એટલે ભગવાનની રસરૂપ કોઈપણ લીલા શ્રીયમુનાજી વિના શક્ય નથી. રસરૂપ શ્રીઠાકોરજી મહારસરૂપ શ્રીયમુનાજી સાથે સહેવ લીલા કરી રહ્યા છે. શ્રીયમુનાજીની રૂપસુધા માધુરીના પાન પછી જ શ્રીઠાકોરજીએ વેણુનાદથી સમગ્ર સૃષ્ટિને રસ-તરબોળ કરી. ગોપીજનો પણ વેણુનાદથી ભીજાયાં ત્યારે જ વિશુદ્ધ અંતઃકરણવાળા બનતાં શ્રીઠાકોરજી સાથે રાસ કરવા અપિકારી બન્યાં ને ! માટે જ શ્રીયમુનાજી રાસરાસેશ્વરીનું બિરૂદ્ધ પામ્યાં. ચતુર્ભુજાસ કહે છે કે :

‘કરત ગુંજાર મુરલી જુ લે સાંવરો,
સૂનત બ્રજબધૂ તન સુધ જુ ભૂલો’

ભક્તિરસમાં ઇલેલાની આ વસન અવસ્થા શ્રીયમુનાજીની હૃપાથી જ શક્ય છે. આ પ્રેમભક્તિની અવર્ણનીય ગાથા છે. ભક્તના હૃદયમાં રસોદ્રેક કરાવવો એજ શ્રીયમુનાજીનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. એક કવિ કહે છે કે :

‘આનંદ અનુભવ હોત નાહિ, બિના પ્રેમ જગ જાન’ જગતમાં પ્રેમ વિના જીવને કદાપિ આનંદરસની અનુભૂતિ થતી જ નથી.

‘અકથ કહાની પ્રેમકી જાનન પ્રેમી ખૂબ
દો તન હું જહાં એકમે મન ભિલાઈ મહબૂબ’

પ્રેમની અવર્ણનીય કથા પ્રેમી હોય તે જ જાણી શકે, કારણકે તેમાં બનેના તન ભલે જુદાં હોય પણ મન તો એક જ બનેલાં હોય છે. તનુનવત્વનું દાન થાય ત્યારે જ ભક્તહૃદયમાં સુધારસની હેલી ચે છે, મતલબ કે શ્યામસલુણાની આર્તિ ભક્તમાં જાગે છે. ત્યારે જ નંદદાસજીના શબ્દોમાં :

‘ભક્ત પર કરી હૃપા શ્રીયમુને જુ એસી
છાંડી નિજધામ વિશ્વામ ભૂતલ કિયો
પ્રકટ લીલા દિખાઈ જુ તેસી.’

ભક્ત હૃદયમાં આર્તિ જાગતાં જ શ્રીયમુનાજી તેના પર એવી હૃપા કરે છે કે

પોતાનું નિજધામ ગોલોક છોડીને ભૂતલ પર પથારી ગોલોકની ગૂઢ લીલાઓનું દર્શન કરાવે છે.

રાસલીલા કરતાં શ્રીઠાકોરજીને જે શ્રમ થયો તે શ્રમથી ઉત્પન્ન થયેલાં પ્રસ્વેદ બિંદુ એટલે ‘સ્મરશ્રમજલ.’ જે અમૃત્ય જળ છે તે શ્રીયમુનાજીએ રસરૂપે નિજસ્વરૂપમાં જાળવી રાખ્યું છે. તે સ્મરશ્રમજલનું દાન નિજજનને શ્રીયમુનાજી જ કરાવી શકે છે.

પુષ્ટિભક્તિ એટલે આંતર દાસીએ કેવળ રસમાર્ગ. શ્રી ગોકુલેશ તો કહે છે કે : ‘ભક્તિમાર્ગ તો બહીત હે લેડિન યહ પુષ્ટિભક્તિ માર્ગ તો કેવળ રસ હી હે.’ ‘ભક્તિ એટલે દિવ્ય આત્માઓનો શ્રીઠાકોરજી સાથે અનવધિ વિવાસ’ એટલે જ પુષ્ટિભક્તિનું બીજું નામ પ્રેમલક્ષ્મા ભક્તિ. પ્રેમ એ જ પ્રભુ. પ્રેમ પ્રભુના સ્વાદ રૂપ હોવાથી ભક્તોને પ્રેમની અનુભૂતિ કરાવવા જાતે જ પ્રભુ ભક્તો સાથે રમણ કરી ભક્તોને પોતાની રમણલીલા દ્વારા પોતાના સ્વરૂપનો અનુભવ કરાવે છે. પછી તો ભક્તને ‘જિત દેખો તીત દેખીએ પ્રભુ રસિયા નંદકુમાર’ નાં દર્શન થાય છે. આનું મૂળ શ્રીયમુનાજીની ભક્ત પર હૃપા છે.

શ્રીયમુનાજી નિર્ગુણ ભાવવાળાં હોઈ લીલા, ગુણ અને સ્વરૂપમાં સમાન છે. ‘રસો વૈ સુ’ રસસ્વરૂપ પ્રભુનો રસ-ચૈતન્ય તે જ શ્રી રાસેશ્વરી શ્રીયમુનાજી. એજ સ્વરૂપે આપ અંતરેગ ભક્તોમાં બિરાજ ભક્ત અને ભગવાન ઉભયને સમરસ બનાવી અદ્વૈત બનાવી ભક્તને હિવ્ય બનાવે છે. એટલે ભક્તનું રોમરોમ આપના દિવ્ય પ્રેમરસમાં તરબોળ બની જતાં અને પ્રભુમાં આસક્ત બની જતાં પ્રેમરસમાં હૂંભી જાય છે. (વસન અવસ્થા) લૌકિકમાં પણ જીવની જેમાં આસક્તિ થાય તે જ તેને (જીવને) સર્વત્ર દેખાય છે. તો પછી જીવને દેવી આસક્તિ થતાં તો શું ન થાય ? જીવ દેવી બનતાં અલૌકિક પ્રેમરસ સાગરનો બોક્તા બને છે એટલે લૌકિક જગત તો તેને ખારું લૂણ જેવું કે જેર જેવું લાગે છે.

રસ પુંજી-કુજેશરી શ્રીયમુનાજીના આ ૧૦૮ પદોમાં શ્રીયમુનાજીની અનંત શક્તિની રસગાથા ગૂઢ-સૂક્ષ્મરૂપે સમાયેલી છે. તેનું નિત્ય પઠન, મનન અને ચિંતન જીવને નિદિષ્ટાસન અવસ્થાએ પહોંચાડી મહાકારુણિક શ્રીયમુનાજી ભક્તનેરસ સાગરમાં ભીજવતાં ભીજવતાં, પ્રેમરસનું આસ્વાદન કરાવતાં કરાવતાં, ભગવદીયને સંસાર સાગરમાંથી ગોલોક પહોંચાડી તેના આધિદૈવિક સ્વરૂપને પ્રામ કરાવે છે. માટે જ સ્નેહપર્ણ સ્વરૂપા, કૃપારસદાતા શ્રીયમુનાજીનાં ગુણગાન અનન્ય બની અહન્નિશ ગાથા કરવાથી નંદદાસજી કહે છે તેમ

નંદદાસકી આસ પૂરણ કરી શ્રીયમુને
તા તેં ધરી ધરી ચિતા લાઓ.

દાસાનુદાસ - બાબુભાઈ નાયક

આષસખાઓની અને ભગવદીયોની દૃષ્ટિએ શ્રીયમુનાજુ

આષસખાઓ નિરૂપજના અંતરંગ દેવી જીવો છે. શ્રીમહાપ્રભુજના અને શ્રીગુસાંઈજના સંબંધમાં આવતાં તેમને સ્વસ્વરૂપની સ્મૃતિ થઈ. તેથી રસપુંજ કુજેશરી શ્રીયમુનાજના સ્વરૂપને તેઓ ઓળખી શક્યા. તેના ફલસ્વરૂપે તેઓને શ્રીયમુનાજનું માણાત્મકજાન સ્ફૂર્ય. દેવી જીવો તેનું ગાન કરે તે રીતે તેમણે શ્રી યમુનાજના ગુણાનુવાદ ગાયા. તેમણે શ્રીઠાકોરજની જે જે રસલીલાઓનું પ્રત્યક્ષ દર્શન કર્યું તે તે તેમણે ચિત્તમાં ચિંતવી ગુણાનુવાદ સ્વરૂપે કીર્તનમાં ગાઈને તે લીલાઓને અક્ષરદેહ આપ્યો.

શ્રીમહુ આચાર્યરાજ અને શ્રીગુસાંઈજની નિરૂપ ભાવાત્મક વાણીનો સ્વપદો દ્વારા સરલ રીતે સુભોધ કરાવનારા સૂરદાસજી, નંદદાસજી, કુભનદાસજી આદિ આષસખાઓઓ અને તાદ્દશી ભગવદીયોએ પણ શ્રીયમુનાજના અનેક મધુર પદો રચ્યાં છે. તે પદો દ્વારા આપણે તેમની વાણીનું ગાન કરતાં કરતાં શ્રીયમુનાજના નિરૂપ સ્વરૂપને સમજ્યાએ.

શ્રીયમુનાજનું જલ એ સ્મર-શ્રમજલરૂપ છે. જે ભક્તને આ શ્રમજલરસનો અનુભવ થાય તેને શ્રીઠાકોરજ રસનું દાન કરી લીલાનાં દર્શન કરાવે છે, તેનામાં દીનતા આણે છે અને પરિણામે ભક્તના હદ્યમાં પ્રભુના સ્વરૂપ દર્શનની આર્તિ જાગે છે. આર્તિ જાગતાં પ્રભુ સ્વરૂપમાં આસક્તિ થાય છે. ભક્તની સ્વરૂપમાં આસક્તિ થતાં ભક્તની સેવા આધિકૈવિક બને છે. એટલે સેવામાં આવતા પ્રતિબંધો દૂર થાય છે પરિણામે ભક્ત વિશુદ્ધ થતાં તેને તનુનવત્વ પ્રાપ્ત થાય છે. એટલે શ્રીયમુનાજની કૃપાથી ભક્તને ગૃહમાં જ સંયોગરસનું દાન મળે છે. આષસખાઓના પદમાં તેઓ કહે છે કે શ્રીયમુનાજી એવાં કૃપાળું છે કે ભક્તોને લીલારસનું પ્રત્યક્ષ દાન કરવા અને તે લીલાઓનો અનુભવ કરાવવા તેઓ પોતાના ધામ-ગોલોકમાંથી ભૂતલ પર પદાર્થી છે. જ્યારે ભક્ત લીલાઓની અનુભૂતિ કરે છે ત્યારે જ તેના હદ્યમાં તાપભાવ પ્રગટે છે. ભક્તના આ તાપભાવને શાંતશીતલ કરવા શ્રી યમુનાજી ભક્તને સ્વસુધારસનું પાન કરાવી તેની વ્યસન દશા સિદ્ધ કરે છે માટે જ સૂરદાસજી ગાય છે. :

“ગૂઢ શ્રીયમુને બાત સોઈ અબ જાન હી” ભગવદીયના હદ્યની ગૂઢ વાતો (સ્વરૂપ દર્શનની આર્તિ) શ્રીયમુનાજી જાણી જતાં ભક્તની વ્યસન દશા સિદ્ધ કરે છે.

આષસખાઓ કહે છે કે શ્રીયમુનાજના નામ-સ્મરણ માત્રથી જીવને સેવામાં નડતા પ્રતિબંધો શીધી નાથ થાય છે અને તેને અલૌકિક સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે.

કુભનદાસજી કહે છે કે :

ઐસી મહિમા જાન ભક્તનો સુખદાન,
નોઈ માગો સોઈ જુ પાઉં

શ્રીયમુનાજી કામથેનુરૂપ હોઈ ભક્ત જેવું સુખ માગે તેવું સુખ આપવા તેથાર છે આવો તેમનો મહિમા જણાવો. ભક્ત જ્યાં જ્યાં શ્રીયમુનાજનું નામ-સ્મરણ કરે ત્યાં ત્યાં શ્યામસુંદરનું સુખધામ છે. શ્રીયમુનાજનું નામ-સ્મરણ પુષ્ટિજીવોને પુષ્ટિમાર્ગમાં દફતા કરાવે છે અને શ્રીઠાકોરજમાં પ્રેમ જગાડે છે. શ્રીયમુના સ્નાન કે પાનથી ભક્તના હદ્યમાં પ્રભુ માટે પ્રેમ ન જાગે તો સૂરદાસજી કહે છે :

‘પ્રેમ કે સિંહુકો મરમ જાન્યો નહીં,

‘સૂર’ કહે કહા ભયો દેહ બોરે

પ્રેમસ્વરૂપા શ્રીયમુનાજમાં સ્નાન કર્યા છતાં પ્રેમનો મર્મ ન સમજાય તો શ્રીયમુનાજમાં સ્નાનનો શું અર્થ ?

શ્રીયમુનાજના ગુણોનો તો પાર નથી. છીતસ્વામી કહે છે : ‘ગુણ અપાર મુખ એક કહાં લો કહિયે’ કેવી રીતે એક મુખથી ગુણોનું વર્ણન કરી શકાય ? શ્રીયમુનાજી ‘મુંકુદરતિવર્ધિની’ છે. જે ભક્ત શ્રીયમુનાજનાં ગુણગાન કરે છે તેને શ્રીયમુનાજી પરિપૂર્જ રસાનુભવનું દાન કરે છે, તે જીવોના સર્વ પાપ દૂર કરે છે, તેમના વિવિધ તાપ હરે છે અને તેમને વિશુદ્ધ કરી નિજધામમાં લઈ જાય છે. માટે જ તેમને ‘વેકુંઠ-પદકી સિદી’ કહ્યાં છે.

જેવી રીતે ૧૦૮ મણકાની માળા હાથમાં લઈ ફેરવતાં જીવનાં જીભ અને હાથ બંને ઈદિયો કામ કરે છે તેમ શ્રીયમુનાજનાં ૧૦૮ પદનું ગાન કરવાથી, શ્રવણ કરવાથી, ચિંતન કરવાથી ચિત્તની એકાગ્રતા થતાં અંતઃકરણ શુદ્ધ થાય છે. માટે ભક્તે શાંત ચિત્તે પ્રત્યેક પદ પર ઊંઠ ચિત્તન કરી તેનું અવગાહન કરવું જેથી તેના સ્વભાવનો વિજય થાય, તેને અલૌકિક દેહની પ્રાપ્તિ થાય, અનેક સિદ્ધિઓની ઉપલબ્ધિ થાય અને ત્યારે જ તે જીવ કૃતાર્થ થયેલો ગણાય.

વૈષ્ણવચરણરાજ અમિતલાણી

કિરણબેન શાહના ભગવદ્ સ્મરણ

श्रीयमुनाज्ञ की महिमा मोपे वरणी न जाय

'प्रगटे पुष्टि महारस देन' श्रीवल्लभनुं प्रागट्य निजज्ञनोनो उद्धार करवा तथा दैवीज्ञवोने महारसनुं दान करवा थयुं तेम श्रीयमुनाज्ञनुं प्रागट्य पश निःसाधन ज्ञवोने भगवद् संबंध कराववा सार्वं ज थयुं छे, परंतु ज्ञवो तो स्वभावथी अल्पज्ञ अने दोषवाणा होवाथी तेमना दोषो नाश थया विना तेमने भगवद् संबंध थतो नथी. आवा ज्ञवोने अनायासे भगवद् संबंध करावी शके तेवां तो एकलां श्रीयमुनाज्ञ ज छे. आवां श्रीयमुनाज्ञमां श्रीठाकोरज्ञाए पोतानां सर्व ऐश्वर्यो संस्थापित कर्या छे.

प्रभुना समान ऐश्वर्यवाणां श्रीयमुनाज्ञनुं प्रागट्य पश अलौकिक छे.

द्रवीभूतरसात्मैषा सर्वांगीगणश्चमाख्युभिः ।

नारायणस्य हृदयाच्युधसत्त्व स्वरूपतः ।

प्राहुरासिन्मूलरूप पुष्टि लीला प्रसिध्ये ॥

(श्रीहरिचूप्यज्ञ)

सूर्यमंडलमां श्रीनारायणना आनंदमय शुद्ध सत्त्वरूप हृदयमांथी द्रवीभूत रसरूप श्रमजलसरिता श्रीयमुनाज्ञनो प्राहुर्भाव थयो. तापात्मक रविमंडलमांथी कलिंदपर्वत पर पधार्या अने तांथी पुष्टिलीलानी प्रसिद्धि माटे भूतल पर प्रगट्यां छे. श्रीयमुनाज्ञ मूण सूक्ष्म स्वरूपे सूर्यमंडलमांथी श्रीनारायणना आनंदात्मक हृदयमां आनंदरसरूपे बिराजतां हतां. जेम भाषणसना हृदयमां त्रिपिर रसरूपे रही तेना आभा शरीरने पोषक आपे छे तेम विश्वमां आनंद रसरूपे श्रीनारायणना हृदयकमणमां बिराज श्रीयमुनाज्ञ सर्व विश्वने चेतन आपतां हतां. (अेकोडं बहुस्याम) हुं अेकनो अनेक थाउं एवी भगवाननी ईच्छा थतां आनंदस्वरूप श्रीयमुनाज्ञ द्रवीभूत थर्थ जणरूपी स्थूलात्मक स्वरूप धारण करी कलिंदगिरि पर थर्थ भूतल पर प्रगट्यां.

रविमंडल तापात्मक छे. तेमां आप रसात्मक स्वरूपे वसतां हता. पञ्चपुराणमां आपनु माहात्म्य ज्ञायुं छे के विवस्वान आदित्य आपना पिता छे, आदित्यनो शब्दार्थ सूर्य. आपनी मातानुं नाम संज्ञा. ३०वेद, यजुर्वेद अने सामवेद आदित्य कहेवामां आवे छे. तेमां ज्ञावेला सर्व कर्मोनुं (यज्ञोनुं) जे ज्ञान ते ज संज्ञा. वेदमां सूचवेला कर्मोथी जे धर्म उत्पन्न थयो ते धर्मराज के यमराज अने तेमांथी जे ब्रह्मरस उत्पन्न थयो, प्रगट्यो ते ज श्रीयमुनाज्ञ. आभ आदित्य पिता, संज्ञा माता अने धर्मराज बंधुना अनुगामी ते श्रीयमुनाज्ञ. सूर्यमंडलमांथी रसस्वरूपा श्री यमुनाज्ञनुं प्रागट्य ते तेमनुं आधिंदेविक स्वरूप.

आ स्वरूपे ज्यारे आप भूतल पर पधारतां हतां त्यारे कलिंदपर्वते विनंती

करी, 'हे सूर्यपुत्री ! आप मारा उदरमां प्रवेश करी पछी आप भूतल पर वहो. कलिंदना उदरमां प्रवेशी आप भूतल पर पधार्या एटले कलिंद श्रीयमुनाज्ञना भौतिक पिता बन्या, अने आपनु नाम कालिंदी प्रसिद्ध थयुं छे. कालिंदी भौतिक स्वरूपे भूतल पर रह्यो छे. आ यमुनाज्ञनुं भौतिक स्वरूप छे.

श्रीमद् भागवत्तना १०-५८ ना २० थी २२ श्लोकमां अर्जुन साथेना संवादमां श्रीकालिंदी कहे छे : 'हुं सूर्य पितानी पुत्री पतिनी ईच्छाथी तप करुं छुं, पश पति तरीके विष्णुनी ज ईच्छा करुं छुं, कारणके विष्णु भगवान् घड्गुण संपन्न छे. तेमने हुं 'वर' तरीके ईच्छुं छुं. हुं मनं लगावीने तप एटला माटे करुं छुं के मारो मनोरथ शीघ्र पूर्ण थाय'. भगवान् जेना पति थाय तेनी कई अभिलाषा अपूर्ण रहे ? समर्थ पति होय तो पत्नीनी ईच्छाओ तो परिपूर्ण करी शके, पश श्रीकालिंदी लोडिक भोगने नथी ईच्छातां, भक्ति आपवावाणा घड्गुण संपन्न ऐवा स्वामीने वरवा ईच्छे छे.

कालिंदीति समाख्याता वसामि यमुनाज्ञे !

निर्मिते भवने पिता यावद्युत दर्शनम्

(बा. १-५८-२२)

जे क्रोध डिल्लामां रहे तेम हुं यमुनाज्ञलमां रहुं छुं. आ कालिंदी अधिंदेविक छे. सूर्यनारायणनुं आधिंदेविक रूप कलिंद पर्वत छे. सूर्यनारायणे प्रथम यमराजने उत्पन्न कर्या. तेने लीषे तेमने ज दोष लायो ते दूर करवा श्रीयमुनाज्ञने उत्पन्न कर्या. आभ बने कालिंदी अने श्रीयमुनाज्ञ परस्पर औक्य रूपे आधिंदेविक, आधिभौतिक एक सराबां होवाथी लोडिकमां बने एक रूपथी प्रसिद्ध छे. 'मारा पिता सूर्यदेव यमुना-ज्ञलमां मारा माटे महेल तैयार कराव्यो छे. तेमां भगवाननी प्राप्ति थाय तां सुधी हुं रहीश. ज्यारे भवने अच्युत भगवानना दर्शन थशे त्यारे हुं महेलनो त्याग करी भगवानना भवनमां जड्हने रहीश, 'श्रीकालिंदी भगवानने ज वर तरीके शा माटे स्वीकारवा तप करतां हतां ते आपशे उपर ज्येयुं के भगवान भक्तिनुं दान करनारा घड्गुण संपन्न छे. प्रभुना संबंधथी श्रीयमुनाज्ञ भक्ति स्वरूपा बन्यां.

जेम गंगा ज्ञानरूपा छे तेम श्रीयमुनाज्ञ भक्तिरूपा छे अने भक्तिने पोषक आपनारां छे. ज्ञान ज्यां सुधी भक्तिपोषक होय तां सुधी ज ते ज्ञान उपयोगी छे. भक्ति रहित ज्ञान सूक्ष्म छे. शुष्क ज्ञान वर्थ छे. ज्ञान भक्तिना रंगे रंगायेलुं होय तो ते सकल सिद्धि आपनारुं बने.

आवां भक्तिस्वरूपा श्रीयमुनाज्ञनी स्तुति श्रीमहाप्रभुज्ञाए करी. ए समये श्रीमहाप्रभुज्ञ श्रीगोकुल पधार्या. क्यां बिराजवुं तो विचारमां आपश्री खोवाई गया. विचारमग्न श्रीवल्लभ श्रीयमुनाज्ञना तर पर श्रीयमुनाज्ञना तरफ दृष्टि

કરી ઉભા રવ્યા. શ્રીયમુનાજી શ્રીવલ્લભના મનની વાત જાગી ગયાં અને તરત જ પ્રકટ થઈ શ્રીવલ્લભને શ્રીગોવિંદાટ ઉપર બિરાજવા આદેશ આપ્યો. આ સમયે આપશ્રીએ ‘નમામિ યમુનામહ્મ’ કહીને શ્રીયમુનાજીની ગદ્ગદ કંઠે સુતિ કરી. આ સ્થાને જ શ્રીવલ્લભને દેવી જીવોના ઉદ્ઘારની ચિંતા થઈ હતી તે દૂર થઈ. આમ શ્રીયમુનાજી જગતમાં પરમહૃપાળું છે તેમ કહી શકીએ. શ્રીહરિરાયજી કહે છે કે ‘શ્રીયમુનાજી તુમ સમ ઓર ન કોઈ’ ખરેખર સાર્થક છે.

પુષ્ટિજીવોએ પણ શ્રીયમુનાજીને જ નમન કરવાનું છે અને આશ્રય પણ તેમનો જ લેવાનો છે. ગોપિકાઓએ પ્રથમ કાત્યાયનીજીની પૂજા કરી તેમને પ્રસન્ન કર્યા ત્યારે જ પ્રભુએ સ્વયં પદારી તેમનાં વસ્ત્રોનું હરણ કરી તેમને સર્વાત્મભાવનો અધિકાર આપ્યો.

વસ્ત્રાહરણ એટલે માયાના આવરણને દૂર કરવું અને આત્મભાવ જગાડવો આવી કૃપાનું દાન શ્રીયમુનાજી કરે છે. હદ્યમાંથી અહંકાર અને મમત્વની નિવૃત્તિ થાય તો જ ભક્તિભાવનો ઉદ્ય થાય અને અંતઃકરણ શુદ્ધ થાય. આ જર્ય નિર્ગુણ ભક્તિ સ્વરૂપ શ્રીયમુનાજી કરે છે. ભક્તિ એક ફળ ચાખવાનો બગીયો છે. જેમ બનીયામાં જઈએ તો ત્યા જુદાં જદાં ફળોનો આસ્વાદ મળે તેમ શ્રીયમુનાજીના સાંનિધ્યમાં આપણને ભક્તિરસનો આસ્વાદ મળે.

શ્રીયમુનાજીના નામ-સ્મરણનો પ્રભાવ આપણે કિશોરી બાઈની વાર્તાનું સ્મરણ કરીને જોઈશું. કિશોરીબાઈ વૈષ્ણવની પુત્રી હતાં. શ્રીગુસાંઈજીની સેવકની હતાં. તેમને શીતળા નીકળ્યાં તેથી તેમના હાથ-પગ લૂલા થયા. ‘વિશુદ્ધ મથુરા તટે સકલ ગોપગોપીવતે, કૃપાજલિષિંશ્રિતે મમ મન: સુખં ભાવય’ આ શ્લોકનો પાઠ કિશોરીબાઈ અથ પહેર કરતાં. કિશોરીબાઈની બેન તેમને રોજ ખવડાવવા આવે પણ કલેશ ઘણ્ણો કરે. શ્રીયમુનાજીએ કિશોરીબાઈ પર કૃપા કરી જાતે રસોઈ કરી તેને મહાપ્રસાદ લેવડાયો. તેનો રોગ મટી ગયો. કિશોરીબાઈને યુગલ સ્વરૂપના લીલાસહિત દર્શન થયાં. ગંગાબાઈ કહે છે.

‘ભક્ત પ્રતિપાલ, જંજાલ ટારે,

અપને રસ-રંગમે, સંગ રાખત સદા,

સર્વદા જોઈ શ્રીયમુને નામ ઉચ્ચારે’

નંદાસજી કહે છે, ‘તાતે શ્રીયમુને યમુને જુ ગાયો’

સૂરદાસજી કહે છે, ‘નામ મહિમા એસી જુ જાનો’

ખરેખર, કિશોરીબાઈની વાર્તામાં આપણે ઉપરોક્ત અષ્ટસખાઓની વાણી સાર્થક થયેલી જોઈ શકીએ છીએ.

ગુર્જરના બેટાની વહુને પણ પ્રજલીવાનાં દર્શનની ઈચ્છા થતાં તેણે

શ્રીયમુનાજીનું ભજન કર્યું હતું. હૃદાસ ભરું પણ શ્રીયમુનાજીનું સ્વરૂપ સમજતા હતા તેથી શોયાહિ શ્રીયમુનાપાર નોરંગાબાદ જઈને કરતાં. ગોવિંદસ્વામી પણ શ્રીયમુનાજીને સાચાત શી સ્વામિનીજીના અષ્ટસિષ્ઠિના દાતા જાણતાં. તેથી કદી પણ શ્રીયમુનાજીમાં પણ મુક્તા નહીં, માત્ર દર્શન કરીને દંડવત્ત કરતા અને પાન કરતાં.

‘ભક્તિલિઙ્ગની ગ્રંથમાં શીમલાપભૂજ આજા કરે છે કે ‘સેવાયાં વા કથાયાં વા પસ્યાત્ત્ત્વા હતો બબેતુ.’ સૌથી પ્રથમ સેવા એ જ પરમતત્વ સ્વીકારાયું છે. તેથી ભગવાનું સેવામાં ઉપયોગી થાય એવો અલોકિક દેહ શ્રીયમુનાજી જ આપે છે. રસિકાસ કહે છે, ‘શી યમુના કરત કૃપાકો દાન’ તેથી જ કહેવામાં આવ્યું છે કે

‘શ્રીયમુના, યમુના નામ ભજો.

‘હરખત કરો આરાધન ઈનકો, ઓરકો પંથ તજો.’

લીલાત્મક સર્વ ભક્તોના હદ્યમાં પ્રેમ સ્વરૂપે અનંત સ્વરૂપ ધારણ કરી શ્રીયમુનાજી જ બિરાજે છે. લીલાત્મક દેવી જીવોનો પ્રભુ સાથેનો સંબંધ કરવાનું હશ્ય શ્રીયમુનાજીનું જ છે.

ઉદ્ઘાકલમાં સર્વર શ્રીયમુનાજીની ટહેલ નજરે પડે છે. ફૂવારા, જલનો છિરકાવ, ખસના તેમજ સુખડના બંગલા, નૌકાવિહાર, જલવિહાર વગેરે શ્રીના સુખની ટહેલના મુખ્ય અધિષ્ઠાત્રી શ્રીયમુનાજી જ છે. સ્નાનયાત્રાના શુભદિને શ્રીયમુનાજી જ મુખ્ય મનોરથી છે. યુગલ સ્વરૂપના મનનું સ્વરૂપ શ્રીયમુનાજી છે.

રાસ-રસ સાગર શ્રીયમુનાજીના મહિમાનું વર્ણન જીવ કરી શકવા સમર્થ નથી. શ્રીયમુનાજીનાં દર્શન કરવાં હોય, તેમની કૃપા મેળવવી હોય તો શ્રીયમુનાજીનું નામ સ્મરણ જીવે કરવું જોઈએ. શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપનું ચિંતન કરી તેમના જ સ્વરૂપમાં એવા તન્મય બનવું કે શ્રીયમુનાજી વિના જીવને કણ પણ ન ચાલે. આવી લેણ લાગવાથી જ શ્રીયમુનાજીની ભક્ત પર કૃપા ઉત્તરે છે. ગંગાબાઈ કહે છે કે ‘ભક્ત હેત અવતાર ધરની’ તેથી જ ભક્ત પર કૃપા કરી તનુનવત્વનું દાન કરશે જ.

પુષ્ટિજીવોનું કર્તવ્ય ચતુર્ભૂજદાસજી કહે છે તે જ હોઈ શકે, ‘ચિત્તમે શ્રીયમુનાજી નિસદિન જુ રાખો.

કિરણબેન અન. શાહ (કડી)

શ્રીયમુનાજીનું - સ્વરૂપ

દેવી જીવોના ઉદ્ધારાર્થે શ્રીમહાપ્રભુજીનું પ્રાગટ્ય થયું છે. શ્રીસ્વામિનીજી અને શ્રીઠાકોરજીના યુગલસ્વરૂપના તાપ ભાવમાંથી શ્રીમહાપ્રભુજીનું પ્રાગટ્ય થયું છે. શ્રીમહાપ્રભુજીની યાદ સાથે જ શ્રીયમુનાજીની યાદ આવ્યા વિના રહેતી નથી, શ્રીયમુનાજીએ શ્રીમહાપ્રભુજીને પ્રત્યક્ષ દર્શન આપી તેમની ચિંતા દૂર કરેલી. આવાં મહારાજી શ્રીયમુનાજી શ્રીઠાકોરજીના તુર્ય પ્રિયા હોવાં છતાં આપે શ્રીકૃષ્ણનો જ રસોદીપક મુકુટ-કાઢનીનો શૃંગાર શા માટે ધર્યો હશે ! આપના ચિત્રજીમાં સર્વત્ર એ જ શૃંગારના દર્શન થાય છે. પુછ્છ સંપ્રદાયની ભાવનાની દાખિએ આ વિષે વિસ્તારપૂર્વક વિચારીએ.

શ્રીયમુનાજીને મુકુટ-કાઢનીનો શૃંગાર શ્રીસ્વામિનીજીએ જ આપેલો છે. એક વખત આનંદરસમજન પ્રિયા-પ્રિયતમને વિપરીત રસ માણવાની લ્બાવના થતાં શ્રીઠાકોરજીએ પ્રિયાજીનો વસ્ત્ર શૃંગાર ધારણ કર્યો અને પ્રિયતમાએ શ્રીઠાકોરજીનો મુકુટ-કાઢનીનો શૃંગાર ધારણ કર્યો પછી યુગલ સ્વરૂપે રમણ શરૂ કર્યું. રમણનો આનંદ માનલીલામાં ઉત્કૃષ્ટ કક્ષાએ પહોંચે છે. શ્રીસ્વામિનીજી સ્વરૂપા શ્રીઠાકોરજીએ પ્રિયતમ શ્રીસ્વામિનીજીથી માન લીધું. રિસામણાં-મનામણાંની લીલા શરૂ થઈ. પ્રિયતમે (શ્રીસ્વામિનીજીએ) પોતાનાં પ્રિયતમા (શ્રીઠાકોરજી) ને મનાવવા ભાતભાતની અને જાતજાતની રમણલીલા શરૂ કરી. કેલીનો આનંદ લેવા વિનયાં. પણ પ્રિયતમા (શ્રી ઠાકોરજી) ન માન્યાં. પ્રિયતમાને (શ્રી ઠાકોરજીને) મનાવતાં મનાવતાં પ્રિયતમ (શ્રીસ્વામિનીજી) થાકી ગયાં. શ્રીસ્વામિનીજી પ્રિયતમા તરીકે જ્યારે માન કરતાં ત્યારે શ્રીઠાકોરજી યુક્તિથી એવો રતિભાવ બતાવતા કે શ્રીસ્વામિનીજી મનાઈ જતાં માટે જ શ્રીઠાકોરજી માટે “પ્રેમ પર્યક્ષ” કીર્તનમાં ગવાયું છે કે શ્રીઠાકોરજી તો “માનિની માન હરણ” છે. ભલભલી માનિનીઓનાં માનને પણ કાણમાં દૂર કરવાની પ્રિયતમામાં કુશાગ્ર બુદ્ધિ છે. માનિનીને મનાવવાની શક્તિ શ્રીસ્વામિનીજીમાં ન રહી ત્યારે હારી-થાકી તેમણે શ્રીયમુનાજીને પધારવા વિનંતી કરી. શ્રીયમુનાજી પધાર્યા ત્યારે શ્રીસ્વામિનીજીએ તેમને કહ્યું કે, આપણા ઠાકોરજીએ માન કર્યું છે. મેં માન છોડવવા અનેક પ્રયત્ન કર્યા પણ બધા નિષ્ફળ ગયા છે. તેથી મેં આપને બોલાવ્યાં છે. આપ મારો (શ્રીઠાકોરજીનો) શૃંગાર ધારણ કરી આપણા પ્રિયતમને મનાવો. એમ કહી પોતે ધારણ કરેલો શ્રીઠાકોરજીનો મફુટકાઢનીનો શૃંગાર શ્રીયમુનાજીને ધરવા આખ્યો. મફુટ કાઢનીનો વસ્ત્ર-શૃંગાર ધારણ કરી શ્રીયમુનાજી શ્રીઠાકોરજી બન્યા. પછી પ્રિયતમા (શ્રીઠાકોરજી) ને મનાવવા શ્રી ઠાકોરજી (શ્રીયમુનાજી) પ્રિયતમા પાસે ગયા. શ્રીયમુનાજીને જોઈ શ્રીઠાકોરજી

મલકાઈ ઊર્ધ્વાં. પછી શ્રીસ્વામિનીજી પાસે જઈ કહ્યું, મેં તમારી સાથે માન નથી કર્યું.’ યુગલ સ્વરૂપ હસી પડ્યાં. એક મેક ને આલિંગન આપી રસમજન બન્યા ત્યાં આમ પ્રિયા-પ્રિયતમે વિપરીત શૃંગાર ધારણ કર્યો.

પ્રિયતમા (શ્રીઠાકોરજી) મનાઈ ગયા. અને ઉભય સ્વરૂપે શ્રીયમુનાજીને આશા કરી કે, ‘આપ આ મુકુટ-કાઢનીનો શૃંગાર કાયમ ધરો.’ ત્યારથી શ્રીયમુનાજી મુકુટ કાઢનીનો શૃંગાર કાયમ માટે ધારણ કરે છે.

શ્રી યમુનાજી મુકુટ-કાઢનીનો શૃંગાર ધારણ કરે છે તેનો એક બીજો ભાવ પણ વિચારીએ.

અંતરંગ ભક્તો શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપની જાંખી માટે ખૂબ આર્તિ કરે છે. આર્તિના ભાવમાં ભક્તોમાં સ્વરૂપ દર્શનની એવી તીવ્ર લાગણી પ્રગતે છે કે તેમને પ્રભુ સ્વરૂપ દર્શનની જાંખી નહીં થાય તો હમણાં જ તેમના પ્રાણ છૂટી જશે. આવે વખતે ભક્તવશ શ્રીયમુનાજી તેમને મુકુટ-કાઢનીના શૃંગારમાં ‘હું ઠાકોરજી છું’ તેવું દર્શન કરાવી આશાસન આપવા અને વિરહી ભક્તોની દશમી અવસ્થા (મૂળ અવસ્થા) પ્રાણ ન થાય તે માટે કૃષ્ણના વેશનું પરિધાન કરી તેમને શાંતિ આપે છે. શ્રીકૃષ્ણ પનશ્યામ છે તેમ શ્રીયમુનાજી પણ ધનશ્યામ છે.

શ્રીયમુનાજીનાં બિન્ન-બિન્ન નામ પરિધાન છે. કૃષ્ણ, કૃષ્ણરૂપા, કૃષ્ણસમા, કૃષ્ણરસાત્મિકા વગેરે. આથી મુકુટ-કાઢનીના વેશમાં તેઓ શ્રીકૃષ્ણની રૂપતાને સિદ્ધ કરે છે. આથી શ્રીકૃષ્ણના શૃંગારને ધારણ કરવાની ભાવના પુષ થાય છે. “શ્રીયમુનાષ્ક”માં શ્રીમહાપ્રભુજી એટલા માટે ‘સ્મરપિતુ: શ્રીયંબિબ્રતીમ્’ લખે છે એટલે શ્રીયમુનાજી તો ‘કામદેવના’ પિતાની શોભાને ધારણ કરવા વાળાં છે. શ્રીકૃષ્ણનો પુત્ર પ્રધુભાને એ ‘કામદેવનો’ અવતાર છે. એટલે શ્રીયમુનાજી પ્રધુભાના પિતા શ્રીકૃષ્ણની શોભા વધારનારાં છે આથી સાક્ષાત્ મન્મથના મન્મથ શ્રીકૃષ્ણ રસોદીપન શૃંગારરૂપ શોભાની પુછ્છ થાય છે.

- ડિરણબેન એન. શાહ (કડી)

**ભક્ત પર કરિ કૃપા શ્રીયમુને જુ એસી
છાંડિ નિજધામ, વિશ્રામ ભૂતલ કિયો**

અંતરંગ ભક્તો માટે શ્રીયમુનાજીનો ગાઢ સ્નેહ કેવો છે તે તો જુઓ ! એક સમયે શ્રીયમુનાજી અને અન્ય સખીજીનો શ્રીયમુના નિંદુંજમાં શ્રીઠાકોરજીની વિવિધ પ્રકારે સેવા કરી રહ્યા હતાં. સેવાથી પ્રસન્નચિત શ્રીઠાકોરજીને શ્રીયમુનાજીએ સ્વભક્તોનો મનોરથ પરિપૂર્ણ કરવા રાસ-રમણ માટે વિનંતિ કરી. શ્રીઠાકોરજીએ તરત જ તેનો સ્વીકાર કર્યો. રાસ-રમણ શરૂ થતાં સર્વત્ર આનંદ પ્રસરી રહ્યો હતો.

શ્રીસ્વામિનીજીને આ રાસ-રમણની જ્ઞાન થતાં મારા વિના શ્રીઠાકોરજી શ્રીયમુના નિંદુંજમાં રાસ-રમણ કોની સાથે કરી રહ્યા છે એ જોવા તત્કાળ કોધાવેશમાં શ્રીસ્વામિનીજી શ્રીયમુના નિંદુંજમાં પદ્ધારવા તૈયાર થયાં. અંતયથી શ્રીઠાકોરજી શ્રીસ્વામિનીજીના ભાવને જાણી રાસ-રમણ કરી રહેલા સર્વભક્તોને શ્રીસ્વામિનીજીના કોષ્ઠી બચાવવા માલારૂપે આપના શ્રીકંઠમાં ધારણ કરી લીધા. અને શ્રીયમુનાજી જલ પ્રવાહે વહેલા લાગ્યાં. કોપાયમાન શ્રીસ્વામીનીજીએ શ્રીયમુના નિંદુંજમાં પદ્ધારી શ્રીઠાકોરજીને સીધો જ પ્રશ્ન કર્યો ‘પ્રાણનાથ ! આપે મારા વિના આ નિંદુંજમાં કોની સાથે રાસ કર્યો ?’ શ્રીઠાકોરજીએ વિવેકપૂર્વક જવાબ આપ્યો, ‘વહાલાં સ્વામિનીજી ! આ નિંદુંજમાં આપને કોઈ દેખાય છે કે હું રાસ કરું ? આ તો આપનો એક બ્રમ છે. આપના વિના મારાથી રાસ થાય ખરો ? કોષિત શ્રીસ્વામિનીજીએ શ્રીઠાકોરજીના કંઠમાં નૂતન માલા જોઈ. શંકા જતાં તે ખેંચી એટલે માલા તૂટી. તેમાં રહેલા પુષ્પોરૂપી ભક્તો ભૂતલ પર પડવા લાગ્યા. પડતી વખતે વિદુરતા ભક્તોની ચિત્તવૃત્તિ તો શ્રીયમુનાજીમાં જ હતી. આ ભક્તોના વિરહ દુઃખથી આર્તબની શ્રીયમુનાજી આ ભક્તોના ઉધ્ઘાર માટે તેમની પાછળજ જલપ્રવાહ રૂપે ભૂતલ પર પદ્ધાર્યા. શ્રીયમુનાજીની આ લીલાથી શ્રી ઠાકોરજી અને શ્રીસ્વામિનીજી બંને મૂર્ખિત બન્યાં. આ સમયે શ્રીયમુનાજી ગોલોકમાં રોકાયા વગર અંતરંગ ભક્તો નાં ઉદ્વાર માટે ભૂતલ પર પદ્ધાર્યા. ભક્તોને તેમના ઉધ્ઘારની ખાત્રી કરાવવા પ્રત્યક્ષ દર્શન આપ્યાં. ભક્તો માટે શ્રીયમુનાજીનો કેવો અગાધ પુનિત પ્રેમ !

આ પ્રેમની પ્રતીક્ષા ભક્તોએ કેવી રીતે કરી તે અને શ્રીયમુનાજીએ તે ભક્તોમાં વ્યસનાત્મક સ્નેહ પ્રગટાવી, તેમને સુધા રસનું દાન કરી ભૂતલ પર જ મૂળલીલાનો સાક્ષાત અનુભવ કેવી રીતે કરાવ્યો તે આપણે વાર્તા પ્રસંગો પરથી જોઈશું.

(૧) શ્રીગુસાંઈજીના સેવક એક સનાદ્ય બ્રાહ્મણે આપશ્રીને વિનંતી કરી ‘કૃપાનાથ ! કૃપા કરી મને શ્રીયમુનાજીનું સ્વરૂપ સમજાવો.’ ત્યારે આપશ્રીએ તેની દીનતા જોઈ તે જ સમયે ‘યમુનાષ્પદી’ રચી અને તેને આપી અને આજા કરી કે : ‘તું આનો પાઠ રોજ કરજે. શ્રીગુસાંઈજીએ ‘યમુનાષ્પદી’ નો ભાવ પ્રગટ કરીને સાવિસ્તાર કહ્યો. પછી તો આ બ્રાહ્મણ શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપમાં મળ થઈ ગયો.

શ્રીગુસાંઈજીએ બ્રાહ્મણને શ્રીયમુનાજીની રેણુકા એક થેલીમાં આપીને કહ્યું “તું આની સારી રીતે સેવા કરજે.” તે દિવસથી એ બ્રાહ્મણ શ્રીયમુનાજીને સ્વરૂપાત્મક જાગ્રવા લાગ્યો.

આ બ્રાહ્મણ શ્રીયમુનાજીને અપરસમાં સ્પર્શ કરતો. પાન પણ અપરસમાં કરે. શ્રીયમુનાજીમાં પગ પણ ન મૂકતો. બધું કાર્ય કૂવાના જળથી કરતો. મથુરાના વૈષ્ણવોએ શ્રીગુસાંઈજીના બાળકોને તેની પરીક્ષા લેવા કહ્યું. શ્રી ગિરિધરજીએ ના પાડી પણ, બીજા બાળકો ભેગાં થઈને તે બ્રાહ્મણને નાવમાં બેસાડી વચ્ચમાં બેટ હતો તાં જઈ બિરાજ્યા. બાળકોએ નાવવાળાને કહ્યું, કે ‘અમે તેને સામે પાર બોલાવીએ ત્યારે આવજે.’

આમ કરતાં પહોર દિવસ રહ્યો ત્યારે બ્રાહ્મણે વિનંતી કરી કે, ‘મહારાજ ! મારો નાહવાનો સમય થઈ ગયો છે, નાવ મંગાવો.’ પછી નાવ મંગાવી બધાં બાળકો નાવમાં બેઠાં. પેલાં બ્રાહ્મણને કહ્યું કે, તું બેટમાં બેસ. અમે કહીએ ત્યારે તું નાવમાં આવજે.’ એટલે એ તો બેટમાં બેસી રહ્યો. આ બધા તો નાવ હંકારી પાર આવ્યા. ત્યારે ખૂબ જ ચિંતા અને આર્તિથી તે બ્રાહ્મણ આકુળવ્યાકુળ થવા લાગ્યો. એટલામાં તાં કમળો પ્રગટ થયાં. શ્રીયમુનાજીએ એને દર્શન આપી કહ્યું, ‘તું આ કમળો પર બેસી સામે પાર જા’ ત્યારે એ રીતે તે સામે પાર આવ્યો. બધાં બાળકો આ જોઈને તેની સરાડના કરવા લાગ્યાં. શ્રી ગિરિધરજીએ કહ્યું કે, આ બ્રાહ્મણને ‘શ્રીયમુનાષ્પદી’ ફલિત થઈ.’

(૨) શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીના સેવક પરમાનંદદાસજીના કીર્તન ચાંભળવા (કશીકપુર જલધરીયા) શ્રીયમુનાજીના જલમાં તરીને આવતા. પરમાનંદસ્વામીના કીર્તન જલધરીયાની ગોદમાં શ્રીનવનીત પ્રિયજી બિરાજેને ચાંભળી રહ્યા છે. આવાં દર્શન પરમાનંદદાસને થયાં. તેમને હવે શ્રીમહાપ્રભુજીના સેવક થવાની લગની લગાજી, શ્રીવલ્લભે કહ્યું. ‘પરમાનંદદાસ ! બાલલીલાનાં પદ ગાઓ.’ પરમાનંદદાસે કહ્યું, ‘કૃપાનાથ ! હું તો બાલલીલામાં કંઈ સમજતો નથી.’ શ્રીવલ્લભે તેમને આજા કરી, ‘તમે શ્રીયમુનાજીમાં સ્નાન કરી આવો અમે તમને સમજાવી દઈશું.’ આપશ્રીએ તેમને બ્રહ્મસંબંધ આપ્યું પછી બાલલીલાનાં પદ તેમણે ગાયાં.

ગોકુલમાં છોકરવૃક્ષની નીચે શ્રીઆચાર્યજીએ પરમાનંદદાસને 'શ્રીયમુનાષ્ટક' નો પાઠ શીખવો ત્યારે પરમાનંદદાસના હદ્યમાં શ્રીયમુનાંજીનું સ્વરૂપ સ્ફૂર્તું એટલે 'તેમણે શ્રીયમુનાંજીનાં યશનું વર્ણિન કર્યું.

- શ્રીયમુનાંજી યહ પ્રસાદ હોં પાઉં.
- શ્રીયમુનાંજી દીન જાનિ મોહિ દીજે.
- કલિંદી કલ્બષ હરની.

આવાં અનેક પદ પરમાનંદદાસે શ્રીવલ્લભ આગળ શ્રીયમુનાંજી તટ ઉપર ગાયાં. ત્યારે શ્રીવલ્લભે પ્રસન્ન થઈ તેમને બાલલીલાનાં દર્શન કરાવ્યાં. તેથી બાલલીલા વિશેષ પરમાનંદદાસને એવાં દર્શન થયાં કે 'પ્રજભક્ત જાણે શ્રીયમુનાંજલ ભરે છે.' પછીથી પરમાનંદદાસે લીલાનાં એવાં જ પદ શ્રીવલ્લભ આગળ ગાયાં. તે પદ જોઈએ.

'શ્રીયમુનાંજલ ઘટ ભરી લે ચલી ચંદ્રાવલિ નારિ.'

આમ પરમાનંદદાસ ઉપર શ્રીયમુનાંજીની કૃપા ઉત્તરી. પુષ્ટિમાર્ગના સાગર તરીકે આપણે પરમાનંદદાસને નવાજીએ છીએ.

(૩) શ્રીમહાપ્રભુજીના સેવક જીવણદાસ કાત્રીને વેપારીએ કેદખાનામાં પૂર્ય, જણ વિના તેમનો કંઠ સૂક્ષ્માવા લાગ્યો. તેમણે કહ્યું, 'મને શ્રીયમુનાસ્નાન કરાવો. કારણ મેં વૈષ્ણવો પાસેથી સાંભળ્યું છે કે શ્રીયમુનામાં સ્નાન, પાન કરવાથી બધું દુઃખ જાય છે.' શ્રીવલ્લભની આજ્ઞાથી વૈષ્ણવે તેમને કેદખાનામાંથી છોડાવ્યા તેમણે કહ્યું, હમણાં મેં શ્રીયમુનાંજીમાં સ્નાન કર્યું અને મારું લૌકિક દુઃખ ગયું અને નૂતન શરીર પ્રામ થયું.'

(૪) શ્રીમહાપ્રભુજીના સેવક નારાયણદાસ પ્રલયારી શ્રીયમુનાંજીના કંઠે બેસી રહે, ખાવાનું કપડાનું ભાન નહીં. તેમના મોટાબાઈ તેમને હાથ પકડી વેર લઈ આવે. પાછા ફરી તેઓ યમુના તીરે ચાલ્યા જાય. નારાયણદાસ તો મસ્ત બનીને શ્રીયમુનાંજીના સ્વરૂપનું ધ્યાન કર્યા કરે. એક રાતે નારાયણદાસને શ્રીયમુનાંજીની આજ્ઞા થઈ. 'નારાયણદાસ, નિરાવરણ ન ભેસો. મને લજણ આવે છે. વસ્ત્ર પહેરો.'

આ આજ્ઞા મુજબ નારાયણદાસ વેર ગયા. ભાઈ પાસે વસ્ત્ર માર્યું. પછી તેઓ શ્રીવલ્લભના શરણો ગયા. આપશીએ તેમને નામ નિવેદન કરાવ્યું. પછી તેમણે આપશીને પૂછ્યું : મારું શું કર્તવ્ય છે ?" ત્યારે આપશીએ આજ્ઞા કરી : "શ્રીયમુનાંજીનું સેવન કરો તેથી તમારું કાર્ય સિદ્ધ થશે."

ખરેખર ! તેમના પર શ્રીયમુનાંજીની કૃપા ઉત્તરી. શ્રીઠાકોરજીના સ્વરૂપનું તેમને જ્ઞાન થયું, દ્વયને તેઓ વિષાવત્ત ગણતા. તેમણે મરણપર્યત પ્રલુના સુખનો જ વિચાર કર્યો હતો.

(૫) ગુર્જર જાતિના એક પ્રજવાસીની પુત્રવધૂ પર પણ શ્રીયમુનાંજીની કેવી કૃપા ઉત્તરી હતી. તે જોઈએ.

આ પ્રજવાસીની ભેંસ ખોવાઈ ગઈ. આ પ્રજવાસીની પત્નીએ વિચાર્યુ કે, 'વહુના પગલાં સારાં નથી તેથી ભેંસ ખોવાઈ ગઈ.' વહુએ આ સાંભળ્યું. વહુએ દેવદમનને પ્રાર્થના કરી કે, 'હે પ્રલુ ! મારા પર કૃપા કરો. ભેંસ જડશો તો આપને હું માખણ આરોગાવીશ.' શ્રીગોવર્ધનનાથજીએ તેની પ્રાર્થના સાંભળી. ભેંસ જરી ગઈ. શ્રી હરિરાયજી ભાવ પ્રકાશમાં આ પ્રસંગ સમજાવે છે કે આ વહુ પર કેમ કૃપા થઈ ?

સારસ્વતકલ્પમાં તે દ્વારકા-લીલામાં શ્રીરૂક્તિમણીજીની સેવામાં હતી. રૂક્તિમણીજીની અંતરંગ સખી વિમલાની એ સખી હતી. નામ હતું પરમેસુરી. એક દિવસ શ્રીદ્વારકાધીશ પ્રલુ રૂક્તિમણીજ સાથે પ્રજલીલાની વાતો કરતા હતા ત્યાં એ જઈ ચઢી. પ્રજલીલાનું સુખ લેવાની તેને ઈચ્છા થઈ. તે દિવસથી તે ઉદાસ રહેવા લાગી. ખાવાપીવાનું ભાવે નહીં. શ્રીદ્વારકાધીશે તેને કહ્યું, 'તું શ્રીયમુનાંજીનું ભજન કર, સ્મરણ કર, શ્રીયમુનાંજ પ્રજ લીલાના અધિકારી. છે એમની કૃપાથી જ સૌને પ્રજલીલાનું સુખ મળે છે એમની તારા પર કૃપા થશે.'

કટલોક સમય એણે શ્રી યમુનાંજનું ભજન, સ્મરણ કર્યું. શ્રીયમુનાંજ પ્રસન્ન થયાં. એણે માંગ્યું, 'મને પ્રજલીલાનું સુખ આપો' શ્રીયમુનાંજએ આજ્ઞા આપી, 'તથાસ્તુ'. શ્રીયમુનાંજની કૃપાથી શ્રીગોવર્ધનનાથજી તેને નિત્ય સુખ આપવા લાગ્યા.

(૬) શ્રીમહાપ્રભુજીના સેવક ગજજનધાવન અને જીવણસ્કુરી બંને શ્રીયમુનાંજના કિનારે મળતા અને પ્રલુસ્મરણ કરતા.

(૭) પરમકૃપાપાત્ર ગોવિંદસ્વામીને શ્રીયમુનાંજના પુષ્ટિ આધિદેવિક સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર થતો હતો. તેથી તેમણે એવો આગ્રહ રાખેલો કે હું શ્રીયમુનાંજમાં કદી સ્નાન નહીં કરું તથા પગ પણ નહીં મૂકું.

એક દિવસ શ્રીબાલકૃષ્ણજ અને શ્રીગોકુલનાથજીએ એમના ટેક્ની કસોટી કરવા માટે યુક્તિ રચી. આપશીએ આજ્ઞા કરી. 'ગોવિંદદાસ, અમારી સાથે ચાલો.'

ગોવિંદસ્વામી આપશીની સાથે ચાલ્યા. રસ્તામાં ભગવદ્ વાર્તાના પ્રસંગોનું સ્મરણ કરતા શ્રીયમુનાંજ પાસે આવી પહોંચ્યા. જ્યાં હાથ પકડીને જલમાં લઈ જવા માંગ્યા, ત્યાં જ ગોવિંદસ્વામી સાવધાન થઈ ગયા. પાછા ફરી ગયા અને બોલ્યા.

'કૃપાનાથ ! આપ તો જાણો જ છો કે આ તો સાક્ષાત પ્રિયાજી છે. મારા આ લૌકિક દેહનો પગ, હીન અંગોનો સ્પર્શ એમને કેમ થાય ! આપ કૃપાદિંગ રાખો.

મને છોડો.'

તેથી જ સૂરદાસજી કહે છે.

'પ્રેમ કે સિંહુકો મરમ જાન્યો નહીં.

'સૂર' કહે કહા ભયો દેહ બોરે'

(૮) શ્રીયમુનાજીની સેવકિની ડિશોરબાઈને શીતળા નીકળ્યા. તેમના હાથપગ લુલા થઈ ગયા. આવી સ્થિતિમાં પણ શ્રી યમુનાજીનું સ્મરણ કર્યા જ કરે, 'વિશુદ્ધ મથુરા તટે સકલગોપો ગોપીવૃત્તે, કૃપાજલષિ સંશ્રિતે ભમ ભનઃ સુખ ભાવય.' આ શ્લોકનો પાઠ અષ્ટપદ કર્યા કરે. શ્રીયમુનાજીની કૃપા ઉત્તરી. શ્રીયમુનાજીએ જાતે જ રસોઈ કરી તેને મહાપ્રસાદ લેવડાયો. તેનો રોગ મટી ગયો. ડિશોરબાઈને યુગલ સ્વરૂપનાં દર્શન લીલા સહિત થયાં.

ઉપરનાં વાર્તા પ્રસંગો શ્રીયમુનાજીની ભક્તો પરની અસીમ કૃપા બતાવે છે અને ભક્તોનો શ્રી યમુનાજી પરનો અસીમ પ્રેમ બતાવે છે.

જેમ દીપક તેલ વગર બળે નહીં તેમ આ ભક્તો શ્રીયમુનાજી વિના રહી શકતા નથી. હોકાયંત્રની સોય ઉત્તરધ્યુવ તરફ રહે તો વહ્ણાણને ભૂલા પડવાનો સંભવ રહે જ નહીં, તેમ ભક્ત પણ જો પોતાનું ચિન અષ્ટપદ શ્રીયમુનાજીમાં રાખે તો તેને સંસારમાં પડવાનો ભય ન રહે. જેમ બાર વાગે કલાકના કાંટાનું અને મિનીટના કાંટાનું ઐક્ય થાય છે. તેમ જો ભક્તનું ચિત્ત અહર્નિશ શ્રીયમુનાજીમાં જ રહે તો ભક્તનું ઐક્ય શ્રીયમુનાજી સાથે સંધારો.

અણા સ્વીકાર

શ્રીબાબુભાઈ નાયક તથા કિરણબેન શાહ - પુષ્ટિમાર્ગીય લેખકોના નામથી ડોઝા અજ્ઞાણ હોઈ શકે !

સંપ્રદાયના વિવિધ માસિકોમાં લેખ-લેખતા, બંને લેખકોના સંયુક્ત પ્રથમ પ્રયાસ રૂપે 'નેહકારણ શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ' પુસ્તિકા તૈયાર થયેલ. ત્યાર પછી નિત્ય કે પદ (કીર્તનસુધા) અને શ્રીમહાપ્રભુજી અને તેમનાં વંશજો (અંગેજીમાં) પ્રગટ કરેલ.

આજે પુ. બાબુભાઈ નાયક આપણા વચ્ચે નથી પણ તેમની ખોટ તેમના અનુગામી-સહલેખિકા ૫.૮. કિરણબેન શાહ સંપ્રદાયને પૂરી કરી રહ્યા છે.

આ પુસ્તિકાની હવી આવૃત્તિએ બંને ભગવદીઓનું નતમસ્તકે ઝણ સ્વીકાર કરું છું.

શ્રીવલ્લભ સેવા-પ્રચાર કેન્દ્ર

૧૨-૧૨-૨૦૦૪

જિતેન્દ્ર ર. પરીખ ના

સદૈન્ય જ્યશીકૃષ્ણ

શ્રીયમુનાજી પરની વિવિધ ટીકાઓમાંથી આચ્યમન

(શ્રીગુસાંઈજી કૃત વિવૃતિ, શ્રીહરિરાયચરણકૃત ટિપ્પણ, શ્રી પુરુષોત્તમજીકૃત વિવૃતિ, શ્રી દ્વારકેશજી કૃત અન્વયબોધિની તથા શ્રી શ્યામમનમોહરજી કૃત હિન્દી ભાવાર્થ - માંથી)

સંકલન : ભાઈલાલભાઈ શં. શેઠ. (મોડાસા)

શ્રીયમુનાજીના શ્યામજલના દર્શનમાત્રથી શ્યામસુંદર શ્રીઠાકોરજીનું સ્મરણ થાય છે.

શ્રીયમુનાજીની કૃપા થવાથી જ ભગવત્કૃપા થાય છે.

શ્રીઠાકોરજી અને શ્રીયમુનાજી તત્ત્વતઃ એક જ છે.

શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપ એવં માહાત્મ્યથી અનભિજા, સાધનરહિત તેમજ ભાવરહિત જીવ પણ જો કેવળ પિપાસાશાંતિના અર્થે શ્રીયમુનાજીનું પાન કરે તો પણ યમ-યાતનામાંથી મુક્તિ મળે છે.

ભગવાન શ્રીહરિ (મુફુન્દ) સાધારણતઃ પોતાના ભક્તોને મોક્ષ આપે છે, પરંતુ શ્રીયમુનાજીના આ સ્તોત્રપી પાઠથી પ્રસન્ન થઈ ભક્તોને ભક્તિનું દાન કરે છે, આ સ્તોત્રથી, પાઠથી શ્રીઠાકોરજીનો સ્વભાવ પણ બદલાઈ જાય છે અને પોતાની પરમ દુર્લભ સ્નેહાત્મિકા ભક્તિનું દાન કરે છે.

શ્રીયમુનાજીના પાઠથી જીવની વાસનાઓ નિવૃત્ત થઈ દુષ્ટ સ્વભાવ પણ ઉત્તમ સ્વભાવમાં પરિવર્તિત થઈ જાય છે. જીવની કર્મવાસનાઓથી પુનઃ ઉત્પત્તિ પણ સ્થિગિત થઈ જાય છે.

શ્રીયમુનાજીના પાઠથી શ્રીહરિ સંતુષ્ટ થઈ ભગવદ્દીલા મધ્યપાતી જીવ પર શ્રીસ્વામિનીજી પણ પ્રસન્ન થાય છે.

* શ્રીયમુનાજીનું સ્વરૂપ, ખડગુણ અને અષ્ટવિદ્ય ઐશ્વર્ય *

ત્રજમાં ચાર પ્રકારના શ્રીસ્વામિનીજીઓ છે.

(૧) મુખ્ય શ્રીસ્વામિનીજી શ્રી વૃથભાનુજી (૨) સર્વત્મભાવવાળા મૌઢા - વિવાહિત શ્રુતિરૂપા જેમને અન્યપૂર્વાં કહેવામાં આવે છે. (૩) કુમારિકાઓ - અવિવાહિતા ઋષિરૂપા જે અન્યપૂર્વાં કહેવાય છે તથા (૪) શ્રીયમુનાજી.

મુખ્ય શ્રી સ્વામિનીજીના યુથના ગોપીજનો તામસી, શ્રીયંગ્રાવલીજીના યુથના રાજસી, કુમારિકાના યુથના સાન્નિવી અને શ્રીયમુનાજીના યુથના નિર્જીવા અથવા ગુણાતીત છે. આ પ્રમાણે ચાર યુથાવિપતિઓ પૈકીના શ્રીયમુનાજી એક હોવાથી ચતુર્થપ્રિયા કહેવામાં આવે છે.

શ્રીયમુનાજી વ્રજલીલામાં ચતુર્થપ્રિયા છે અને કાલિદીજી દ્વારકાલીલામાં ભગવાનની ચતુર્થ પટરાણી છે. શ્રીયમુનાજી અને કાલિદીજી જુદા છે. (જુઓ શ્રીમદ્ ભાગવત : ૧૦-૫૮-૨૦)

શ્રીઠાકોરજી અને શ્રીયમુનાજીના તત્ત્વતઃ બંને એક જ છે. રૂપ ગુણ અને ધર્મમાં ઉભય સમાનતા છે. આ છ ગુણો - ઐશ્વર્ય, વીર્ય, યશ, શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય - નું વર્ણન શ્રીમહાપ્રભુજી “શ્રીયમુનાષ્ટક” ના ચોથા શ્લોકમાં નીચે પ્રમાણે દર્શાવે છે.

(૧) ઐશ્વર્ય : ભગવાનની જેમ શ્રીયમુનાજી પણ અનંતગુણભૂષિત છે. ભગવદ્ગુણોની ગણના જેમ અશક્ય છે તેમ શ્રીયમુનાજીના ગુણોની ગણના પણ અશક્ય છે. “અનંતગુણભૂષિતે” આ વિરોધણ દ્વારા શ્રીયમુનાજીનું ઐશ્વર્ય દર્શાવે છે.

(૨) વીર્ય : ભગવાનના વીર્ય ગુણની, જેમ મહાદેવજી, બ્રહ્મજી આદિ દેવો સ્તુતિ કરે છે તેમ આ દેવો શ્રીયમુનાજીની પણ સ્તુતિ કરે છે. “શિવવિરંચિ દેવસ્તુતે” દ્વારા શ્રીયમુનાજીના વીર્ય ગુણને શ્રીમહાપ્રભુજી દર્શાવે છે.

(૩) યશ : ધ્રુવ પરાશર જેવા તપસ્વિઓની અભિલાષા શ્રીયમુનાજીના તટ પર પૂર્ણ થઈ છે. તેઓને ફલદાન કરવાનો યશ શ્રીયમુનાજીને મળે છે. “ધ્રુવપરાશરાભીષ્ટદે” આ વિરોધણ દ્વારા શ્રીયમુનાજીનો યશ ધર્મ શ્રી મહાપ્રભુજી દર્શાવે છે.

(૪) શ્રી : શ્રી યમુનાજીના તટ પર ગોપીવૃદ્ધથી આવૃત્ત શ્રીઠાકોરજીની શોભા - શ્રીનું વર્ણન શ્રીમદ્ ભાગવતમાં છે. આમ ગોપિકાઓથી આવૃત્ત શ્રીયમુનાજીની શોભા પણ ભગવાનના શ્રીગુણ સમાન છે. આથી “સકલગોપગોપીવૃત્તે” વિરોધણ દ્વારા શ્રીયમુનાજીના શ્રીગુણનું વર્ણન શ્રીમહાપ્રભુજી કરે છે.

(૫) જ્ઞાન : ભગવદ્ સાનિધ્યથી શ્રીયમુનાજીના તટ પર સ્થિત મથુરાનગરી વિશુદ્ધ છે. મથુરાનગરીની વિશુદ્ધતા ભગવાન તથા શ્રીયમુનાજીના જ્ઞાનરૂપ ગુણના પ્રભાવથી છે. આથી “વિશુદ્ધમથુરાતટે” વિરોધણથી શ્રીયમુનાજીના જ્ઞાનગુણનું સૂચન અભિપ્રેત છે.

(૬) વૈરાગ્ય : શ્રીયમુનાજી ભક્તોના માનાદિ દોષોને દૂર કરી, ભક્ત અને ભગવાનના પરસ્પર સ્નેહની વૃદ્ધિ કરે છે તથા વિરહતાપ દૂર કરે છે. “કૃપાજલધિસંશ્રિતે” વિરોધણથી શ્રીયમુનાજીની કૃપાશીલતા તથા વૈરાગ્ય ગુણનું સૂચન અભિપ્રેત છે.

શ્રીયમુનાજીમાં આષટ્વિદ્ય આધિદેવિક યોશ્ચર્યો નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) સાક્ષાત ભગવદ્ સેવાઉપ્યોગી દેહ, ભગવદ્લીલાનું અવલોકન રસાનુભવ, સર્વત્ત્વભાવ વગેરે પુષ્ટિમાર્ગીય સકલ સિદ્ધિઓનું શ્રીયમુનાજી દાન કરનારા છે.

(૨) શ્રીયમુનાજી ભગવાનમાં ભક્તનો પ્રેમ વધારનારાં છે.

(૩) ભગવદ્ પ્રામિદ્યાં આવતા પ્રતિબંધોને શ્રીયમુનાજી દૂર કરી પુષ્ટિજીવને પુષ્ટિ પુરુષોત્તમની પ્રામિને યોગ્ય બનાવે છે.

(૪) શ્રીયમુનાજી અને ભગવાન શ્રીકૃષ્ણના ગુણપર્મ સમાન છે. આથી શ્રીયમુનાજી સહજમાં જ જીવને ભગવદ્ સંબંધ સ્થાપિત કરી આપે છે.

(૫) જે જીવો ભગવાનને પ્રિય છે, તેના કલિદીષોનું શ્રીયમુનાજી નિવારણ કરે છે.

(૬) શ્રીયમુનાજીના સેવનથી જેમ ગોપીજનો ભગવાનના ઉત્કૃષ્ટ પ્રેમપાત્ર બની શક્યા તેમ પુષ્ટિજીવ ભગવાનનો પ્રેમ પાત્ર બની શકે છે.

(૭) શ્રીયમુનાજી તનુનવત્વનું દાન કરે છે.

(૮) શ્રીયમુનાજીમાં ઠાકોરજી વ્રજભક્તો સાથે અનેકવિધ લીલાવિહાર કરે છે. તેથી શ્રીયમુનાજલમાં શ્રીઠાકોરજીના સ્મરશ્રમજલકષ સંમલિત છે. આથી શ્રીયમુનાજલનો સંપર્ક પ્રભુના સાક્ષાત અંગસંસર્ગ તુલ્ય છે.

આ બધા ઐશ્વર્યો લીલાસૃષ્ટિના જીવો માટે શ્રીયમુનાજી પ્રગટ કરે છે. શ્રી યમુનાજી આવા પરમકૃપાળું અને સકલસિદ્ધિના દાતા છે.

: વૈષ્ણવોની જ્ઞાન સારુ ★ પુષ્ટિમાર્ગી-વૈષ્ણવ વ્રતો :

સમય સમય પર પ્રામ થનારા મત્યેક (પુષ્ટિમાર્ગીય સ્વીકાર્ય) એવાં વૈષ્ણવ વ્રતો કરવા. વૈષ્ણવ વ્રત : દરેક માસની સુદ-વદની એકાદશીઓ. શ્રીરામનવતી વ્રત (ચૈત્ર સુદ-૮) નૃસિંહ જયંતી વ્રત (વૈશાખ સુદ-૧૪) શ્રીજન્માટી વ્રત (શ્રાવણ વદ-૮) શ્રીવામન જયંતી વ્રત (ભાદ્રવા સુદ-૧૨ અથવા ૧૧).

આ સિવાયના કોઈપણ વ્રત વૈષ્ણવ વ્રત તરીકે સ્વીકાર્ય નથી.

નિયમો :

૧. દશમી વૈષથી રહિત એવી વૈષ્ણવ એકાદશીએ વ્રત કરવું (પંચાગ/ટિપ્પડી જોવી)
૨. સવારે સૂર્યોદયથી ૧॥ કલાક વહેલા ઊઠી જવું.
૩. સવારે ઊઠી સ્નાનાદિથી પરવારી ભગવદ્ સેવા નામ સ્મરણ કરવું.
૪. વ્રતના દિવસે ચા-કોઝી વગેરે કોઈ વસન વાળી વસ્તુઓ લેવી નહિ.
૫. ભગવત્સેવા માટે જરૂરી અથવા ભગવદ્ નામ સિવાય ઈતર બાબતોમાં મૌન રાખવું. બ્રહ્મયચન્દ્રનું પાલન કરવું. ટી.વી. વીરીયો સિનેમા જોવા નહિ.
૬. સાભાર- વૈષ્ણવ પંચાગ (૨૦૬૧-૬૨) - શ્રી વલ્લભ વિકલ ગ્રંથ પ્રકાશન મંડળ ટ્રસ્ટ, વડોદરા.

= શ્રીયમુનાજીનાં ૧૦૮ પદ અર્થ સહિત =

(પ્રારંભમાં શ્રીયમુનાજીના ૪૧ પદ છે.)

પદ-૧ (રામકલી)

પિય સંગ રંગ ભરિ કરિ કલોલે
સબનકો સુખ દેન, પિય સંગ કરત સેન,
ચિત્તમે તથ પરત ચેન, જબહી બોલે. ૧
અતિહિ વિષ્યાત સબ બાત ઈનકે હાથ,
નામ લેત હી કૃપા કરિ અતોલે;
દરસ કર પરસ કર, ધ્યાન હિયમે ધરે,
સદા બ્રજનાથ ઈન સંગ ઢોલે. ૨
અતિહિ સુખ કરન, હુઃખ સબનકે હરન,
ધેહી લીનો પરન, દે જુ કોલે;
ઓસી શ્રી યમુને જાન, તુમ કરો ગુણાન,
'રસિક' પ્રીતમ પાયે, નગ અમોલે. ૩

શબ્દાર્થ: કલોલે-આનંદ, અતોલે-તુલનાન થી શકે તેવું, હિય-હદ્ય, પરન-પ્રતિજ્ઞા, કોલે-વચન, નગ-હીરો.

ભાવાર્થ: શ્રીયમુનાજી શ્રીઠાકોરજીની સાથે વિવિધ રસભર્યા વિહાર કરે છે.
સર્વ ભક્તોને સુખ આપવા માટે જ આપ શ્રીઠાકોરજી સાથે રમણ કરે છે. (પોતાના સુખ માટે નહીં) જ્યારે શ્રીઠાકોરજી આપના ભક્તોને લીલા વિહારનું સુખ આપવાની સંમતિ દર્શાવી છે ત્યારે જ આપના ચિત્તને ચેન પડે છે. (૧)

વેદ, પુરાણ આદિમાં એ પ્રસ્તિથ છે કે પુષ્ટિ-ફલનું દાન કરવું એ શ્રીયમુનાજીના અધિકારમાં છે. નામ-સ્મરણ માત્રથી જ આપ ભક્ત પર અતુલ કૃપા કરો છો. જે ભક્ત આપનું દર્શન કરે છે, આપનો સ્પર્શ કરે છે અને હદ્યમાં આપનું ધ્યાન ધરે છે તેની સાથે જ શ્રીઠાકોરજી સદા આનંદથી વિહારે છે. (૨)

બિષ્ણુરેલા જીવોના ત્રિવિધ દુઃખ દૂર કરી અલૌકિક સુખનું દાન કરવાની આપની પ્રતિજ્ઞા છે અને ત્યાં સુધી ભૂતલ પર બિરાજવાનો આપે શ્રીઠાકોરજી સાથે કરાર કર્યો છે. આવાં શ્રીયમુનાજીના કૃપાળું સ્વરૂપને જાણીને તમે તેમના ખૂબ ગુણગાન કરો તો 'શ્રીહરિરાયજી' આજ્ઞા કરે છે કે શ્રીઠાકોરજી રૂપી અમૂલ્ય હીરાની તમને પ્રાપ્તિ થશે. (૩)

પદ-૨ (રામકલી)

શ્યામ સુખધામ જહાં નામ ઈનકે,
નિસદ્ધિના પ્રાણપતિ, આય હિયમે બસે;
જોઈ ગાવે સુજસ ભાગ્ય તિનકે. ૧
યહી જગમે સાર, કહત વારંવાર,
સબન કે આધાર, ધન નિર્ધનનકે;
લેત શ્રી યમુને નામ, દેત અભયપદ દાન,
'રસિક'-પ્રીતમ - પિયા, બસ જુ ઈનકે. ૨

શબ્દાર્થ: નિસ-દિના-રાત્રિ-દિવસ.

ભાવાર્થ: જ્યાં શ્રીયમુનાજીનું નામ-સ્મરણ થતું હોય તે સ્થળ શ્યામસુંદરના સુખનું ધામ બની જાય છે. જે ભક્ત શ્રીયમુનાજીના હિય યશના ગુણગાન કરે છે. તે ખૂબ ભાગ્યશાળી છે કારણકે શ્રી ઠાકોરજી હંમેશાં તેના હદ્યમાં પધારીને બિરાજે છે. (૧)

'શ્રીહરિરાયજી' વારંવાર આજ્ઞા કરે છે કે શ્રીયમુનાજી જગતમાં સર્વ સારદુર્ઘ છે, બધા જીવોના આધારદુર્ઘ છે અને નિર્ધનનું ધન છે. જે ભક્ત શ્રી યમુનાજીનું નામ-સ્મરણ કરે છે તેને આપ અભયપદનું દાન આપો છો અને આવા ભક્તોને જ ખુગલ-સ્વરૂપ વશ થઈને રહે છે. (૨)

પદ-૩ (રામકલી)

કહત શુતિ સાર, નિરધાર કરકે.
ઈન બિના કોન એસી કરે હે સખ્ય !
હરત દુઃખ-દુંદ્ર, સુખદુંદ્ર બરખે. ૧
'બ્રહ્મસંબંધ'જખ, હોત યા જીવકો,
તબહી ઈનકી, ભુજી વામ ફરકે;
દોરકર સોરકર, જાય પિયસો કહે,
અતિહી આનંદ મનમે જુ હરખે. ૨
નામ નિરમોલ નગ, લે કોઉં ના સકે,
ભક્ત રાખત હિયે હાર કરકે;
'રસિક'-પ્રીતમ જુકી, હોત જા પર કૃપા,
સોઈ શ્રી યમુનાજીકો રૂપ પરખે. ૩

શબ્દાર્થ: નિરધાર-નિશ્ચય, સુખદુંદ્ર-સુખનોસમૂહ, ભુજી-હાથ, વામ-ડાબી, સોર-ઉંચો અવાજ, નિરમોલ-અમૂલ્ય, નગ-રતન, પરખે-ઓળખે.

भावार्थ : बधी श्रुतिओं निश्चयपूर्वक कहे छे के वेदोना सारदृप श्रीयमुनाज्ञ
छे. हे सभी ! श्रीयमुनाज्ञ भवा ज प्रकारना कुँभ दूर करे छे अने अनंत सुखनी
वृष्टि करे छे. ऐमना विना आवी कृपा करवा क्रोश समर्थ छे ? (१)

ज्यारे ज्व ख्रसंबंध ले छे त्यारे आपनी डाई भुजा करके छे अने आपना
मनमां एटलो बधो आनंद थाय छे के आप हरभी दोडतां प्रियतमनी पासे जैरने
मोटा अवारे भक्तना ख्रसंबंधने ढढ करवानुं तेमने कहो छो (२)

आपनुं आवुं अमूल्य रत्नदृप नाम-स्वरूप भवा ज्वो करी शक्ता नथी.
इक्त भक्त ज आपना नामदृपी अमूल्य रत्ननो हार हृदयमां राखी शके छे.
श्रीहरिरायज्ञ आज्ञा करे छे के जेना उपर श्री ठाकोरज्ञनी कृपा थाय ते ज ज्व
श्रीयमुनाज्ञना रस-स्वरूपने पारभी शके छे. (३)

पद-४ (रामकली)

नेनभर हेघ अब भानु तनया.
केलि पियसों करे, भ्रमर तबही परे;
श्रम-जल भरत आनंद भनया. १
यलत टेहि छोय, लेत पियको मोहि,
ईन विना रहत नहीं एक छिनया;
'रसिक'-प्रीतम रास, करत श्रीयमुना पास,
मानो निर्धननकी, हे जु धनया. २

शब्दार्थ : नेन-नेत्र, भानु-सूर्य, केलि-लीला, भ्रमर-वमण

भावार्थ : हे भक्त ! सूर्यपुत्री श्री यमुनाज्ञना नयन भरीने दर्शन कर. ज्यारे
आप प्रियतमनी साथे विहार करो छो त्यारे आपना जगमां वमणो प्रगटे छे अने
विहार समये जे श्रम-जल प्रगट थाय छे ते अमारा मनने आनंदथी भरी हे छे (१)

आप मलपता टेही चालथी ऐवां चालो छो के प्रियतमना मनने मोही लो
छो. जेथी आपना विना एक क्षण पश ग्रीतम अणगा रही शक्ता नथी. 'श्री
हरिरायज्ञ' आज्ञा करे छे के आपना तट पर ग्रीतम सदा रास करे ज्याय छे. हे
श्रीयमुनाज्ञ ! आप परम उदार होई निर्धननुं धन छो. (२)

पद-५ (रामकली)

श्याम संग श्याम, हे रही श्री यमुने,
सुरत श्रमिन्दु ते, सिंधुसी बही यली,
मानो आतुर अली, रही न भवने. १
कोटि कामहि वारों, दृप नेनन निहारों,
लाल गिरिधरन, संग करत रमने,
हरभी 'गोविंद' प्रभु निरभी ईनकी ओर,
मानो नव हुलहनी, आई गवने. २

शब्दार्थ : आतुर अली-आतुर सभी (अभिसारिका), भवन-घर, हुलहनी-
नववधु, गवने-सासरे (आणे).

भावार्थ : श्याम श्रीठाकोरज्ञ साथे श्रीयमुनाज्ञ पश श्याम-स्वरूपा बनी
गयां छे. रास विलासमां सुरत समागम थवाथी पडेलां श्रमिन्दुओमांथी प्रगट
थैने सिंधु समान बनीने वही रघां छो अने आप ऐवां शोभो छो के जेम आतुर
थयेल सभी (अभिसारिका) घरमां न रहे तेम आप प्रियतमने भणवा गोलोकमांथी
भूतण उपर पधार्या छो. (१)

आप श्री गिरिधरनी साथे ऐवुं सुंदर रमण करो छो के ऐना उपर करोडो
कामदेव पश न्योछावर थई ज्या. आवां श्रीयमुनाज्ञना सौन्दर्यने नेत्रो भरीने
निरज्ञा ज करीओ. गोविंदस्वामी कहे छे के जाणे कोई नववधु प्रथम आणे न आवी
होय ! ऐम प्रभु आपनी तरफ हरभथी जोई रघ्या छे. (२)

पद-६ (रामकली)

श्रीयमुनासी नाहीं कोउ ओर दाता,
जो ईनकी शरण जातहें दोरके;
ताहिकों तिहि छिनु कर सनाथा. १
येही गुणगान रसायान रसना एक,
सहस्र रसना क्यों न दृष्टि विधाता;
'गोविंद' प्रभु तन, मन, धन, वारने,
संखिको ज्वन ईनके जु धाथा. २

शब्दार्थ : छिनु-क्षणे, रसायान-रसनी खाश, रसना-ज्ञाभ

भावार्थ : श्रीयमुनाज्ञ समान स्वरूपानंदनुं दान आपनार कोई नथी. जे
ज्व आपने शरणे दोडतो ज्याय छे ते ज्वने ते क्षणे आप सनाथ करो छो. (१)

आपनां गुणगाननो पार नथी. ते रसनी खाश समान छे. एक ज्ञाभ तेनुं
केटलुं वर्णन करी शके ! हे विधाता ! श्रीयमुनाज्ञां गुण गावां ते सहस्र ज्ञालो केम
न आपी ? 'गोविंदस्वामी' कहे छे के मारां तन, मन, धन, आपना पर न्योछावर
करुं छुं. सर्व भक्तोनुं ज्वन रसमय बनाववुं ते आपना धाथमां छे. (२)

पद-७ (रामकली)

श्रयमुना-जश जगतमें जोई गावे,
ताके आधीन व्हे रहत हें प्राशपति;
नेन अङ् बेनमें रस जु छावे. १
वेद पुरानतें बात यह अगम हे,
प्रेमको भेद कोउ न पावे;
कहत, 'गोविंद' श्रीयमुनेकी जा पर कृपा,
सोई 'श्रीवल्लभकुल' शरन आवे. २

શબ્દાર્થ : અરુ-અને, બેનમે-વાડીમાં, અગમ-ન સમજાય તેવી.

ભાવાર્થ : આ જગતમાં જે ભક્ત શ્રીયમુનાજ્ઞના યશના ગુણ-ગાન ગાય છે તેને વશ થઈને શ્રીઠાકોરજી રહે છે. તે ભક્તની દષ્ટિમાં અને વાડીમાં અલૌદિક રસ છવાયેલો રહે છે. (૧)

વેદ અને પુરાણ પણ આ વાતને સમજ શકતાં નથી, કારણ કે પ્રેમનું (લીલાનું) રહસ્ય સોઈ સમજ શકતું નથી. 'ગોવિંદસ્વામી' કહે છે કે જેના ઉપર શ્રીયમુનાજ્ઞની કૃપા થાય છે તે જ જીવ શ્રીવલ્લભકુલને શરણો આવે છે. (૨)

૫૮-૮ (રામકલી)

ચરણ-પંકજ-રેણુ શ્રીયમુને જુ દેની,
કલિયુગ જીવ ઉદ્ધારન કારન;
કાટત પાપ અબ ધાર પેની. ૧
પ્રાણપતિ, પ્રાણ-સુત આયે ભક્તન હિત,
સકલ સુખકી તુમહો જી શેની;
'ગોવિંદ' પ્રલુબિના રહત નહીં એક છિનું,
અતિહી આતુર ચંચલ જુ નેની. ૨

શબ્દાર્થ : પંકજ-કળ, રેણુ-રજ, પેની-તીક્ષ્ણ, શેની-પરંપરા.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજ્ઞ આપના ચરણ કમલની રજ અમને આપો. આપની ચરણરજ કલિયુગના જીવોના પાપ તીક્ષ્ણ ધારથી કાપીને ઉદ્ધાર કરવાવાળી છે. (૧)

પ્રાણપતિ એવા શ્રીઠાકોરજી તથા શ્રીમહાપ્રભુજી અને પ્રાણસુત એવા શ્રીગુસાંહીજી ભક્તોના સુખ માટે ભૂતલ ઉપર પથાર્યા છે. તેમ આપ પણ ભૂતલ ઉપર સકલ સુખોની પરંપરારૂપ છો. ગોવિંદસ્વામી કહે છે કે આપ આતુર અને ચંચળ નેત્રોવાળાં છો કે પ્રભુ વિના એક ક્ષણ પણ રહી શકતાં નથી. (૨)

૫૮-૯ (રામકલી)

ધાયકે જ્ઞાય જો શ્રીયમુના તીરે,
તાકી મહિમા અબ કહાં-લગ બરનિયેં;
જ્ઞાય પરસત અંગ પ્રેમ નીરે. ૧
નિસદિના કેલિ કરત મનમોહન,
પિયા સંગ ભક્તનકી હે જુ ભીરે;
'ધીતસ્વામી' ગિરિધરન શ્રીવિષ્ણ,
ઇન વિના નેક નહીં ધરત ધીરે. ૨

શબ્દાર્થ : ધાયકે-દીઠિને, ભીરે-ભીડિમાં

ભાવાર્થ : જે ભક્તો શ્રીયમુનાજ્ઞના તીરે દોડતાં જ્ઞાય છે અને આપના મનમાનાની જીવનો પોતાના અંગને સ્પર્શકરાવે છે તેઓના મહાભાગ્યનું તો શું કરીન થાય ? (૧)

પિયા (શ્રીસ્વામિનીજી) યુક્ત અનેક ભક્તોની ભીડ સહિત રાત્રિ દિવસ મનને મોહ કરવાના (શ્રીજી) સદા આપના તઠ ઉપર વિહાર કરે છે. 'ધીતસ્વામી' હોય કે શ્રીયમુનાજ્ઞ ઠાકેરજ વિના એક ક્ષણ પણ ધીરજ રાખી શકતાં નથી. (૨)

૫૮-૧૦ (રામકલી)

જી મુખતે શ્રીયમુને યહ નામ આવે,
તાપર કૃપા કરે શ્રીવલ્લભ પ્રભુ;
સોઈ શ્રીયમુનાજ્ઞકો ભેદ પાવે. ૧
તન, મન, ધન સખ, લાલ ગિરિધરનકો,
દેકેં ચરણ જીબ ચિતા લાવે;
'ધીતસ્વામી' ગિરિધરન શ્રીવિષ્ણ,
નેનન પ્રગટ લીલા દિખાવે. ૨

શબ્દાર્થ : નેનન-પ્રત્યક્ષ, ભેદ-રહસ્ય

ભાવાર્થ : જે ભક્તના મુખથી શ્રીયમુનાજ્ઞનું નામ-સ્મરણ થાય છે તેના ઉપર શ્રીવલ્લભપ્રભુ કૃપા કરે છે. તે જ જીવ શ્રીયમુનાજ્ઞના ગૂઢ રહસ્યને પામી શકે છે. (૧)

"ધીતસ્વામી" કહે છે કે જે ભક્ત પોતાનું તન, મન અને ધન બધું જ શ્રી ગોવર્ધનનાથજીને સોંપીને, તેમના ચરણાવિદમાં ચિત સ્થિર કરે છે તેનેજ શ્રીજી નાગવદ્ધ લીલાના પ્રત્યક્ષ દર્શન કરાવે છે. (૨)

૫૮-૧૧ (રામકલી)

ધન્ય શ્રીયમુને નિધિ દેનહારી,
કરત ગુણગાન, અજ્ઞાન-અધ દૂર કરિ,
જ્ઞાય મિલવત પિય પ્રાણ પ્યારી. ૧
જિન કોઈ સંદેહ કરો, બાત ચિતમેં ધરો,
પુષ્ટિપથ અનુસરો, સુખ જુ કારી;
પ્રેમકે પુંજમેં, રાસ-રસ કુંજમેં,
તાહી રાખત, રસ-રંગ ભારી, ૨
શ્રીયમુને અરુ પ્રાણપતિ, પ્રાણ અરુ પ્રાણસુત,

ચહું જન જવ પર દયા વિચારી;
 “ધીતસ્વામી” ગિરિધરન શ્રીવિષ્ણુ,
 પ્રીતકે લિયે અબ સંગ ધારી. ૩

શબ્દાર્થ : દેનહારી-દાન આપવાવાળી, અધ-પાપ, પુજ-સમૂહ.

અર્થ : નિષિ-સ્વરૂપ શ્રી ઠાકોરજીનું દાન કરવાવાળાં હે શ્રીયમુનાજી! આપને
 ધન્ય છો! જે ભક્તા આપના ગુણગાન ગાય છે એનાં અજ્ઞાન અને પાપને દૂર કરીને
 આપ તે ભક્તાને યુગલ સ્વરૂપનું મિલન કરાવો છો. (૧)

નિઃસંદેષ બનીને શ્રીયમુનાજીનું ચિત્તમાં ધ્યાન ધરો અને સુખકારી એવા
 પુષ્ટિમાર્ગને (સ્નેહમાર્ગને) અનુસરો. જેથી શ્રીયમુનાજી દિવ્યપ્રેમની નિરુક્તજ્ઞમાં રસ-
 રાસ કુંજમાં પ્રવેશ કરાવી દિવ્ય રસનો આનંદ કરાવશે. (૨)

શ્રીયમુનાજી, શ્રીઠાકોરજી, શ્રીમહાપ્રભુજી અને શ્રીગુસાંદીજી એ ચારેય
 સ્વરૂપો જવ ઉપર દયા વિચારીને ભૂતલ પર પ્રગટ્યાં છે. “ધીતસ્વામી” કહે છે કે
 શ્રીગોવર્ધનનાથજીએ સ્નેહના કારણે શ્રીયમુનાજીને પણ સાથે પદ્ધરાવ્યાં છે. (૩)

૫૬-૧૨ (રામકલી)

ગુણ અપાર, મુખ એક, કહાંલો કહિયે,
 તજો સાધન ભજો, નામ શ્રીયમુનાજીકો :
 લાલ ગિરિધરન વર તબહિ પૈયે. ૧
 પરમ પુનિત પ્રીતકી, રીત સબ જાનકે,
 દદ કરિ ચરન - કમલ જુ ગ્રહિયે;
 “ધીતસ્વામી” ગિરિધરન શ્રીવિષ્ણુ,
 એસી નિષિ છાંડિ સબ કહાં જુ જૈયે. ૨

શબ્દાર્થ : પુનિત-પવિત્ર, પૈયે-પ્રામ કરીએ.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી, આપના અનંત ગુણોનું વર્ણન એક મુખથી કેવી
 રીતે કરી શકાય? બધા સાધનો ત્યજી દઈને શ્રીયમુનાજીનું નામ-સ્મરણ કરો તો
 શ્રીગિરિધરનલાલ તરત પ્રામ થાય. (૧)

પરમ પવિત્ર તેવા પ્રેમમાર્ગની બધી રીત જાણીને દઢતાપૂર્વક શ્રીયમુનાજીનાં
 ચરણારવિંદને (હદ્યમાં) ધારણ કરવાં. ધીતસ્વામી કહે છે કે શ્રીવિષ્ણુ,
 શ્રીગોવર્ધનનાથજી, શ્રીયમુનાજી આદિ મહાન નિષિ આપણાને પ્રામ થયાં છે તો
 આવાં અલોકિક નિષિ છોડાને બીજે જવાની શી જરૂર છે? (૨)

૫૬-૧૩ (રામકલી)

ચિત્તમાં શ્રીયમુના નિસદિન જુ રાખો,
 ભક્ત કે વસ કૃપા કરત હે સર્વદા;
 એસો શ્રીયમુનાજીકો હે જુ સાખો. ૧
 જી મુખતેં શ્રીયમુને યહ નામ આવે.
 સંગ કીજે અબ જાય તાકો;
 “ચતુર્ભુજદાસ” અબ કહતહેં સબનસો,
 તાતેં શ્રીયમુને - યમુને જુ ભાખો. ૨

શબ્દાર્થ : સાખ-બિરુદ, ભાખો-ઉચ્ચારો, બોલો.

ભાવાર્થ : ચિત્તમાં રાત્રિ-દિવસ શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપનું ચિત્તન કરવું. આપ
 ભક્તાને વશ હોઈ હમેશાં ભક્તો ઉપર કૃપા કરો છો એવું આપનું બિસુદ (શાખ) :
 ૧. (૧)

જેના મુખથી શ્રીયમુનાજીનું નામ-સ્મરણ થતું હોય તેવા ભક્તાનો સંગ કરવો.
 “ચતુર્ભુજદાસજી” સર્વને કહે છે કે, તેથી જ શ્રીયમુના-યમુના નામનું રટણ કર્યો કરો.

૫૬-૧૪ (રામકલી)

પ્રાણપતિ વિહેરત શ્રીયમુના કૂલેં,
 લુઘ્ય મકરંદ કે, ભ્રમર જ્યો બસ ભયે;
 દેખ રવિ ઉદ્ય, માનો કમલ કૂલેં. ૧
 કરત ગુંજાર મુરલી જુ લે સાંવરો.
 સુનત વ્રજવધૂ તન સુધ જુ ભૂલેં ;
 “ચતુર્ભુજદાસ” શ્રીયમુને પ્રેમ-સિંહમે,
 લાલ ગિરિધરનવર અબ હરખ જૂલેં. ૨

શબ્દાર્થ : કૂલ-કિનારો, લુઘ્ય-લોભાઈને, મકરંદ-સુગંધ, સુધ-ભાન

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીના કિનારે શ્રીનિરુક્તજનાયક વિહાર કરે છે. એમ સૂર્ય
 ઉદ્ય થતાં કમળ ભીલે છે અને ભમરાઓ તેની સુગંધથી લોભાઈને ત્યાં આવે છે,
 તેમ શ્રી ઠાકોરજીને નિરખીને શ્રીયમુનાજી પ્રકુલ્પિત બને છે. (૧)

સાંવરો (શુંગાર રસાત્મક પ્રભુ) મુરલી ધારણ કરી ગુંજારવ કરે છે ત્યારે શ્રી
 ગોપીજન તે રવ (અવાજ) સાંભળતાં શરીરનું ભાન ભૂલી જાય છે.
 “ચતુર્ભુજદાસજી” કહે છે કે, આ રીતે આપના પ્રેમ સમુદ્રમાં શ્રી ગિરિધરનલાલ
 હર્ષથી જૂલી રહ્યા છે. (૨)

પ્ર-૧૫ (રામકલી)

વારંવાર શ્રીયમુને ગુણગાન કીજે,
યેહી રસનાતે જો નામ-રસ-અમૃત;
ભાગ્ય જાકે હેં સોઈ જુ પીજે. ૧
ભાનુ-તનયા દ્યા, અતિહી કરુણામયા,
ઈનકી કર આસ, અબ સદાહી જિજે;
“ચતુર્ભુજદાસ” કહે, સોઈ પ્રિય પાસ રહે,
જોઈ શ્રીયમુનાજીકે રસ જુ ભીજે. ૨

શબ્દાર્થ : જિજે-જીવવાનું છે, રસના-જીબ, ભાનુતનયા-શ્રીયમુનાજી.

ભાવાર્થ : હે ભક્તો ! તમે વારંવાર શ્રી યમુનાજીના ગુણગાન કરો અને આ જીબ વડે નામ રસ અમૃતનું પાન કરો. જે ભાગ્યશાળી દેવી જીવ હશે તે જ આ રસનું પાન કરી શકશે. (૧)

શ્રીયમુનાજી અતિ દ્યાળું અને કરુણાવાળાં છે. તેમની જ આશા રાખીને જીવે સદા જીવવું જોઈએ. “ચતુર્ભુજદાસ” કહે છે કે જે ભક્ત શ્રીયમુનાજીના પ્રેમરસમાં ભીજાયેલો રહે છે, તે જ શ્રીઠાકોરજીની પાસે રહી શકે છે.

પ્ર-૧૬ (રામકલી)

હેત કરિ દેત શ્રીયમુને વાસ કુંજે,
જહાં નિસવાસર રાસમે રસિકવર;
કહાંલગ બરનિયે પ્રેમ-પુંજે. ૧
થક્કિત સરિતા-નીર, થક્કિત વ્રજવધૂ ભીર,
કોઉં ન ધરત ધીર, મુરલી સુનિજે;
“ચતુર્ભુજદાસ” યમુને પંકજ જાનિ,
મધુપકી નાંદ ચિતા લાય ગુંજે. ૨

શબ્દાર્થ : બરનિયે-વર્ણન કરીએ, પંકજ-કમળ, થક્કિત-સ્થિર, ભીર-ભીડ.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી પોતાના ભક્તો પર કૃપા કરી, તેમને પોતાની કુંજોમાં વાસ આપે છે, આ કુંજોમાં રાસ કરવામાં રસિક એવા શ્રીઠાકોરજી રાત-દિવસ રાસ-વિહાર કરે છે. આ રસના પુંજોનું તો કેટલું વર્ણન કરીએ ? (૧)

શ્યામસુંદરનો વેણુનાદ સાંભળીને યમુનાજળ, પ્રજાંગનાઓનાં વૃદ્ધ સૌ થંભી જાય છે અને એક ક્ષણની પણ તેઓ ધીરજ રાખી શકતાં નથી. “ચતુર્ભુજદાસ” કહે છે કે શ્રીયમુનાજીને કમળરૂપ માનીને મારા મનરૂપી બ્રમરો પણ (મારું ચિત) તેમાં લોભાઈને તેમનાં ગુણગાન ગાયા કરે છે. (૨)

પ્ર-૧૭ (રામકલી)

ભક્તપર કરિ કૃપા શ્રીયમુને જુ એસી,
જાંડ નિજ ધામ, વિશ્રામ ભૂતલ કિયો;
પ્રકટ લીલા દિખાઈ જુ તેસી. ૧
પરમ પરમારથ કરતે હેં સબનકો,
દેત અદ્ભુત રૂપ આપ જેસી;
“નંદદાસ” યોં જાનિ દઢ કરિ ચરણ ગહે.
એક રસના કહા કહો વિસેસી. ૨

શબ્દાર્થ : પરમારથ-સેવા ઉપયોગી દેહ, વિસેસી-વિશેષ

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી એવાં કૃપાળું છે કે ભક્ત પર કૃપા કરવાને માટે પોતાનું નિજધામ ગોલોક છોડીને ભૂતલ પર પધાર્યા અને ભક્તોને ગોલોકની લીલાનાં આપાતું દર્શાવું કરાવ્યાં (૧)

પોતાના ભક્તોને તનુનવત્વ આપીને પોતાના સમાન અદ્ભુત સ્વરૂપવાળા વાનાવેછું. નંદદાસજી કહે છે કે આ પ્રમાણે જાણીને મેં તો આપના ચરણ કમળનો દઢ આપાય કર્યો છે. એક જીબથી આપની અસીમ કૃપાનું શું વિશેષ વર્ણન કરું ? (૨)

પ્ર-૧૮ (રામકલી)

નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આઈ.
ભક્તકે ચિતાકી વૃત્તિ સબ જાનકે;
તહાંતે અતિહી આતુર જુ ધાઈ. ૧
જીકે મન જેસી, ઈચ્છા હતી તાહીકી,
તેસીહી આય સાધ જુ પૂજાઈ;
“નંદદાસ” પ્રભુ તા પર રિજિ રહે,
જોઈ શ્રીયમુનાજીકો જસ જુ ગાઈ. ૨

શબ્દાર્થ : નેહ-પ્રેમ, વૃત્તિ-મનોરથ, જસ-યશ, સાધ-સિદ્ધિ.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી નિજ ભક્તો સાથેના સ્નેહના કારણે શ્રીઠાકોરજીથી પહેલાં ભૂતલ પર પધાર્યા. ભક્તોના ચિત્તની વૃત્તિ (મનોરથો) જાણી પોતાના નિજધામથી બહુ આતુરતા પૂર્વક ભૂતલ પર દોડી આવ્યાં (૧)

જેના હદ્યમાં જેવી ઈચ્છાઓ હતી તે પ્રમાણે તેમની ઈચ્છાઓ ભૂતલ પર આવીને શ્રીયમુનાજીએ પૂરી કરી. “નંદદાસજી” કહે છે કે આવા શ્રીયમુનાજીના મણ ગાનાર ભક્ત પર પ્રભુ સદા પ્રસન્ન રહે છે. (૨)

પદ-૧૯ (રામકલી)

તા તેં શ્રીયમુને-યમુનેજુ ગાઓ,
શેષ સહસ્રમુખ નિસદિન ગાવત;
પાર નહીં પાવત તાડી પાઓ. ૧
સકલ સુખ દેનહાર, તાતેં કરો ઉચ્ચાર,
કહતહો વારંવાર જિન ભુલાઓ;
“નંદદાસજી” કી આસ શ્રીયમુને પૂરણ કરી,
તાતેં ધરી ધરી ચિતા લાઓ. ૨

શબ્દાર્થ : તાતેં-તેથી, દેનહાર-આપવાવળાં

ભાવાર્થ : હે ભક્તો ! તમે શ્રીયમુનાજીના ગુણગાન ગાયા કરો. હજારો
મુખથી શેષભગવાન રાત્રિ-દિવસ ગુણગાન કરવા છતાં આપની લીલાનો પાર
પામી શક્યા નથી. (૧)

શ્રીયમુનાજી સર્વ સુખોને આપનાર હોઈ તેમના નામનું રટણ હે ભક્ત !
તમે કર્યા કરો. હું વારંવાર કહું છું કે આ વાત કદી ભૂલશો નહિ. “નંદદાસજી” કહે
છે કે મારી આશાઓ શ્રીયમુનાજીએ પૂર્ણ કરી છે. માટે વારંવાર શ્રીયમુનાજી ને
ચિત્તમાં લાવો. (૨)

પદ-૨૦ (રામકલી)

ભાગ્ય સૌભાગ્ય શ્રીયમુને જુ દેઈ,
બાત લૌકિક તજો, પુષ્ટિ યમુને ભજો;
લાલા ગિરિધરનવર તથ મિલેઈ. ૧
ભગવદીય સંગ કર, બાત ઈનકી લહે,
સદા સાનિધ્ય રહે કેલિમેઈ;
“નંદદાસજી” જ પર કૃપા શ્રીવલ્લભ કરે,
તાકે શ્રીયમુને સર્વસ જુ દેઈ. ૨

શબ્દાર્થ : સાનિધ્ય-સંગ, કેલિ-લીલા.

ભાવાર્થ : ભાગ્ય એટલે શ્રીઠકોરજીનું પ્રામ થવું અને સૌભાગ્ય એટલે
શ્રીઠકોરજીનું ભક્તને વશ થવું. આ બંને પ્રકારનાં દાન શ્રીયમુનાજી જ કરી શકે
છે. માટે તમે લૌકિક ત્યજ દઈને, પુષ્ટિ સ્વરૂપ શ્રીયમુનાજીનો આશ્રય લો. તો જ
શ્રીઠકોરજી તમને મળશે. (૧)

ભગવદીયના સંગમાં રહીને શ્રીયમુનાજીના ગુણગાન કરે તો તે ભક્તને
સદા લીલા વિદારના સાનિધ્યમાં રહેવાનું મળે. “નંદદાસજી” કહે છે કે જેના ઉપર
શ્રીવલ્લભ કૃપા કરે છે તેને શ્રીયમુનાજી સર્વસ્વનું દાન કરે છે. (૨)

નોંધ : બહેનોઓ આ પદનું નિત્ય સ્મરણ વારંવાર કરવું જોઈએ.

પદ-૨૧ (રામકલી)

નામ મહિમા એસી જુ જાનો,
મર્યાદાદિક કહે, લૌકિક સુખ લહે;
પુષ્ટિકો પુષ્ટિ-પથ નિશે જુ માનો. ૧
સ્વાતિ જલ-બુંદ જબ, પરત હે જાહિમે,
તાહિમે હોત તેઓ જુ વાનો;
શ્રીયમુનેકૃપાસિંધુજીનિ, સ્વાતિજલબહુમાનિ,
‘સૂર’ ગુણપુર, કહાંલો બખાનો ૨

શબ્દાર્થ : મહિમા-માહાત્મ્ય, જાહિમે-જેમાં, સિંહુ-સમુદ્ર, ગુણ-પુર-ગુણોનો
સમૂહ.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીના નામનો એવો મહિમા છે કે મર્યાદા રીતે ભજે તો
તેને તેવું જ ફળ (મોક્ષાદિક) મળે. લૌકિક પ્રવાહી જીવ રાજ્યાદિકની ઈચ્છાથી
ભજે તો તેને તેવું સુખ મળે અને પુષ્ટિ રીતે ભજે તો તેને પૂર્ણ પુરુષોત્તમ સાથેના
આનંદનું સુખ મળે ઓમ નક્કી માનજો. (૧)

જેમ સ્વાતિ નક્ષત્રમાં વર્ષજિણનું બિંદુ જે જગાએ પડે તેવું રૂપ ધારણ કરે છે.
(કૃળમાં પડે તો કૃપૂર, ધીપમાં પડે તો મોતી અને સાપના મુખમાં પડે તો લેર) તેમ
શ્રીયમુનાજી સ્વાતિ જળ સમાન કૃપાસિંહુ છે. “સૂરદાસજી” કહે છે કે આવા
શ્રીયમુનાજીના ગુણોના હું કેટલાં વખાણ કરું ? (૨)

પદ-૨૨ (રામકલી)

ભક્તકો સુગમ, શ્રીયમુને અગમ ઓરે,
પ્રાતહી નહાત, અધ જાત તાકે સકલ;
યમદૂ રહત તાહિ હાથ જોરે. ૧
અનુભવી બિના અનુભવ કહા જાનહિ,
જાકો પિયા નહીં ચિતા ચોરે;
પ્રેમકે સિંહુકો મરમ જાન્યો નહીં,
“સૂર” કહે, કહા ભયો દેહ બોરે. ૨

શબ્દાર્થ : સુગમ-સરળતાથી સમજાય તેવું, અગમ-નસમજાય તેવું, અધ-
પાપ, મરમ-રહસ્ય, બોરે-બોળવું.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીનું સ્વરૂપ ભક્તોને જ સમજાય છે. બીજાઓને સમજાતું
નથી. પ્રાતઃકાળે આપના જળમાં જે સાના કરે છે તેના બધાં પાપ દૂર થાય છે અને
યમરાજ તેની સામે હાથ જોડીને ઊભા રહે છે. (જીવની યમયાતના દૂર
થાય છે.) (૧)

જેનું ચિત્ત શ્રીઠાકોરજીએ યોર્યું નથી એવાં બિનઅનુભવીજીવના સંગથી
આપના આધિદૈવિક સ્વરૂપનો અનુભવ કેવી રીતે જાણી શકાય ? “સૂરદાસજી”
કહે છે કે પ્રેમસમુદ્રસ્વરૂપા શ્રીયમુનાજીના સૂક્ષ્મ રહસ્યને જાણ્યા વિના એકલો દેહ
તેમના જળમાં બોળવાથી શો લાભ ? (૨)

પદ-૨૭ (રામકલી)

ફલ ફલિત હોય ફલરૂપ જાને,
દેખીછું ના સુની, તાહીકી આપુની;
તાકી બાત કોઈ કેસેં જુ માને. ૧
તાહિકે હાથ નિરમોલ નગ દીજિયે,
જોઈ નીકે કરિ પરબિ જાને;
“સૂર” કહે કૂરતેં દૂર બસિયે સદા,
શ્રીયમુનાજીકો નામ લીજેં જુ છાને. ૨

શબ્દાર્થ : નિરમોલ-અમૂલ્ય, નગ-રતન, નીકેકરિ-સારી રીતે.

ભાવાર્થ : જે શ્રીયમુનાજીના સ્વરૂપને ફળરૂપ જાણો છે તેમને જ આપની
સિદ્ધિઓ પ્રામ થાય છે. જેણે આપને દેખ્યા નથી અને સાંભળ્યા પણ નથી તેવા
બિનઅનુભવીની વાત કોણ માને ? (૧)

જે સારી રીતે આપના સ્વરૂપને પારખી શકે તેના જ હાથમાં શ્રીયમુના નામ
રૂપી અમૂલ્ય રતન આપવું. “સૂરદાસજી” કહે છે કે આપના સ્વરૂપને જે ન ઓળખી
શકે તેવા આસુરી જીવથી દૂર રહી હંમેશાં આપનું નામ સ્મરણ ગુમ રીતે જ કરવું. (૨)

પદ-૨૮ (રામકલી)

શ્રીયમુને-પતિ-દાસકે ચિંહ ન્યારે,
ભગવદીકોં ભગવત્સંગ મિલિ રહે;
જાકે હિયે બસત પ્રાણ પ્યારે. ૧
ગૂઢ શ્રીયમુને બાત, સોઈ અબ જાનહી
જાકે મનમોહન નેન તારે;
“સૂર” સુખસાર, નિરધાર વે પાવ હીં,
જી પર હોય શ્રીવલ્લભ કૃપા રે. ૨

શબ્દાર્થ : શ્રીયમુને પતિ-શ્રીઠાકોરજી, હિયે-હદ્યમાં, નેન-આંખ, નિરધાર-
નકી.

ભાવાર્થ : શ્રીઠાકોરજીના દાસના ચિક્કોનો જુદાં જ હોય છે. જેના હદ્યમાં
પ્રાણપ્રિય પ્રભુ હંમેશાં બિરાજતા હોય એવા ભગવદીયને ભગવદીયનો સંગ મળી
રહે છે. (૧)

મનમોહન પ્રભુ જેના નેત્રના તારા સમાન છે, તે જીવ શ્રીયમુનાજીના ગૂઢ
રહસ્યને જાણી શકે છે. “સૂરદાસજી” કહે છે કે જેના ઉપર શ્રીવલ્લભ કૃપા કરે તેને
જ સુખના સારરૂપ પ્રભુની નિશ્ચય પ્રાપ્તિ થાય. (૨)

પદ-૨૯ (રામકલી)

શ્રીયમુને રસખાનકો શિષ નાગિં.
એસી મહિમા જાન, ભક્તકો સુખદાન;
જોઈ માંગો સોઈ જુ પાડિં; ૧
પતિત પાવન કરન, નામ લીનો તરન,
દેઢ કર ગહિ ચરન, કહું ન જાગિં;
“કુંભનદાસ” લાલગિરિધરન મુખ નિરખત,
યાહી ચાહત, નહીં પલક લાગિં. ૨

શબ્દાર્થ : તરન-તરચું, ગહિ-પકડી, પલક-ક્ષણ

ભાવાર્થ : રસની ખાણ સ્વરૂપ શ્રીયમુનાજીને હું વંદન કરું છું. આપ ભક્તોને
સુખનું દાન કરે છે અને તે જે માગે તે તેને આપે છે. આવો આપનો મહિમા છે. તે
જી આણું છું. (૧)

આપ પતિતને પાવન કરવાવાળાં છો અને નામસ્મરણ કરનારને તારવાવાળાં
છો. તેથી દઢતાયુક્ત આપનાં ચરણને ગ્રહણ કરી અન્ય સ્થાને નહીં જાઉં.
“કુંભનદાસજી” કહે છે કે પ્રભુનું મુખ નિરખીને એવી ઈચ્છા થાય છે કે હું પ્રભુને
એક ક્ષણ પણ નેત્રથી દૂર ન કરું. (૨)

પદ-૨૩ (રામકલી)

શ્રીયમુને અગનિત ગુન ગિને ન જાઈ,
યમુને તટ-રેણુ તેં હોત હે નવીન તનુ;
ઈનકે સુખ દેનકી, કહાં કરોં બડાઈ. ૧
ભક્ત માંગત જોઈ, દેત હે તિછી છિનુ,
સો એસી કો, કરે પ્રણ નિવાઈ;
“કુંભનદાસજી” લાલગિરિધરન મુખ નિરખત,
કહો કેસેં કરિ મન અધાઈ. ૨

શબ્દાર્થ : પ્રણ-પ્રતિજ્ઞા, નિવાઈ-નિભાવવું, અધાઈ-તૃપ થવું.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીના ગુણો ગણ્યા ન જાય એટલા અગાંગિત છે. આપના
તટની રેણુના સંગથી નૂતન દેહ પ્રામ થાય છે. આપ એવાં સુખો આપો છો કે તેની
હું કેટલી પ્રશંસા કરું ? (૧)

ભક્ત જે વખતે જે વસ્તુ માંગે છે તેને તે ક્ષણે તે વસ્તુ આપ આપો છો.
આવી આપની પ્રતિજ્ઞા આપના સિવાય બીજું કોણ નિભાવી શકે ? “કુંભનદાસજી”
કહે છે કે ઠાકોરજીનું રસરૂપ મુખ નિરખતાં મનને કેમ તૃપ્તિ થાય ? (૨)

પદ-૨૭ (રામકલી)

શ્રીયમુને પર તન, મન, ધન, પ્રાણ વારો,
જાકી કિરતિ વિસદ, કોન અબ કહિ સકે;
તાહિ નેનતંતે ન નેક ટારો. ૧
ચરન-કમલ ઈનકે જુ ચિંતિત રહો,
નિસદિના નામ મુખતે ઉચ્ચારો,
'કુંભનદાસ' કહે, લાલ ગિરિધરન મુખ,
ઈનકી કૃપા ભઈ તથ નિહારો. ૨

શાષ્ટ્રાર્થ : વિસદ-મહાન, પ્રાણ વારો-ન્યોદ્ધાવર કરો, નેક-જરા પણ, ટારો-
ટાળવું, નિહારો-નિરખવું, નિસદિના-રાત હિવસ.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી પર તન, મન, ધન અને પ્રાણ ન્યોદ્ધાવર કરો. આપની
ક્રિતિ એટલી મહાન છે કે એનું વર્ણન કોઈ કરી શકે નહીં. તેથી આપને હું મારા
નેત્રથી જરા પણ દૂર ન કરું. (૧)

હું સદાયે આપના ચરણકમળનું ચિંતન કરું અને મુખથી રાતદિવસ
નામસ્મરણ કર્યા કરું. "કુંભનદાસજી" કહેછે કે આપની કૃપાથી જ મને શ્રીઠકોરજીનું
મુખ નિહાળવાનું ભાગ્ય પ્રામ થયું છે.

પદ-૨૮ (રામકલી)

ભક્ત ઈચ્છા પૂરન શ્રીયમુને જુ કરતા,
બીના માંગેહુ દેત, કહાંલો કહો હેત,
જેસે કાહુકો કોડી હોય ધરતા. ૧
શ્રીયમુના પુલિન રાસ, બ્રજ-બધૂ લિયે પાસ,
મંદ-મંદ હાસ કર મન જુ હરતા,
"કુંભનદાસ" લાલ ગિરિધરન મુખ નિરખત,
યહી જિય દેખત શ્રીયમુને જુ ભરતા. ૨

શાષ્ટ્રાર્થ : હેત-પ્રીતિ, પુલિન-કિનારો, બ્રજ-બધૂ-ગોપીઓ, ભરતા-અનુભવ
કરાવનારો.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી ભક્તની ઈચ્છા પૂર્ણ કરવાવાળાં છે. જેમ કોઈ સમર્થ
કોઈના ઉપર ઉપકાર કરે તેમ આપ પણ વગર માગે બધું આપો છો. આપના હેતાનું
હું શું વર્ણન કરું? (૧)

આપના તટ પર અનેક પ્રજાંગનાઓ સહિત શ્રીઠકોરજી રાસાદિક લીલા
કરી મંદ મંદ હાસ્ય કરતાં સહુના મનને હરી લે છે. "કુંભનદાસજી" કહે છે કે
શ્રીઠકોરજીનું મુખ નિરખીને આ જીવને એવો અનુભવ થાય છે કે શ્રીયમુનાજી જ
સર્વ લીલાઓનો અનુભવ કરાવનાર છે. (૨)

પદ-૨૯ (રામકલી)

રાસ-રસ-સાગર શ્રીયમુને જુ જાની,
બહુત ધારા તન પ્રિત છિન નૌતન,
રાખત અપને ઉરમે જુ ઠાની. ૧
ભક્તકો સહે ભાર, દે જુ પ્રાણ-આધાર,
અતિહીં બોલત મધુર-મધુર બાની,
"શ્રીવિષ્ણુ ગિરિધરન" વર બસ કિયે,
કોનપે જાત મહિમા બખાની. ૨

શાષ્ટ્રાર્થ : પ્રતિ છિન-દરેક ક્ષાણે, નૌતન-નવી નવી, ઉરમે-હદ્યમાં.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીને રાસ-રસના સાગર સમાન જ્ઞાણો. રાસ સમયે જે
રસની નવીન ધારાઓ પ્રતિક્ષણે વહે છે, તેને આપ આપના હદ્યમાં સ્થિર કરીને
રાખો છો. (૧)

આપ ભક્તની ચિંતાઓનો ભાર સહન કરીને તેને આપના પ્રાણધાર પ્રભુનું
મિલન કરાવો છો. પણ તો શ્રીઠકોરજી ભક્તની સાથે મધુર વાણીમાં બોલે છે.
જેથી ભક્તતનું દુઃખ દૂર થાય છે. શ્રીયમુનાજીએ સ્થામસુંદરને વશ કર્યા છે. આપના
મહિમાના કોણ વખાણ કરી શકે? મતલબકે આપનો મહિમા કોઈ વર્ણવી શકે તેમ
નથી. (૨)

પદ-૩૦ (રામકલી)

ભક્ત પ્રિતપાલ, જંજાલ ટારે,
અપને રસ-રંગમે, સંગ રાખત સદા;
સર્વદા જો શ્રીયમુને નામ ઉચ્ચારે. ૧
ઈનકી કૃપા અબ કહાં લગ બરનિયે,
જેસે રાખત જનની પુત્ર બારે,
"શ્રીવિષ્ણુ ગિરિધરન" સંગ વિહરત,

ભક્તકો એક છિનુ ના બિસારે. ૨

શાષ્ટ્રાર્થ : પ્રતિપાલ-પાલનપોષણ કરનારો, જંજાલ-સંસાર, વિસારે-ભૂલે.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી ભક્તતનું પાલનપોષણ કરનારા છે અને તેનાં લૌકિક
સંસારનો નાશ કરવાવાળાં છે. જે ભક્ત શ્રીયમુનાજીનાં નામનું સર્વદા સ્મરણ કરે
છે તેને રસરંગમાં આપ સાથે રાખે છે. (૧)

જેમ માતા પુત્રનું જતન કરે તેમ આપ ભક્તો પ્રત્યે વાતસ્ય રાખો છો.
આપની કૃપાનું અમે કેટલું વર્ણન કરીએ? આપ શ્રીઠકોરજી સાથે વિહાર કરતી
રોણ ભક્તને એક ક્ષાણ પણ વિસારતાં નથી. (૨)

પ્ર-૩૧ (રામકલી)

કોનપે જાત શ્રીયમુને જુ બરની,
સબહીકો મન મોહત મોહન,
સો પિયાકો મન હે જુ હરની. ૧
ઈન બિના એક છિન, રહત નહિ જીવન ધન,
બ્રજચંદ મન આનંદ કરની,
“શ્રીવિષ્ણુ ગિરિધરન” સહિત આય,
ભક્તકે હેત અવતાર ધરની. ૨

શબ્દાર્થ : કોનપે-કોનાથી, જીવનધન-શ્રીઠાકોરજી.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીનું કોનાથી વર્ણન થઈ શકે? સર્વ ભક્તોના મનને મોહ
પમાડનાર મનમોહન શ્રીઠાકોરજીના મનને પણ શ્રીયમુનાજી મોહી લે છે! (૧)

આપના વિના એક ક્ષણ પણ પ્રભુ રહી શકતા નથી. વ્રજના ચંદ્ર એવા
શ્રીઠાકોરજીના મનને આપ આનંદ આપનારાં છો. ભક્તોનું હિતકરવા માટે
શ્રીઠાકોરજી સાથે આપ ભૂતલ પર પદ્ધાર્યા છો. (૨)

પ્ર-૩૨ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજીકો નામ લે સોઈ સુહાગી,
ઈનકે સ્વરૂપકો સદા ચિંતન કરત,
કલ ન પરત, જાય લેહ લાગી. ૧
પુષ્ટિ મારગ મરમ, અતિહી દુર્લભ,
કરમ છાંડ સગરે, પરમ પ્રેમ પાગી,
“શ્રીવિષ્ણુ ગિરિધરન” એસી નિધિ,
ભક્તકો હેત હેં બિના માગી. ૨

શબ્દાર્થ : સુહાગી-ભાગ્યવાન, કલ-ચેન, લેહ લાગવી-ધૂન લાગવી, પ્રેમ
પાગી-પ્રેમમાં ઓતપ્રોત બનવું.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીનું નામ-સ્મરણ કરે છે તે ભાગ્યશાળી છે. જેને આપની
લગન લાગી જાય છે, તેને આપના સ્વરૂપનું સતત ચિંતન કર્યા સિવાય સહેજ પણ
ચેન પડતું નથી. (૧)

પુષ્ટિમાર્ગનું રહસ્ય અતિ દુર્લભ છે. “ગંગાબાઈ” કહે છે કે બધાં લૌકિક
કર્મો છોરીને જે ભક્ત શ્રીયમુનાજીના રસમાં ઓતપ્રોત થઈ જાય છે, તેને આપ
વગર માગે શ્રીઠાકોરજી પ્રામ કરાવે છે. (૨)

પ્ર-૩૩ (રામકલી)

શ્રીયમુનાકે નામ અધ દૂર ભાજે,
જિનકે ગુણ સુનનકો, લાલ ગિરિધરન પિય,
આય સન્મુખ તાકે બિરાજે. ૧
તિહિ છિનું કાજ, તાકે સગરે સરે,
જાય કે મિલત બ્રજવધૂ સમાજે,
“કૃષ્ણાસનિ” કહે તાહિ સબ કોન ડર,
જાકે ઉપર શ્રીયમુનેસી ગાજે. ૨

શબ્દાર્થ : અધ-પાપ, સરે-પરિપૂર્ણ થાય, બ્રજવધૂ-બ્રજભક્તો

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીનું નામ માત્ર લેવાથી પાપનો નાશ થાય છે.
શ્રીઠાકોરજીને આપનાં ગુણગાન પ્રિય લાગે છે. તેથી જે ભક્ત આપનાં ગુણગાન
થાય છે તે સાંભળવા શ્રીઠાકોરજી તે ભક્તની સન્મુખ આવીને બિરાજે છે. (૧)

તે જ કષે તેનાં (ભક્તનાં) બધાં કાર્યો સિદ્ધ થઈ જાય છે અને પ્રજબક્તોના
પૂર્ણમાં તેનો નિવાસ થાય છે. “કૃષ્ણાસનું” કહે છે કે જેના મસ્તક પર શ્રીયમુનાજી
બિરાજતાં હોય તેને હવે શાનો ડર? (૨)

પ્ર-૩૪ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજીકો નામ તેઈ જુ લેહેં,
જાકી લગન લગી નંદલાલ સોં,
સર્વસ્વ દેકે નિકટ રહે હે હે. ૧
જિનહીં સુગમ જાનિ, બાત મનમેં જુ માનિ,
બિના પહેચાની કેસે જુ પૈયે,
“કૃષ્ણાસનિ” કહે, શ્રીયમુને નામ-નૌકા,
ભક્ત ભવ-સિંધુતે યોહિ તરિયે. ૨

શબ્દાર્થ : લગન-લગની, પૈયે-પ્રામ કરીએ, ભવસિંધુ-સંસાર સાગર.

ભાવાર્થ : જેને શ્યામસુંદરની લગની લાગી હોય અને જે પોતાનું સર્વસ્વ
પ્રભુને સમર્પણ કરીને તેમની નિકટ રહેતો હોય તે જ ભક્ત શ્રીયમુનાજીનું નામ
સ્મરણ કરી શકે છે. (૧)

એક વાત મનમાં સમજી લેવી કે આપનાથી જ જીવનો ઉદ્ઘાર કરવાનું કાર્ય
સુગમ છે, કારણ કે વગર સમજે આપના સ્વરૂપને કેવી રીતે પ્રામ કરી શકાય?
“કૃષ્ણાસનું” કહે છે કે શ્રીયમુનાજીની નામરૂપી નૌકાથી ભક્તો ભવસાગરને
સહેલાઈથી તરી જાય છે. (૨)

પદ-૩૫ (રામકલી)

શ્રીયમુને તુમસી એક હો જુ તુમહી,
કરિ કૃપા દરસ નિસવાસર દીજિયે,
તિહારે ગુણગાનકો રહે ઉધમહી. ૧
તિહારે પાયે તેં, સકલ નિધિ પાવહી,
ચરણ-કમલ, ચિત્ત ભ્રમર ભ્રમહી,
“કૃષ્ણદાસનિ” કહે કોન યહ તપ કિયો,
તિહારે ઢિંગ રહત હેં લતા-દુમહી. ૨

શબ્દાર્થ: નિસવાસર-રાતદિવસ, ઉધમ-કાર્ય, ઢિંગ-પાસે, દુમ-વૃક્ષ, ભ્રમર-
ભ્રમરો.

ભાવાર્થ: હે શ્રીયમુનાજી ! આપના સમાન કૃપાળું તો આપ એક જ છો.
આપ એવી કૃપા કરો કે આપના રસનિધિ સ્વરૂપનાં દર્શન નિત્ય થાય અને અમે
આપના રહસ્યમય ગુણગાનમાં તત્પર રહીએ. (૧)

આપની પ્રામિ કર્યા પછી સર્વ નિધિરૂપ પ્રભુનું મિલન થાય છે. તેથી
આપના ચરણારવિદમાં મારો મનદુષી ભ્રમરો ભ્રમજ કરેછે. “કૃષ્ણદાસજી”
કહે છે કે લતા અને વૃક્ષોએ એવાં કેવા તપ કર્યા હશે કે તે આપની નિકટ સદા
રહે છે. ? (૨)

પદ-૩૬ (રામકલી)

એસી કૃપા કીજિયેં લીજિયેં નામ,
શ્રીયમુને જગવંદની, ગુણ ન જાત કાઢુ જિની,
જિનકે એસે ધની, સુંદર શ્યામ. ૧
દેત સંયોગ રસ, એસે પિયુ હે જુ બસ,
સુનત તિહારો સુજસ, પૂરે સબ કામ,
“કૃષ્ણદાસનિ” કહે, ભક્ત હિત કારને.
શ્રીયમુને એક છિન નહિ કરે વિશ્રામ. ૨

શબ્દાર્થ: જગવંદની-જગતને વંદન કરવા યોગ્ય, સુજશ-સારી કીર્તિનાં
ગાન.

ભાવાર્થ: શ્રીયમુનાજી આપ મારા પર એવી કૃપા કરો કે હું આપનું નામ
સ્મરણ સતત કર્યા જ કરું. જેમના પતિ શ્યામ સુંદર છે, જેમના ગુણ ગાઈ શકાય

ગાતી તેવા છે, એવાં હે શ્રીયમુનાજી ! આપ જગતમાં વંદન કરવા લાયક છો. (૧)

આપે પ્રિયને એવા વશ કર્યા છે કે આપના સુયશ શવાશ માત્રથી ભક્તને
શ્રીઠાકોરજી સંયોગ રસનું દાન કરે છે અને તેની સર્વ કામનાઓ પૂર્ણ કરે છે.
“કૃષ્ણદાસજી” કહે છે કે, ભક્તોના હિતને માટે શ્રીયમુનાજી એક કાણ પણ વિશ્રામ
કરતાં નથી. (૨)

પદ-૩૭ (રામકલી)

શ્રીયમુનેકે સાથ અબ ફિરતહેં નાથ,
ભક્તને મનકે મનોરથ પૂરન કરત,
કહાંલો કહિયે ઈનકી જુ ગાથ. ૧
વિવિધ શુંગાર આભૂષણ પહેરેં,
અંગ-અંગ શોભા, બરની ન જાત,
“દાસ-પરમાનંદ” પાયે અબ બ્રજયંદ,
રામે અપને શરણ, બહે જુ જાત. ૨

શબ્દાર્થ: ગાથ-ચરિત્ર, પાયે-પ્રામ કર્યા, બહે જુ જાત-વહી જાત.

ભાવાર્થ: શ્રીયમુનાજી સાથે શ્રીઠાકોરજી હેમશાં વિહાર કરે છે. શ્રીયમુનાજી
ભક્તના સર્વ મનોરથ પૂર્ણ કરે છે. આપના અદ્ભુત ચરિત્રનું વર્ણન કેટલું
કરીએ ? (૧)

આપ વિવિધ શુંગાર તથા આભૂષણો ધારણ કરો છો જેથી આપના શ્રીઅંગની
શોભા અવર્ણનીય બની જાય છે. “પરમાનંદદાસજી” કહે છે કે સંસાર સાગરમાં
વહી જતા દેવી જીવોને આપે શરણમાં રાખી શ્રીઠાકોરજીને પ્રામ કરાવ્યા છે. (૨)

પદ-૩૮ (રામકલી)

શ્રીયમુનેકી આસ, સબ કરત હેં દાસ,
મન-કર્મ-વચન, કર જોરિકેં માગત,
નિસદિના રાખીયે અપને જુ પાસ. ૧
જહાં પિય રસિકવર, રસિકનિ રાધિકા,
દોઉ જન, સંગ મિલ કરત રાસ,
“દાસ પરમાનંદ” પાયે અબ બ્રજયંદ,
દેખી સિરાને, નેન મંદ હાસ. ૨

શબ્દાર્થ: સિરાને-શીતળ, રસિકની-રસનિધિસ્વરૂપ.

ભાવાર્થ: “પરમાનંદદાસજી” કહે છે કે હે શ્રીયમુનાજી ! હું કેવળ આપના

જ આશ્રયની આશા રાખું હું અને મન, કર્મ, વચનથી હાથ જોડીને એટલું જ માગું
હું કે હમેશાં મને આપની પાસે જ રાખો. (૧)

“પરમાનંદદાસજી” કહે છે કે, જ્યાં રસિક શિરોમણી શ્રીઠકોરજ અને
રસિકની શ્રીરાધિકા સાથે મળીને યુગલ-સ્વરૂપે રાસ કરે છે અને તે સમયે મંદ હાસ્ય
કરે છે, એવા પ્રજ્યંદને હવે પ્રામ કરીને મારાં નેત્રો શીતળ થયાં છે. (૨)

પદ-૪૮ (રામકલી)

શ્રીયમુને પિયકોં, બસ તુમ જુ કીને,
પ્રેમકે ફંડતે ગહિ જુ રાખે નિકટ,
અસે નિરમોલ, નગ મોલ લીને. ૧
તુમ જુ પઠાવત, તહાં અબ ધાવત
તિહારે રસ-રંગમેં, રહત લીને,
“દાસ પરમાનંદ” પાયે અબ બ્રજ્યંદ,
પરમ ઉદાર, શ્રીયમુને જુ દીને. ૨

શબ્દાર્થ : ફંડ-પાશ (બંધન), મોલ લીને-ખરીદી લીધા છે.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! પ્રીતમને તો આપે જ વશ કર્યા છે. જ્ઞાણે અમૂલ્ય
દીરો કેમે કરીને ખરીદી ન લીધો હોય તેમ આપે પ્રભુને પ્રેમપાશમાં પકડીને આપની
નિકટ રાખ્યા છે. (૧)

આપ જ્યાં પધરાવો છો ત્યાં જ પ્રભુ દોડતા પધારે છે અને આપના રસસંગમાં
સદા ભીજાયેલા રહે છે. “પરમાનંદદાસ” કહે છે કે શ્રીયમુનાજી આપ એટલાં
ઉદાર છો કે આપની ઈચ્છાથી જ પ્રજ્યંદનું દાન અમને થયું છે. (૨)

પદ-૪૯ (રામકલી)

શ્રીયમુને સુખકારની - પ્રાણપતિકે,
જિન્હે ભૂલી જતપિય, તિન્હે સુધિ કરી દેત,
કહાંલોં કહિયે ઈનકે જુ હિતકે. ૧
પિયસંગ ગાન કરે, ઉમગિ જ્યો રસ ભરે,
દેત તારી કર, લેત ઝટકે,
“દાસ પરમાનંદ” પાયે અબ બ્રજ્યંદ,
યેહી જનત સબ પ્રેમ ગતિકે. ૨

શબ્દાર્થ : સુધિ-યાદ, ઉમગિ-ઉમેંગથી, પ્રેમ ગતિકે-પ્રેમની રીતને.

ભાવાર્થ : હે યમુનાજી, આપ પ્રીતમને સુખ કરનારાં છો શ્રીજી જેને ભૂલી
જાય તેની યાદ આપ શ્રીજીને કરાવનારાં છો. આપ ભક્તનું હિત કરનારાં છો. તેનું

નાન કેટલું કરીએ ? (૧)

શાસ કરતી વખતે પ્રિયતમની સાથે ઉમેંગથી રસલ્યા આપ ગાન કરો છો
અને જાહેર સાથે તાવી આપો છો અને લો છો. “પરમાનંદદાસજી” કહે છે કે
આપની યુપાથી મને પ્રજ્યંદ પ્રામ થાય છે. હે યમુનાજી ! ભક્તના પ્રેમની સર્વ રીત
આપ જાણો છો. (૨)

પદ-૪૧ (રામકલી)

શરણ-પ્રતિપાલ ગોપાલ રતિ-વર્ધિની,
દેત પતિ-પંથ, પ્રિય-કંથ સન્મુખ કરત,
અતુલ કરુણામથી નાથ-અંગ-અર્વિની. ૧
દીનજન જાન, રસ-પુંજ કુંજેશ્વરી,
રમત રસ-રાસ, પ્રિય-સંગ, નિશ-શરદની,
ભક્તિ દાયક, સકલ ભવસિંહુ-તારિણી,
કરત વિધ્વંસ, જન અભિલ અધ-મર્દિની. ૨
રહત નંદ-સૂનુ, તટ નિકટ નિસહિન સદા,
ગોપ-ગોપી રમત, ભધ્ય રસ-કંદની,
કૃષ્ણ-તન-વર્ણ, ગુણ-ધર્મ-શ્રી કૃષ્ણ કે,
કૃષ્ણ-લીલામથી કૃષ્ણ-સુખકંદની. ૩
પદજા પાય, તૂ-સંગ હી મુરરિપુ,
સકલ સામર્થ્યમથી પાપકી ખંડની,
કૃપા-રસ-પૂર, વૈકુંઠ-પદકી સિદી,
જગત વિષ્ણ્યાત-શિવ-શોષ શિર-મંડની. ૪
પદ્યો પદ-કમલ-તર, ઓર સબ છાંડકે,
હેઠ હેઠ કર દયા, હાસ્ય-મુખ-મંદની,
ઉભય કર જોર, “કૃષ્ણદાસ” વિનિતિ કરે,
કરો અબ કૃપા, કલિંદ-ગિરિ-નંદિની. ૫

શબ્દાર્થ : વિષ્ણ્યાત-નાશ, અધમર્દિની-પાપનો નાશ કરનારી, મંડની-
આભૂતાશ, હેઠ-હેઠિ, સુનુ-પુગ, ઉભય-બંને, રતિ-વર્ધિની-પ્રેમ વધારનારાં.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! શરણે આવેલા દૈવીજીવોનું આપ પાલન કરો
છો, શ્રીઠકોરજમાં પ્રીતિ વધારો છો અને પ્રાણનાથના સાંનિધ્યમાં જવાનો માર્ગ
બતાવી એ છ્યવને પ્રભુની સન્મુખ કરાવો છો. એવાં આપ શ્રીકૃષ્ણની અર્ધાગના
માલાકલ્યાનિપિ છો. (૧)

આપ રસના પુંજ સમાન કુંજેના અધિકારી છો. શરદની રાત્રિઓમાં પ્રાણનાથની સાથે આપ રાસરમણ કરો છો. શરણે આવેલા ભક્તને દીનજન જાણીને તેના સર્વ પાપોનો વિનાશ કરવાવાળાં પાપમર્દિની છો. ભક્તિનું દાન કરી સંસાર સાગરમાંથી પાર ઉતારનારાં પણ આપ જ છો. (૨)

રસિકશિરોમણી નંદકિશોર આપના તટની સાંનિધ્યમાં સદા રાત્રિ-દિવસ બિરાજે છે. રસસમૂહ જેવા આપ ગોપ-ગોપીઓના યૂથની મધ્યમાં રહી રમણ કરો છો. કૃષ્ણની લીલામાં આપ એવાં તન્મય બની ગયાં છો કે આપના અંગનો વર્ઝ, આપનાં ગુણ અને આપનાં ધર્મ પણ શ્રીકૃષ્ણ જેવા જ બની ગયા હોઈ કૃષ્ણને સુખ આપનારાં આપ બન્યાં છો. (૩)

આપના સંગથી ગંગાજી પણ મુરરિપુ શ્રીકૃષ્ણને પ્રામ કરી શક્યા છે. જેથી તેઓ સર્વપ્રકારના સામર્થ્યવાળાં બનીને જીવનાં પાપોને હણનાર બન્યાં છે. આપ એટલાં બધાં કૃપારસથી પરિપૂર્ણ છો કે જીવને સંસારમાંથી ગોલોકધામ સુધી પહોંચાડનાર સીડીરૂપ બન્યાં છો. આપ શિવજી અને શેષજીનાં શિરોભૂપણ બનીને જગતમાં ઘ્યાતિ પામ્યાં છો. (૪)

“કૃષ્ણદાસજી” આપને બને હાથ જોડીને વિનંતી કરે છે કે હે મંદ હાસ્ય મુખારવેદવાળાં શ્રીયમુનાજી ! સર્વ સંસારને છોડીને હું આપના ચરણકમલમાં જ પડ્યો હું. તો હે કલિદગિરિનંદિની ! મને અતિ દીન જાણીને મારા તરફ દ્યાની દસ્તિથી જુઓ. (૫)

૫૬-૪૨ (બિભાસ)

દીન જન મોહે દીજે શ્રીયમુનાજી,
નંદકુમાર સદા વર માંગો,
ગોપિનકી દાસી મોહે કીજે. ૧
તુમતો પરમ ઉદાર કૃપા નિધિ,
ચરણ શરણ સુખકારી,
તિહારે વશ સદા લાડિલી વર્તત,
તત કીડત ગિરિધારી. ૨
સબ બ્રજજન વિહરત સંગ મિલ,
અદ્ભુત રાસ વિલાસી,
તુમારે પુલિન નિકટ કુંજન,
કુમ કોમલ શશી સુવાસી. ૩
જ્યો મંદલમે ચંદ બિરાજત,
ભર ભર છિરકત નારી,
શ્રમજલ હસત નહાત અતિ રસભર,

જલ કીડા સુખકારી. ૪
રાનીજીકે મંદિરમે નિત્ય ઉઠ,
પાય લાગ ભુવન કાજ સબ કીજે
“પરમાનંદ દાસ” દાસી હોય,
નંદ નંદન સુખ દીજે. ૫

ભાવાર્થ : પુલિન-કિનારો, શશી-ચંદ, છિરકત-છાંટવું.

ભાવાર્થ : પરમાનંદદાસજી દીન બનીને શ્રીયમુનાજી પાસે માગે છે કે નંદકુમાર સદાને માટે મારા પતિ થાઓ અને મને ગોપીજનોની દાસી બનાવો. (૧)
હે શ્રીયમુનાજી આપ તો પરમ ઉદાર અનેક કૃપાના ભંડાર છો. આપના બચણનું શરણ સુખદાયક છે. શ્રીસ્વામિનીજી પણ સદા આપને વશ થઈને રહે છે. ગીતિરિધારીજી પણ સદા આપના તટ પર કીડા કરે છે. (૨)

તેમની સાથે બધા પ્રજાજનો વિહાર કરે છે અને અદ્ભુત રાસ-વિલાસ પણ હો છે. આપના તટની નજીકની કુંજેમાં વૃક્ષો પરનાં પુષ્પો પણ ખીલ્યાં છે અને તેની સુવાસ બધે પ્રસરી રહી છે. પ્રભુના મનરૂપી અલૌકિક ચંદ ઉદ્ય પાખ્યો છે કેના કોમલ અને સુવાસિત કિરણો સર્વત્ર ફેલાઈ રહ્યાં છે. (૩)

જેમ આકાશમાં તારાગણોની વચ્ચે ચંદ શોભી રહ્યા છે અને જલવિહાર કરતાં ગોપીજનો મણણની મધ્યમાં શ્રીઠાકોરજ શોભી રહ્યા છે અને જલવિહાર કરતાં ગોપીજનો શ્રમજલની અંજલિઓ પ્રભુ પર છાંટે છે. શ્રમજલરૂપી શ્રીયમુનાજી પણ પ્રસર હાપ છે. પ્રજભક્તો અને પ્રભુ રસભર્યા આ શ્રમજલમાં નહાપ છે અને સુખકારી જલકીડા કરે છે. (૪)

ભક્તે હમેશાં ઊંઠાને શ્રીયમુનાજીના મંદિરમાં દંડવત્ત કર્યા પછી જ ઘરના કામ કરવાં. “પરમાનંદદાસજી” કહેછે કે, “હે યમુનાજી ! જે આપનાં દાસ દાસીઓ બને તેમને નંદનંદનની પ્રામિનું સુખ આપજો.” (૫)

૫૬-૪૩ (બિભાસ)

દોઉ કૂલ ખંબ તરંગ સિઢી,
શ્રીયમુના જગત વૈકુંઠ નિશેની,
અતિ અનુકૂલ કલોલન કે ભરલિયે,
જાત હરિકેં ચરણને સુખ દેની. ૧
જન્મ જન્મકે પાપ દૂર કર,
કાટત કર્મ ધર્મ ધાર પેની,
“ધીતસ્વામી” ગિરિધર-જૂકી ઘારી,
સાંવરે અંગ કમલ દલ નેની. ૨

શબ્દાર્થ : નિશેની-નિસરણી, કલોલ-આનંદ, કમલ-દલ-કમળની પાંખડી જેવાં, નેની-નેત્રો.

ભાવાર્થ : નિસરણીને બે ખંબ અને વચ્ચમાં પગથિયાં હોય છે. તેમ શ્રીયમુનાજીના બે તઠ એ ખંબ છે. તેમાં આવતા તરંગો એ પગથિયાં છે. આમ શ્રીયમુનાજી આ જગતમાંથી વાપી વૈકુંઠમાં જવાની નિસરણીરૂપ છે. તરંગો ઉપર પગ મૂકૃતાં ડૂબી જવાય પણ શ્રીયમુનાજી તો એવા અનુષ્ઠળ છે કે આનંદભર્યા હરિના ચરણ સુધી પહોંચાડીને ભક્તને સેવારૂપી સુખ આપે છે. (૧)

શ્રીયમુનાજી જીવોના અનેક જન્મોના પાપ, ધર્મરૂપી તીક્ષ્ણ તલવારની ધારથી કાપી નાખે છે અને તેમને પાપરહિત બનાવે છે. “ધીતસ્વામી” કહે છે કે આવાં શ્રીયમુનાજી ઠાકોરજીના ઘારાં છે, સુંદર અંગોવાળાં છે અને કમલની પાંખડી જેવા નેત્રોવાળાં છે. (૨)

૫૮-૪૪ (બિભાસ)

મેરે કુલ કલમખ સબહીં નાર્સે,
દેખ પ્રાત પ્રભાકર કન્યા,
વે દેખો પાપજીત જિત તિતને,
જ્યો મૃગરાજ દેખમૃગ સન્યા. ૧
પોખત દે પયપાન પુત્રલો,
હે જગજનની ધન્ય સુધન્યા,
દિયો ચાહે “ગદાધર” હું કો,
ચરન કમલ નિજ, ભક્તિ અનન્યા. ૨

શબ્દાર્થ : કલમખ-કલિયુગના દોષો, પ્રભાકર-સૂર્ય, મૃગરાજ-સિંહ, સન્યા-સેના, લશ્કર, પથ-દૂધ.

ભાવાર્થ : સૂર્યપુરી શ્રીયમુનાજીનાં સવારમાં દર્શન કરવાથી મારા ફુળના સર્વ પાપોનો નાશ થયો છે. જેમ મૃગરાજ સિંહને દેખતાં જ મૃગલાંઓની આખી સેના નાસી જાય તેમ શ્રી યમુનાજીનાં દર્શન કરવાથી મારા પાપ નાશ પામે છે. (૧)

જેમ સ્નેહાળ માતા પયપાન કરાવી પુત્રનું પોખણ કરે છે તેમ જગજનની શ્રીયમુનાજી પોતાના જીવોને પયપાન એટલે કે શ્રીયુગલ સ્વરૂપની અનેક પ્રકારની લિલાઓના મધુર રસથી પોષે છે. હે શ્રીયમુનાજી ! આપને કોટિશઃ ધન્યવાદ છે. આવા શ્રીયમુનાજી “ગદાધરદાસજી” ને પણ ચરણકમળની અનન્ય ભક્તિ આપીને ફૂપા કરો. (૨)

૫૮-૪૫ (રામકલી)

અતિ મંજુલ જલપ્રવાહ મનોહર સુખાવગાહન
વિદિત રાજત અતિ તરણી - નંદિની
શ્યામ બરન જલકરૂપ લોલ લહર વર.
અનૂપ સેવિત સંતત મનોજ વાયુ મંદિની. ૧
કુમુદ કંજ વન વિકાસ મંડિત દિસ,
સુવાસ કુજત અલિ હંસ કોક મધુર છંદિની,
પ્રફુલ્લિત અરવિંદ પંજ કોકિલ કલસાર ગુંજ,
ગાવત અલિ મંજુ પુંજ વિવિધ વંદની. ૨
નારદ શિવ સનક વ્યાસ ધ્યાવત મુનિપરત
આસ, ચાહત પુલિનવાસ, સકલ દુઃખ નિંકદિની,
નામ લેત કટત, પાપ, મુનિ, કિન્નર ઝાંધિ,
કલાપ કરત જાપ, “પરમાનંદ” મહા આનંદિની. ૩

શબ્દાર્થ : મંજુલ-મધુર, તરણી-સૂર્ય, લોલ-સુંદર, મનોજ-કામદેવ, અલિ-ભમરો, કોક-સારસ, અરવિંદ-કમળ, કલાપ-સમૂહ, સંતત-સતત.

ભાવાર્થ : જેમનો જલપ્રવાહ મધુર ધ્વનિવાળો, મનોહર અને સુખકારી છે એવાં સૂર્યપુરી શ્રીયમુનાજી ખૂબ શોભી રહ્યાં છે. આપના શ્યામ શ્રીઅંગ ઉપર મનોહર અને અનૂપમ જળની લહેરો જલકી રહી છે અને કામરૂપ વાયુ સતતમંદ મંદ વાઈ રહ્યો છે. (૧)

(ચંદ્ર વિકાસી) પોયણાં અને (સૂર્ય વિકાસી) કમળો વનમાં ખીલી રહ્યાં છે અને તેમની સુવાસ દશે દિશાઓમાં પ્રસરી રહી છે. ભમરાઓ, હંસ અને સારસ મધુર અવાજે ગાઈ રહ્યાં છે તે જાણે કોઈ મધુર છંદ ન આવાપી રહ્યાં હોય ! કમલોના સમૂહ ખીલ્યા છે. કોયલ મધુર કુંજન કરે છે અને ભમરાઓના ટોળાં મધુર ગુંજારવ કરી રહ્યાં છે. તે બધા જાણે વિવિધ પ્રકારથી વંદન ન કરી રહ્યાં હોય ! (૨)

નારદ, શિવ, સનકાદિક, વ્યાસ અને મુનિઓ આપના તટ ઉપર ધ્યાન ધરી રહ્યા છે. મનમાં એવી આશા રાખે છે કે તેમને આપના પુલિન પર વસવાનું મળે, કારણ કે આપ બધાં દુઃખોનો નાશ કરવાવાળાં છો. આપનું નામ લેવાથી બધાં પાપો નાશ પામે છે. મુનિઓ, કિન્નરો અને ઝાંધિઓના સમૂહો આપના તટ પર જાપ જપે છે. “પરમાનંદદાસ” કહે છે કે આપ મહા આનંદ આપવાવાળાં છો. (૩)

પ્ર-૪૬ (રામકલી)

પ્રકુલ્તિલત વન વિવિધ રંગ જલકત યમુના તરંગ
સૌરભ ઘન આમોદિત અતિ સોહાવનો,
ચિંતામણી કનક ભૂમિ છબિ અદ્ભુત લતા ઝૂમિ,
શીતલમંદ અતિસુગંધ મરુત આવતો. ૧
સારસ હંસ શુક ચકોર ચિત્રિત નૃત્યતસુમોર,
કલ કપોત કોકિલા કલમધુર ગાવનો,
યુગલ રસિક વર વિહાર “પરમાનંદ” છબી અપાર
જ્યતિ ચારુ વૃંદાવન પરમ ભાવનો. ૨

શબ્દાર્થ : સૌરભ-સુગંધ, મરુત-પવન, કપોત-કબૂતર.

ભાવાર્થ : પ્રકુલ્તિલત વનમાં રંગબેરંગી પુષ્પો ખીલ્યાં છે અને શ્રીયમુનાજાનાં
જળમાં તરંગો જળકી રહ્યા છે. અત્યંત સોહામણો એવો સુગંધી પવન વાઈ રહ્યો છે.
સુવર્ણમાં ચિંતામણી રત્નો ન જડેલાં હોય એવી ભૂમિ ચળકી રહી છે. અદ્ભુત
લતાઓ ભૂમિ પર ઝૂકી (નમી) રહી છે. શીતલ, મંદ અને અતિ સુગંધિત પવન
વાઈ રહ્યો છે. (૧)

સારસ, હંસ, પોપટ, ચકોર અને મોર નૃત્ય કરી રહ્યાં છે. કબૂતર અને
કોકિલા એ લીલાના પક્ષી હોવાથી લીલાનાં દર્શન કરી ચિત્રવત્ત બની ગયાં છે અને
મધુર ગીત ગાઈ રહ્યાં છે. પરમાનંદ દાસ કહે છે કે રસિક યુગલ સ્વરૂપનો વિહાર
શ્રેષ્ઠ છે અને એમની સુંદરતા અપાર છે. સુંદર અંદું આદિ વૃંદાવન મનને અતિ
પ્રિય લાગે તેવું છે. આવા વૃંદાવનનો જ્ય થાઓ. (૨)

પ્ર-૪૭ (રામકલી)

અધમ ઉધ્ખારની મેં જાની શ્રીયમુનાજા,
ગોધન સંગ શ્યામ ઘનસુંદર તીર ત્રિભંગીદાની. ૧
ગંગા ચરણ પરસતે પાવન હરસિર ચિકુર સમાની,
સાત સમુદ્ર બેદ યમ ભગિની, હરિ નખ સિખ લપટાની. ૨
રાસ રસિક મણિ નૃત્ય પરાયણ પ્રેમપુંજ ઠકુરાની,
આલિંગન ચુંબન રસ વિલસત, કૃષ્ણ પુલિન રજ્ઘાની. ૩
ગ્રીઝમ ઋતુ સુખ દેત નાથકું, સંગ રાધિકા રાણી,
“ગોવિંદ પ્રભુ” રવિતનયા પ્રારી, ભક્તિ મુક્તિકી ખાણી. ૪

શબ્દાર્થ : પરસતે-સ્પર્શ કરતાં, ચિકુર-જટા, હર-મહાદેવ.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજા ! આપ અધમોનો ઉદ્ધાર કરવાવાળાં છો એ હું

જાણું છું. શ્યામ ઘન સુંદર સ્વરૂપ ઠકોરજી ગાયોના સમૂહની સાથે, ત્રિભંગી સ્વરૂપે
દાની બનીને આપના નયન મનોહર તટ ઉપર વિહાર કરે છે. (૧)

આપના ચરણના સ્પર્શથી ગંગાજી પવિત્ર બનતાં મહાદેવજના શિર ઉપરની
જટામાં સમાઈ ગયાં, પણ આપ તો યમરાજના ભગિની હોઈ સાત સમુદ્રને બેદીને
તેમાંથી બહાર નીકળી ગોલોકધામમાં પહોંચીને શ્રીઠકોરજીને નખથી શિખા પર્યત
લપટાઈ ગયાં. (૨)

હે શ્રીયમુનાજા ! આપ રાસમાં રસિક મણિરૂપ છો, નૃત્યમાં પ્રવીણ છો અને
પ્રેમનાં પૂજરૂપ પ્રજભક્તોના ઠકુરાણીજી છો. આપ આલિંગન, ચુંબન વગેરે રસથી
ઠકોરજીને વિલાસ કરાવો છો. તેથી શ્રીકૃષ્ણની રાજ્યાની આપના પુલિનમાં છે. (૩)

ગ્રીઝમાં રાધિકારાણી સહિત આપ પ્રાણેશને પરમ સુખ આપો છો.
ગોવિંદસ્વામી કહે છે કે, હે સૂર્યના પુત્રી શ્રીયમુનાજા ! આપ તો ભક્તિ અને મુક્તિની
ખાણરૂપ છો. (૪)

પ્ર-૪૮ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજા યહ પ્રસાદ હો પાડો,

તુમારે નિકટ રહોં, નિસિવાસર, રામકૃષ્ણ ગુણ ગાડો. ૧

મજજુન કરો વિમલ જલ પાવન, ચિંતા કલેશ બહાડો,

તિહારી કૃપાતે ભાનુકી તનયા; હરિપદ પ્રીતિ બઢાડો. ૨

વિનંતી કરો યદી વર માંગો, અધમન સંગ વિસરાડો,

“પરમાનંદ” પ્રભુ સબસુખ દાતા, મદન ગોપાલ લડાડો. ૩

શબ્દાર્થ : પ્રસાદ-કૃપા, નિસ-વાસર-રાત-દિવસ, મજજુન-સ્નાન, ભાનુકી
તનયા-સૂર્યપુત્રી.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજા ! આપ મારા ઉપર એવી કૃપા કરો કે હું રાત-
દિવસ આપની નિકટ રહું અને શ્રીકૃષ્ણ અને શ્રી બળદેવજનાં ગુણ ગાયા કરું. (૧)

હે સૂર્યના પુત્રી ! આપના પવિત્ર અને શુદ્ધ જણથી સ્નાન અને પાન કરું,
ચિંતા અને કલેશને ફેંકી દઉં અને આપની કૃપાએ ભગવદ્ ચરણારવિદમાં મારી
પ્રીતિને વધારું. (૨)

હે યમુનાજા ! હું વિનંતી કરીને એ વરદાન માંગું છું કે અધમોનો સંગ હું
વિસારી દઉં. “પરમાનંદદાસજી” કહે છે કે સર્વસુખદાતા એવા મદનગોપાલને હું
લાડ લડાવ્યા કરું. (૩)

૪૮-૪૯ (રામકલી)

યમુના યમુના ગોપાલહી ભાવે,
યમુના યમુનાકો નામ ઉચ્ચારત,
ધર્મરાજ તાકી ન ચલાવે. ૧
જે યમુનાકો જાન માહાત્મ્ય વારંવાર પ્રણામ કરે.
તે યમુના અવગાહન મજજુન વિંતિત તાપ તન કે જુ કરે. ૨
પદ્મ પુરાણ કથા યહ પાવન,
ધરણી પ્રતિ વારાણ કહી.
તીર્થ માહાત્મ્ય જાન જગત,
ગુરુસો “પરમાનંદદાસ” લહી. ૩

શબ્દાર્થ : ધરણી-પૃથ્વી, તાકી-તેની, મજજુન-સ્ત્રાન.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી ગોપાલને પણ પ્રિય છે. કોઈપણ પાપી જીવ યમુના, યમુના નામનો ઉચ્ચાર કરે તો ધર્મરાજ તેના પર પોતાની સત્તા ચલાવતા નથી. (૧)

જે શ્રીયમુનાજીનું માહાત્મ્ય જાણીને તેમને વારંવાર પ્રણામ કરે, તેમનું સ્મરણ કરે, તેમના જળમાં સ્નાનપાન કરે અને તેમનું વિંતિન કરે તો તેના ત્રિવિધ તાપ શ્રી યમુનાજી નાશ કરે છે. (૨)

પદ્મ પુરાણમાં શ્રીયમુનાજીની આ પવિત્ર કથા કહેલી છે અને વરાહભગવાને પૃથ્વીને પણ આ કથા કહી છે. “પરમાનંદદાસે” તીર્થનું માહાત્મ્ય જગદ્ગુરુ શ્રીમહાપ્રભુજી પાસેથી જાણીને ગ્રહણ કર્યું છે. (૩)

૪૯-૫૦ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી પતિત પાવન કરે,
પ્રથમહી જબ દીયો દર્શન, સકલ પાતક હરે. ૧
જલ તરંગન પરસ કર, પદ્મ પાનસો મુખ ભરે,
નામ સ્મરત ગર્દ દુર્મતિ, કૃષ્ણ યશ વિસ્તરે. ૨
ગોપ કન્યા કિયો મજજુન, લાલ ગિરિધર વરે;
“સૂર” શ્રી ગોપાલ સ્મરત, સકલ કાર્ય સરે. ૩

શબ્દાર્થ : પાતક-પાપ, પાવન કરે-પવિત્ર કરે

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી પતિતોને પાવન કરે છે. આપનાં દર્શન માત્રથી સર્વ પ્રકારના પાપોનો નાશ થઈ જાય છે. (૧)

આપના જલના તરંગોનો સ્પર્શ કરવાથી, આપનું જલપાન કરવાથી અને આપના નામનું સ્મરણ કરવાથી જીવની દુર્મતિનો નાશ થાય છે અને ભક્ત શ્રીકૃષ્ણના

૫૦-૫૧ (રામકલી)

અનિન્કુમારિકાઓએ ગોપમાસમાં કાત્યાયની વ્રત કર્યું અને શ્રીયમુનાજીમાં સ્નાન કર્યું. તેથી તેઓને આપની કૃપા પ્રામ થઈ. જેથી તેઓ શ્રીઠકોરજીને પતિ તરીકે પ્રામ કરી શક્યાં. “સૂરદાસજી” કહે છે કે શ્રી ગોપાલનું સ્મરણ કરતાં જીવન સકલ કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. (૩)

૫૧-૫૨ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી તિહારો દરસ મોહિ ભાવે,
શ્રીગોકુલકે નિકટ બહત હે,
લહરનકી છબિ આવે. ૧
સુખ દૈની દુઃખી હરની શ્રીયમુનાજી,
જે જન પ્રાત ઉઠિ નહાવે. ૨
મદન મોહન જુકી અતિહી પિયારી,
પટરાની જી કહાવે. ૩
વૃંદાવનમે રાસ રચ્યો હે, મોહન મુરલી બજાવે,
“સૂરદાસ” પ્રભુ તિહારે મિલન કો,
વેદ વિમલ જસ ગાવે. ૪

શબ્દાર્થ : નિકટ-નજીક, વિમલ-વિશુદ્ધ, જસ-યશ.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! આપના દર્શન મને પ્રિય લાગે છે. આપ ગોકુળના ઠકુરાણી ઘાટની નજીક વહી રહ્યા છો. આપના જળમાં જે લહેરો આવે છે તેમાં આપના સ્વરૂપનાં દર્શન થાય છે. (૧)

જે ભક્તજ્ઞ પ્રાતઃકાળે આપના જળમાં સ્નાન કરે છે તેના સર્વ દુઃખ હરીને તેને આપ સુખ આપો છો. હે શ્રીયમુનાજી ! આપ તો મદનમોહનજીનાં ઘારાં પટરાણી છો. (૨)

પ્રભુએ વૃંદાવનમાં મુરલી બજાવીને મહારાસ કર્યો છે. “સૂરદાસજી” કહે છે કે હે પ્રભુ ! વેદ પણ આપને મળવાને માટે આપના શુદ્ધ યશને ગાય છે. (૩).

૫૨-૫૩ (રામકલી)

તિહારો દરસ હો પાઉ શ્રીયમુનાજી,
શ્રીગોવર્ધન શ્રીવૃંદાવન પ્રજરજ અંગ લગાઉ. ૧
દિનદશપાંચ રહો, શ્રીગોકુલ ઠકુરાણી ઘાટ હો નહાઉ,
દાસનકે ઉપર કહો કૃપા સંતન કે સંગ આઉ. ૨
શબ્દાર્થ : તિહારો-તમારો, સંતન-ભગવદીય, પાઉ-પ્રામ કરું.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! હું આપના દર્શન પામું, શ્રીગોવર્ધન તળોટી,
શ્રીવંદાવન, રમણ રેતી આદિની સર્વ બ્રજરજ હું મારા અંગમાં લગાવું (૧)

હું પાંચ-દશ દિવસ શ્રીગોકુળમાં રહી શ્રીઠકુરાણી ઘાટ પર સ્નાન કરું. આ
“દાસ” ઉપર એવી કૃપા કરો કે હું ભગવદીયોની સાથે આપની પાસે આવું. (૨)

પદ-૫૩ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજીકી મહિમા મોંધે બરની ન જાઈ,

સૂર સુતા ધનશયામ વરણ પ્રહુલિલિત રૂપ નિકાઈ. ૧

શ્રીહરિ ગોપવધૂ દ્વિજ-સબ, શ્રીગોકુલ કે લરકાઈ,

“પ્રજાધીશ” પ્રબુ આદિભક્તન કો, સકલ સિદ્ધિ સુખદાઈ. ૨

શબ્દાર્થ : મોંધે-મારાથી, નિકાઈ-ખીલ્યું છે, સૂર-સૂર્ય, લરકાઈ-બાળકો.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીનો મહિમા એટલો બધો છે કે મારાથી એમનું વર્ણન
થઈ શકતું નથી. હે સૂર્યના પુત્રી ! તમારો રંગ ધનશયામ છે અને આપનું રૂપ અદ્ભુત
ખીલ્યું છે. (૧)

શ્રી “પ્રજાધીશજી” મહારાજ કહે છે કે શ્રીહરિ, ગોપ-વધૂ, બ્રાહ્મણો, બધા
ગોકુલના બાળકો વગેરે ભક્તોને શ્રીયમુનાજી સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિ અને સુખ
આપવાવાળાં છે. (૨)

પદ-૫૪ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી તુમ સમ ઓર ન કોઈ,

કરો કૃપા મોહિ દીન જાન કે નિજ બ્રજવાસો હોઈ. ૧

રાખો ચરન શરન તરનિ, તનયા જન્મ આપદા ખોઈ,

યહ સંસાર સબ સ્વારથ કો સબવિધ, સુત બંધુ સગો ન કોઈ. ૨

પ્રેમ ભજન મેં કરત વિધનતા સંતસંતાપે સોઈ,

તાકો સંગ મોહિ સપને ન દીજે, માંગત નયન ભર રોઈ. ૩

ગરલ પાન ડારત અમૃતમે, વિષયા રસસો મોહી,

“રસિક” કહે દીન હોય માંગૂ, લહેર સમુદ્ર સમોહી. ૪

શબ્દાર્થ : ગરલ-ઝેર, જન્મ આપદા-જન્મવાનું દુઃખ, તરનિ-સૂર્ય, તનયા-
પુત્રી.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! આપના સમાન બીજું કોઈ નથી. શ્રી હરિરાયજી
આજ્ઞા કરે છે કે મને દીન જાણીને આપના પ્રજમાં વાસ આપવાની મારા પર કૃપા
કરો. (૧)

હે સૂર્યપુત્રી ! મને આપના ચરણમાં રાખો અને જન્મ-મરણની જંજાળમાંથી
મુક્ત કરો. આ આખોયે સંસાર સ્વાર્થી છે. પુત્ર, બંધુ સગા સૌ કોઈ સ્વાર્થ વિના

નથી થતા નથી. (૨)

“શ્રી હરિરાયજી” અંખમાં આંસુ લાવીને શ્રીયમુનાજીને વિનંતી કરે છે કે
તેમ ભજનમાં વિધન કરનારાં અને ભગવદ્-ભક્તોને દુઃખ આપે તેવા જીવોનો સંગ
મને સ્વપ્રમાં પણ આપશો નહીં. (૩)

સંસારીજનો વિષયરસથી ભરેલાં છે. તેઓ ભક્તિરસદૃપી અમૃતમાં વિષયોનું
જે નાંખીને અમૃતને ઝેર સમાન બનાવી દે છે. માટે “શ્રી હરિરાયજી” કહે છે કે
શ્રીયમુનાજી પ્રેમના સમુદ્રરૂપ છે અને પોતે તે સમુદ્રની એક લહેર છે. આપ દીન
બાની ને એવી માગણી કરે છે કે જેમ સમુદ્રની લહેર સમુદ્રમાં જ સમાઈ જાય છે તેમ
જી શ્રીયમુનાજીનો જ છું માટે હું પણ સમુદ્રની લહેરની જેમ શ્રીયમુનાજીમાં જ સમાઈ
જાએ. (૪)

પદ-૫૫ (રામકલી)

શ્રીયમુના યમુના નામ ભજો,

હરખત કરો આરાધન ઈનકો, ઓરકો પંથ તજો. ૧

દેહે સકલ પદારથ તુમકો ઈનકે નામ ભજો,

“પ્રજપતિ” કી અતિહીં પ્યારી તાતે સકલ શુંગાર સજો. ૨

શબ્દાર્થ : હરખત-હરખથી, આરાધન-સ્મરણ.

ભાવાર્થ : તમે શ્રીયમુનાજીના નામનું સ્મરણ કરો. બીજો માર્ગ તજને તમે
હરખથી શ્રીયમુનાજીની સેવા કરો. (૧)

કેવળ એમના નામનો જ જો તમે આશ્રય (ભજન) કરશો તો તેઓ તમને
બાપા પદાર્થો આપશે. તેઓ “શ્રી પ્રજપતિજી”નાં અતિ વહાલાં છે, માટે તેમને
બાપા શુંગાર સજાવો. (૨)

પદ-૫૬ (રામકલી)

નિરખતહીં મન અતિ આનંદભયો

દેખ પ્રભાત પ્રભાકર કન્યા,

જલ પરસતહી સકલ અધ ભાજે

જ્યોતિ હરિ દેખ હરણકી સેન્યા. ૧

ઔર જીવનકો ઔરનકી ગતિ

મેરી ગતિ હો તુમહીં અનન્યા,

“પ્રજપતિ” કી તુમ અતિહીં પ્યારી.

તુમ સંગમતો જાહેવી ધન્યા. ૨

શબ્દાર્થ : અધ્ય-પાપ, સૈન્યા-સેના, જાહીવી-ગંગાનદી, હરિ-સિંહ, પસ્સત હી-સ્પર્શ કરતાં જ, ભજે-નાશ પામે.

ભાવાર્થ : સૂર્યપુરી શ્રીયમુનાજ્ઞના પ્રભાતમાં દર્શન થતાંની સાથે મનમાં અતિશય આનંદ થાય છે. જેમ સિંહને જોઈ હરણાઓની સેના ભાગી જાય તેમ આપના જલનો સ્પર્શ થતાં જીવના બધાં પાપો નાશ પામે છે. (૧)

અન્ય જીવો જુદાજુદા દેવોને ભજે છે એટલે તેમની ગતિ તે તે દેવોના પ્રતિ થાય છે. પરંતુ મારી તો એક અન્ય ગતિ તમારામાં જ છે. "પ્રજપતિજી" આશા કરે છે કે શ્રીયમુનાજ્ઞ તો શ્રીઠાકોરજીને અતિશય વહાલાં છે. આપનો સંગ કરીને તો ગંગાજ્ઞ પણ ધન્ય બન્યાં છે. (૨)

૫૮-૫૯ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજ્ઞ સી નહીં કોઈ દુઃખ હરની,
જીકે સ્નાનતે મિટાતેં પાપ, હોતેં આનંદસુખકી જુ કરની. ૧
મહિમા અગાધ અપાર, ઈનકે ગુણવેદ પુરાણ ન વરણી,
કહત "પ્રજપતિ" તુમ સબનકો સમજાય,
છૂટે યમડર જો આવે ઈનકી સરની. ૨

શબ્દાર્થ : અગાધ-ઘણો, યમડર-યમરાજાની બીક (મરણની બીક).

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજ્ઞ જેવાં દુઃખ હરનાર કોઈ નથી. આપનાં જળમાં સ્નાન કરવાથી પાપ મટી જાય છે, આનંદ થાય છે અને સુખ પ્રાપ થાય છે. (૧)

આપનો મહિમા અગાધ છે. આપના ગુણોનું વર્ણન વેદ, પુરાણ પણ કરી શકતાં નથી, "પ્રજપતિજી" બધાંને સમજાવીને કહે છે કે શ્રીયમુનાજ્ઞને શરણો જે જીવો જાય તેમને ધ્યમનો ભય ધૂટી જાય છે. (૨)

૫૯-૬૦ (રામકલી)

શ્રી યમુનાજ્ઞ તિહારો પુલિન મોહિ ભાવે,
સુરબ્રહ્માદિક ધ્યાન ધરત હે સો સુપને નહિ પાવે. ૧
બિચબિચ કુંજ સરન અતિ સુંદર શ્યામ શ્યામ સુહાવે,
ચહું દિશ સકલ દૂલ અતિ ઝૂલે ગુહીગુહી કંઠ ધરાવે. ૨
કુસુમન કે વિંજના જો સંવારે, સભિયન બાંહ દુરાવે,
"સૂરદાસ" પ્રબુ સબ સુખ સાગર, દિનદિન શોભા પાવે. ૩

શબ્દાર્થ : મોહિ-મને, પુલિન-તટ, કિનારે, ગુહીગુહી-ગુંથીગુંથીને, વિજના-પંખો, સંવારે-બનાવીને, ભાવે-ગમે, સરન-ધર, ચહું-ચાર.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજ્ઞ ! આપનો તટ મને ગમે છે. ઈંદ્ર, બ્રહ્માદિક દેવો નામનું ધ્યાન પરે છે, પણ આપનો આધિકૈવિક પુલિન સ્વમ્ભામાં પણ તેમને નામ મળતો નથી. (૧)

આપના કિનારે વચ્ચે વચ્ચે કુંજોમાં અતિ સુંદર સરનો આવેલાં છે. તેમાં બીજામિનીજી અને શ્રીઠાકોરજી બિરાજમાન થયેલાં શોભે છે. ચારે દિશાઓમાં વળી જીતનો કુલો ખીલ્યાં છે. તેની માળાઓ ગુંથી ગુંથીને શ્યામા શ્યામને કંઠ આપોપે છે. (૨)

સભિજનો પુષ્પોના પંખા બનાવીને શ્યામા-શ્યામને વાયુ ઢોળે છે. "સૂરદાસજી" કહે છે કે પ્રબુ બધા પ્રકારના સુખના સાગરરૂપ હોઈ પ્રતિદિન તેમની બીજા વર્તે જાય છે. (૩)

૬૦-૬૧ (રામકલી)

જ્યતિ ભાનુ તનયા ચરણયુગલ વંદે,
જ્યતિ પ્રજરાજ નંદ પ્રિયે સર્વદા,
દેત આનંદ જ્યો શરદ ચંદે. ૧
જ્યતિ સકલ સુખ કારિશી કૃષ્ણમન હરિની,
શ્રીગોકુલ નિકટ વહત મંદે,
જીકે તટ નિકટ હરિ રાસ મંડલ રચ્યો,
તહાં નૃત્યત તાતા થેઈ થંદે. ૨
જ્યતિ કલિંદગિરિનંદિની દેત આનંદિની,
ભક્તકે હરત સબ દુઃખ દુંદે,
ચિત્તમે ધ્યાન ધર મુદિત "પ્રજપતિ"
જ્યતિ યમુને જ્યતિ નંદ નંદે. ૩

શબ્દાર્થ : જ્યતિ-જ્યય થાઓ, તટ-નિકટ-કિનારા નજીક, મંદે-મંદગતિથી, મુદિત-આનંદ પામેલા.

ભાવાર્થ : હે સૂર્યપુરી શ્રીયમુનાજ્ઞ ! હું આપના ચરણયુગલને વંદન કરું છું. તમારા ચાજી નંદરાયજીને તમે સર્વદા પ્રિય છો. શરદનો ચંદ્ર જેમ આનંદ આપે તેમ આનંદ આપવાવાળાં હે શ્રીયમુનાજ્ઞ ! તમારો જય થાઓ. (૧)

સર્વ પ્રકારના સુખ કરવાવાળાં, શ્રીકૃષ્ણના મનનું હરણ કરવાવાળાં, શ્રીગોકુલની નિકટ મંદ ગતિએ વહેવાવાળાં અને આપને કિનારે ઠાકોરજીએ જ્યારે સરાણા રચ્યો હતો તેમાં તાતા થેઈ થેઈ બોલી નૃત્ય કરવાવાળાં હે શ્રીયમુનાજ્ઞ ! આપની જય થાઓ. (૨)

કલિંદગિરિને આનંદ આપવાવાળા, ભક્તોનાં સર્વ દુઃખોને દૂર કરનારો,
ચિત્તમાં ધ્યાન ધરીને આનંદિત થયેલા “પ્રજપતિજી” આજા કરે છે કે હે શ્રીયમુનાજી !
આપનો જ્ય થાઓ અને નંદનંદનનો પણ જ્ય થાઓ. (૩)

૫૮-૬૦ (રામકલી)

જગતમેં શ્રીયમુનાજી પરમ કૃપાલ,
બિનતી કરત તુરત સુનિ લીની ભયે મોંધે દયાલ. ૧
જો કોઈ મજજુન કરત નિરંતર તાતે ડરપત હેં યમકાલ,
“પ્રજપતિ” હીકી અતિ હી પિયારી, કલિંદી સુભિરત હો. ૨

નિહાલ.

શબ્દાર્થ : મોંધે-મારા પર, મજજુન કરત-સ્નાન કરે, નિહાલ-સુખી.

ભાવાર્થ : જગતમાં શ્રીયમુનાજી પરમ કૃપાળું છે. મેં વિનંતી કરી એટલે
તરત જ તે સાંભળીને મારા તરફ દયાળું થયાં. (૧)

જે કોઈ જીવ આપના જળમાં હમેશાં સ્નાન કરે છે તેનાથી યમ અને કાળ
બંને ઉરે છે. “પ્રજપતિજી” કહે છે કે, “હે યમુનાજી ! આપ પ્રભુને ખૂબ વહાલાં
છો. તમારું જે કોઈ સ્મરણ કરે છે તે નિહાલ (સુખી) થઈ જ્ય છે.” (૨)

૫૮-૬૧ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી યહ વિનતી ચિત્ત ધરીયે,
શ્રીગિરિધરલાલ મુખારવિંદરતિ, જન્મ જન્મ નિત કરિયે. ૧
વિષ સાગર સંસાર વિષમ સંગતે, મોહી ઉધ્ઘરિયે,
કામ, કોધ, અશાન તિમિર અતિ, ઉર અંતર મેં હરિયે. ૨
તુમારે સંગ બસો નિજજુન સંગરૂપ દેખ મન ઠરિયે,
ગાઉં ગુણ ગોપાલ લાલકે, અષ્ટ વ્યાધિતે ડરિયે. ૩
ત્રિવિષ દોષ હરકે કાલિંદી એક કૃપા કર ઢરિયે,
“ગોવિંદદાસ” યહ વર મંગો તુમારે ચરણ અનુસરિયે. ૪

શબ્દાર્થ : વિષમ-દુઃસંગ, વ્યાધિ-દુઃખ, રતિ-પ્રેમ કે ગ્રીતિ.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! મારી આ વિનંતી ચિત્તમાં ધરો. શ્રી
ગિરિધરલાલજીનાં મુખારવિંદમાં મારી ગ્રીતિ જન્મોજન્મ અને નિત્ય થાય એવી
મારા ઉપર કૃપા કરો. (૧)

આ દુઃખથી ભરેલો સંસાર એ જેરનો સાગર છે. તેમાંથી મારો ઉદ્વાર કરો.
મારા હૃદયમાં રહેલાં કામ, કોધ અને અજ્ઞાન ગાઢ અંધકારને આપ દૂર કરો. (૨)

નિજજુનોની સાથે આપની પાસે હું રહું અને આપના રૂપના દર્શન કરીને

મારો મનને હાંક. આઠ પ્રકારના વ્યાધિ છે. તેનું જે દુઃખ થાય તેમાંથી બચવા હું
બાળોપાલના ગુણ ગાઉં. જેથી તે વ્યાધિ મને પજવે નહીં (૩)

હે કાલિંદી ! અમારા આધિભૌતિક, આધ્યાત્મિક અને આધિદૈવિક એ ગ્રણે
મનારના હોથોનું હરણ કરીને અમારા ઉપર એવી કૃપા કરો કે અમારું મન આપના
શરીરમાં જ ફોળું રહે. “ગોવિંદદાસ” એવું વરદાન મારે છે કે અમને સદાયે
આપના હોશાનું ધ્યાન રહે. (૪)

૫૮-૬૨ (રામકલી)

નમોતરનિતનયા પરમ પુનિત જગ પાવની
કૃષ્ણમન ભાવની રૂચિરં નામા,
અભિલ સુખદાયિની સબ સિદ્ધિ હેતુ,
શ્રીરાવિકા રમન રતિ કરણ શ્યામા. ૧

વિમલ જલ સુમન કાનન મોદ યુત,
પુલિન અતિરભ્ય પ્રિય રજ કિશોરા.
ગોપગોપી નવલ પ્રેમ રતિ વંદિતા,
તટ મુદિત રહેત જૈસેં ચકોરા. ૨

લહર ભાવ લાલિત વાલુકા સુગમ,
રજ બાલ પ્રત પૂરણ રાસ ફલદા,
લાલિત ગિરિવર ધરન, પ્રિય કલિંદનંદિની,
નિકટ “કૃષ્ણદાસ” વિહરત પ્રભલદા. ૩

શબ્દાર્થ : વાલુકા-રેતી, કાનન-વન, પ્રભલદા-વિશોષ બળ આપનારાં,
બાળો-ચકોર પક્ષી, પ્રભલદા-ધણો ભાવ આપનારા.

ભાવાર્થ : હે સૂર્યના પુત્રી ! પરમ પુનિત જગતને પાવન કરનારાં ! કૃષ્ણના
મનને ભાવવાવાળાં ! સુંદર નામવાળાં ! અભિલ સુખને આપનારાં ! બધી
ગાંધીઓના હેતુરૂપ ! શ્રીરાવિકાના રમણ એવા પ્રભુમાં ગ્રીતિ કરાવનારાં શ્યામા !
આપને “કૃષ્ણદાસજી” નમન કરે છે. (૧)

વનમાં શુદ્ધ જળના જળાશયો છે. પ્રમોદિત પુષ્પો ખીલ્યાં છે. આપનો તટ
અતિ રમણીય છે. પ્રજના કિશોર એવા પ્રભુને તે તટ પ્રિય છે. ત્યાં પ્રભુ રમણ કરે
શકે, સાથે ગોપગોપીઓ છે તે પણ નવલ છે. તે આપને પ્રેમપૂર્વક સેષ કરતાં કરતાં
વાણ કરે છે. જેમ ચંદ્રને જોઈ ચકોર પક્ષીને ખુશી થાય છે તેમ શ્રીયમુનાજીને જોઈ
ગોપગોપી પણ ખુશ રહે છે. (૨)

આપનાં જળમાં ઉઠતી લહરીઓ આપનો કરકમલ છે. આપને કિનારે

આવેલી રેતી સુંદર છે. આ રેતીના કાત્યાયની ટેવી બનાવી આપના તે સ્વરૂપની અજિન્કુમારીઓએ પૂજા કરી તો આપે તેમની રાસરૂપી ફલનું દાન કર્યું. “કૃષણાસ” કહે છે કે સુંદર ગિરિવરધરણ અને પ્રિય કલિદગિરિના પુત્રી કલિદનંદિની તેમની નજીક પ્રબ્લચતાથી વિહાર કરે છે. (૩)

૫૮-૬૩ (રામકલી)

પ્રિય સંગ રંગ ભરિ કરિ વિલાસે
સુરત રસ સિંહુમેં અતિદી હરભિત ભઈ,
ક્રમલ જ્યોં ઝૂલલે રવિ પ્રકાશો. ૧
તનતે મનતે પ્રાનતે સર્વદા કરતેણે હરિસંગ મૃદુવણસે,
કહેત “પ્રજપતિ” તુમ સબનકો સમજાય,
મિટે યમ ગ્રાસ ઈનહીં ઉપાસે. ૨

શાખાર્થ : સુરત-લીલા, ક્રીડા, રવિ-સૂર્ય, રંગ ભર-આનંદ ભરેલાં, ઝૂલે-ખીલે છે.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી પોતાના પ્રિય ઠાકોરજી સાથે રસભર્યો રાસ-વિહાર કરી રહ્યાં છે. શ્રીઠાકોરજી સાથે રાસ કરતાં આપ શ્રીઠાકોરજીના લીલા રસસિંહુમાં એવા હરખધેલાં બની જાય છે કે જેમ સૂર્ય પ્રકાશતાં કમળ ખીલે તેમ આપ ખીલી દીઠો છો. (૧)

તનથી, મનથી અને પ્રાણથી આપ મલ્લુની સાથે હંમેશાં મૂઢુ હાસ્ય કરો છો.
“શ્રીવ્રજપતિજી” સર્વને સમજાવીને કહે છે કે શ્રીયમુનાજીની ઉપાસના કરનારનો યમત્રાસ ઘૂટી જાય છે. (૨)

૫૮-૬૪ (રામકલી)

જ્યુતિ શ્રીયમુને પ્રકટ કલ્ય લતિકે,
અષ્ટ વિધ સિદ્ધિ અદ્ભુત વૈભવ સક્લ,
સ્વજન વિખ્યાત સ્વાધીન પતિકે. ૧
કેલિ શ્રમ સુરત પય રૂપ વ્રજ ભૂપકો,
પુત્ર પય પાનદે વિશ્વમાતા,
અંગ નૂતન કરત પુષ્ટિ પથ અનુસરત,
નિદલ રસ કેલિકી અમિત દાતા. ૨
રહેત મય દ્વારતેં મુક્ત સુખ ચારતેં,
નામ ગ્રય અક્ષર ઉચ્ચાર કીને,
ઉભયલીલા વિષ વ્રજ પ્રિય કુમારિકા,

તુર્ય પ્રિયા વદત રસ રંગ ભીને. ૩
અનાવૃત બ્રહ્મ તેં સદાવૃત વૈ રહી
કનક શાખા વિટપ શ્યામ વહ્લી,
સદા પ્રફુલ્લિત “દ્વારિકેશ” અવલોકને
નિત્ય આનંદ આ ભીર પહ્લી. ૪

શાખાર્થ : અનાવૃત-ખુલ્લા, આવૃત-ઢંકાભેલા, વિટપ-ડાળી, કલ્યલતિ-લેપલતા, અમિત-સીમા રહિત કે અમાપ, તુર્ય-ચોથા, પહ્લી-ગામંડું.

ભાવાર્થ : પ્રગટ કલ્યલતાં સમાન હે યમુનાજી ! આપનો જય થાઓ. આપ આહે પ્રકારની સિદ્ધિ અને સર્વ પ્રકારના અલૌકિક વૈભવ આપવાવાળાં છો. સર્વ અન્નામાં વિખ્યાત આપ આપના પતિ શ્રી ઠાકોરજીને આધીન છો. (૧)

પ્રજલ્યુપ શ્રીઠાકોરજીએ પ્રજલ્યુપનો સાથે સુરત કેલી કરી તેથી શ્રમજલ થયો નિનું પાન પોતાના પુત્રસમાન ભક્તોને કરાવો છો. કારણ કે આપ તો વિશ્વમાતા છો, આ શ્રમજલનું પાન જે ભક્તોએ કર્યું તેમનું અંગ નૂતન બન્યું. જ્યારે આપ અનુસરનું તન નૂતન કરો છો, અલૌકિક દેદ કરો છો ત્યારે તે ભક્ત પુષ્ટિમાર્ગને અનુસરે છે. પછી આપ નિદલ કેલિમાં ભક્તને દાખલ કરાવો છો. આપ અમાપ નિદલસના દાતા છો. (૨)

જે ભક્ત આપના નાશ અક્ષરના નામનો ઉચ્ચાર કરે છે તે યમયાતનાથી અને ચાર પ્રકારના મુક્તિસુખથી પણ મુક્ત રહે છે. પ્રભુની બે પ્રકારની લીલા છે-શ્રીયોગાંભક અને વિપ્રયોગાંભક. અજિન્કુમારિકાઓ કે જેમને વ્રજ પ્રિય છે તે આ ને પ્રકારની લીલાઓથી યુક્ત રહે છે. તેઓ શ્રીયમુનાજી કે શ્રીઠાકોરજીના ચતુર્થ પ્રિયા છે તેમનું નામ રસ અને આનંદથી ઉચ્ચારે છે. (૩)

બ્રહ્મ સદા અનાવૃત છે. તે શ્રીયમુનાજી સાથે સદા આવૃત થઈને રહ્યા છે. પુનાને જેમ વેલી લાપટાઈને રહે તેમ શ્યામ તમાલરૂપ પ્રભુને કનકવેલીરૂપ શ્રીયમુનાજી લાપટાઈને રહ્યાં છે. શ્રી દ્વારકેશજી કહે છે કે આહિરોના આ ગામ-ગોકુલમાં આપને નિત્ય આનંદ કરતા નિરખીને હંમેશાં પ્રફુલ્લિત રહે છે. (૪)

૫૮-૬૫ (રામકલી)

હમ લઈ શ્યામ-શરન યમુનાકી
તિહારે ચરણમૈયા લાગોરી ધ્યાન,
માતા તિહારી સંજ્યા તારન પિતા તિહારે સૂરજ ભાનુ
ધર્મરાયસે બંધુ તિહારે, પતિ તિહારે શ્રીભગવાન. ૧
ઊંચે નીચે પર્વત કહિયે પર્વતરાયે પાખાણ

સાત સમુદ્ર ભેંડકે નીકસી એસી હે
શ્રીયમુનાજી બલવાન. ૨

બ્રહ્મા જ્ઞાતો ધ્યાન ધરત હે પંડિત વાંચન વેદ પુરાણ
જોગી જતી સતી સંન્યાસી મંજનભયે તિહારે ગુણગાન. ૩

જેસેં તુરગ ચલત ધરણી પર તેસે ભંવરા કરત ગુંજાર,
“સૂર શ્યામ” આધીન તિહારે જ્યજનની
મૈયા કરની કલ્યાણ. ૪

શાખાર્થ : સંજ્યા-સંધ્યા, તુરગ-ઘોડો.

ભાવાર્થ : અમે શ્યામશરણ એવાં શ્રીયમુનાજીનું શરણ લીધું છે. તેથી તે
મા ! અમારું ચિત્ત આપનાં ચરણોમાં લાગેલું છે. આપની માતા પ્રાતઃ કાળના
સમયની સંધ્યા છે અને આપના પતિ ભગવાન છે. (૧)

શ્રીયમુનાજી ! આપ ગોલોકમાંથી આવતાં ઊચા-નીચા પાણાણ અને પર્વતોમાં
થઈને, સાત સમુદ્રને બેદીને બહાર નીકળી આવ્યાં એવાં બળવાન છો. (૨)

બ્રહ્માજી આપનું ધ્યાન ધરે છે. વેદ પુરાણોમાં પંડિતો આપનું માહાત્મ્ય વાંચે
છે અને જોગી લોકો, જતિ લોકો, સતીઓ અને સંન્યાસીઓ આપનાં ગુણગાન
ગાતાં ગતાં આપના સ્વરૂપમાં તહ્વીન બની જાય છે. (૩)

શ્રીયમુનાજી કમળ સમાન છે. કમળની પરાગ માટે જેમ ભમરાઓ કમળ
આસપાસ ઉદે જાય છે તેમ ભમરડુપ શ્રીઠાકોરજી આપના સ્વરૂપમાં લોભાઈને
ગુંજારવા કરે છે. જેમ ઘોડો વેગથી ધરતી પર ચાલે છે, તેવાજ વેગથી શ્રીયમુનાજી
પથારે છે, ભમર કમળને આધીન છે તેમ શ્યામસુંદર આપને આધીન છે.
“સૂરદાસજી” કહે છે કે હે જગજનની શ્રીયમુનાજી ! આપ અમારું કલ્યાણ કરજો. (૪)

પદ-૬૬ (બિલાવલ)

જ્ય જ્ય શ્રી સૂરજી કલિંદ નંદની,
ગુંદમ લતા તરે સુવાસ કુંજ કુસુમ મોદમતા,
ગુંજત અલિ સુભગ પુલિન વાયુ મંદિની. ૧

હરિ સમાનધર્મ શીલ કાંતિ મંજુલ જલદ નીલ,
કટિ નિતંબ ભેદત નિત ગતિ ઉતંગિની. ૨

સિકતા માનો મુક્તા ફલ કંકણ-યુત ભુજ તરંગ,
કમલ ઉપહાર લેત, પિય ચરન વંદિની. ૩

શ્રીગોપેદ ગોપી સંગમ, શ્રમ જલકણ સિકત અંગ,
રતિ તરંગ નિરખ, રસ સુફંદિની. ૪

“શીતસ્વામી” શ્રીગિરિવરધર નંદનંદન આનંદ કંદ,
શ્રીયમુને જન દુરિત હરણ દુઃખ નિકંદિની. ૫

શાખાર્થ : મોદમત-આનંદથી મસ્ત થયેલાં, મંજુલ-મધુર, જલદ-વાદળ,
ઉતંગિ-ઊથી, સિકતા-રેતી, ઉપહાર-ભેટ, દુરિત-પાપ, નિકંદિની-નાશ કરનાર.

ભાવાર્થ : હે સૂર્યપુત્રી ! કલિંદનંદિની ! આપનો જ્ય થાઓ, શ્રીયમુનાજીના
નહીં નજીક ચુલ્બકલતાઓ અને વૃક્ષલતાઓની સુવાસિત નિરુંજોમાં ઝૂલો આનંદથી
ખીલ્યા છે. તે પુષ્પોની આસપાસ સુગંધ ભોગી ભમરાઓ ગુંજારવ કરી રહ્યા છે
અને આપના સુંદર કિનારે મંદ મંદ વાયુ વાઈ રહ્યો છે. (૧)

શ્રીયમુનાજીમાં શ્રીઠાકોરજીના સમાન ધર્મ અને શીલ છે. આપની કાંતિ
સુંદર વાહણના જેવી નીલવરણી છે. કમર અને કમરની પાછળનો ભાગ જ્યારે આપ
જીવી ગતિ કરતાં હો છો ત્યારે સુંદર લાગે છે. (૨)

આપના તટ ઉપરની રેતી મોતી જેવી ઉજજવળ છે. આપના જળમાં ઊઠતા
નાંગો એવા લાગે છે કે જાણે આપે શ્રીહસ્ત ઉપર કંકણ ન ધર્યા હોય અને કમળની ભેટ
બાંને પોતાના પ્રાણનાથના ચરણને વંદન કરવા ન જતાં હો એવાં લાગો છો. (૩)

શ્રીઠાકોરજીએ ગોપીઓની સાથે રાસ કર્યો તે સમયે થયેલાં શ્રમથી પડેલાં
નાંગો નિદુઓથી આપનું શ્રીઅંગ શોભી રહ્યું છે. આપના જલમાં ઊઠતા તરંગો
બાંને આપ રસના ફંદથી વેરાયેલાં હો એવાં શોભો છો. (૪)

“શીતસ્વામી” કહે છે કે; આનંદ સ્વરૂપ એવા શ્રી ગિરિવરધર નંદનંદન
અને શ્રીયમુનાજી પોતાના ભક્તોના દોષોને હરે છે અને દુઃખોનો નાશ કરે છે. (૫)

પદ-૬૭ (બિલાવલ)

જ્ય જ્ય શ્રીયમુના આનંદ કંદની,
દરસ પરસ ત્રિવિધ તાપ જાત દુઃખ નિકંદિની. ૧

અંગ અંગ છબી તરંગ શોભા સિંધુની,

તાહિકે અધુકુંદાર જાકે વંદિની. ૨

અક્ષય આનંદ ગોવિંદ અગમ ગામિની,

“હરિદાસ” તટ નિવાસ જન્મ જન્મની. ૩

શાખાર્થ : કુઠાર-ભયંકર, અગમ-પહેલાં, પરસ-સ્પર્શ, દરસ-દર્શન.

ભાવાર્થ : આનંદ સ્વરૂપ શ્રીયમુનાજીનો જ્ય થાઓ. આપનાં દર્શન અને
સાંખ્યી જીવના ત્રિવિધ તાપ અને દુઃખનો નાશ થાય છે. (૧)

આપનાં સર્વાગ એવા સુંદર છે કે જાણે શોભાના સિંધુમાં તરંગ ન ઉછણતા
હોય ! આવાં શ્રીયમુનાજીને વંદન કરનારનાં ભયંકર પાપ પણ નાશ પામે છે. (૨)

અક્ષય આનંદથી ભરેલાં શ્રીયમુનાજી ગોવિંદથી પહેલાં ભૂતલ પર પથારેલાં છે. "હરિદાસજી" કહે છે કે, જન્મોજન્મ આપના તટ ઉપર મારો નિવાસ થાઓ (૩)

૫૮-૬૮ (બિલાવલ)

બલ વામન હો જગ પાવન કરણ,
કહી ન પરત શોભા નીલ મહિનડી સી,
શોભા ગગન ગયો જબ સુંદર ચરણ. ૧
બન્યો હેં ભેદ અતિ ઉત્તે ગંગાકી ધાર ધસી,
હેં ધરણી ઉજજવલ વરણ,
ઈતને પદકી જ્યોતિ માનો કાલિદિની ધાર,
ચઢી હેં અમરપુર પાપ હરણ. ૨
રહે હેં ચક્કિત ચાહિ સુરનર મુનિવર,
હું દિશને હ આન કિયે વરણ,
"નંદદાસ" જાકે ચરિત્ર દુરિતદવન,
રંચક શ્રવણ મિટે જન્મમરણ. ૩

શબ્દાર્થ : દુરિત-પાપ, દવન-નાશ કરનારાં, રંચક-સહેજ, વરણ-રંગ.

ભાવાર્થ : બલિરાજ માટે વામન અવતાર લઈ જગતને પાવન કર્યું. જ્યારે આપનું સુંદર ચરણ આકાશમાં ગયું ત્યારે એની શોભા નીલમહિની જેવી બની કે જેનું વર્ણન ન થઈ શકે. (૧)

આપનું ચરણ આકાશમાં જતાં કૌતુક એ બન્યું કે, અધ્યરથી ગંગાજીની ધારા ધસીને ધરણી પર પડતાં ઉજજવલ વરણી બની અને ધરતી ઉપરથી કાલિદીની ધાર જાણે જ્યોતિ રૂપે સ્વર્ગ તરફ ચઢી જાણે સ્વર્ગનાં પાપ દૂર કરી સ્વર્ગને પવિત્ર કરવા ન ચઢી હોય ! (૨)

ગંગાજીની ધાર નીચે જતી અને યમુનાજીની ધારને ઊંચે ચઢતી જોઈને સુરનર મુનિવર બંને ચક્કિત થઈને જોઈ રહ્યા અને પ્રેમપૂર્વક બંનેનો અંગીકાર કર્યો. "નંદદાસજી" કહે છે કે શ્રીયમુનાજીનું ચરિત્ર પાપનો નાશ કરનારું છે. જે જવ શ્રીયમુનાજીનું થોડું ચરિત્ર શ્રવણ કરે તો પણ તેનાં જન્મમરણ મટી જય છે. (૨)

૫૮-૬૯ (બિલાવલ)

શ્રીયમુને કરુણામથી વિનંતી સુન લીજે,
દર્શનતે પાવન સદા સ્મરત અધ છીજે. ૧
મજજન તુવ જલપાવની, મનસુધ કર લીજે,
ગાવત વેદ પુરાણમે, શ્રીયમુને સુખ જીજે. ૨
ભાવ ભક્તિ વરદાનકી મોકો વર દીજે,

"શ્રીવિષ્ણુ ગિરિધરન" કે, ગાઉં ગુન રસ ભીંડે. ૩

શબ્દાર્થ : છીજે-નાશ પામે, મજજન-સ્નાન, સુધ-શુદ્ધ, અધ-પાપ.

ભાવાર્થ : હે કરુણામથી યમુનાજી ! મારી વિનંતી સાંભળો, આપનાં દર્શન હોય માણ પાવન થાઉં અને નામ-સ્મરણ કરીને મારાં પાપ જાય. (૧)

આપના જલમાં જે સ્નાન કરે તેને આપ પવિત્ર કરો છો અને તેના મનને સુખ કરો છો. "હે શ્રી યમુને ! વેદ પુરાણમાં ગાયેલા સુખ અમને આપો. (૨)

ભાવાર્થ : કાલિકાલના વરદાનનું મને દાન કરો. "ગંગાબાઈ" કહે છે કે ગિરિધરના જીવનમાં ગાતા-ગાતાં આપના ભક્તિરસમાં ભીજાઈ જાઉં (૩)

૫૮-૭૦ (બિલાવલ)

તપત મિટે, દેખે બાનુ સુતાતે
સ્નાન કિયે તે કલિમલ નાસે, ગાન કિયે તે જ્ઞાન હોય તાતે. ૧
પાન કિયે તે પ્રેમ પ્રકાસે ધ્યાન ધરેં તે દંપતી દે તાતે,
તીર બસે બલવીર હીય આવે, વૃદ્ધાવન વૈભવ લાડે તાતે. ૨
પ્રજ્ઞ ભૂષણસે પ્રભુ જાનકે દુઃખ ન હોય કોઈ છિન તાતે,
પ્રસાદ હોય યમુનાજગતારની, "નંદદાસ" જાયત હેં તાતે. ૩

શબ્દાર્થ : કલિમલ-કલિકાલના દોષો, દંપતી-યુગલ સ્વરૂપ.

ભાવાર્થ : સૂર્યપુત્રી શ્રીયમુનાજીના દર્શન માત્રથી સંસારના તાપ (દુઃખ) મની જાય છે. આપના જલમાં સ્નાન કરવાથી કલિકાલના દોષો નાશ થાય છે. અને આપના યુગાગન કરવાથી આપનું માહાત્મ્યજ્ઞાન થાય છે. (૧)

આપનું પાન કરવાથી હૃદયમાં પ્રેમનો ઉદ્ય થાય છે. ધ્યાન કરવાથી યુગલ માત્રાપનું આપ દાન કરો છો. આપના તીરે વસવાથી બળદેવજીના બંધુ શ્રીકૃષ્ણ જાતાકશમાં પથારે છે. તેથી વૃદ્ધાવનનો વૈભવ હૃદયમાં પ્રગટે છે. (૨)

પ્રજ્ઞાન ભૂષણ એવા શ્રી શ્યામ સુંદરને જાણ્યાથી રંચક પણ દુઃખ હોય તો તે જીવ જાણમાં નાશ પામે છે અથવા એક ક્ષણ પણ જીવને દુઃખ રહેતું નથી. "નંદદાસજી" એવી યાચના કરે છે કે જગતને તારવાવાળાં હે શ્રીયમુનાજી ! મારા પાદ મસામ થાઓ. (૩)

૫૮-૭૧ (બિલાવલ)

અધ સંહારિણી શ્રીયમુનાજી પુરણ પુરુષોત્તમજુદી પ્યારી,
જે જન તાકી ચરણન ચિત લાવત, તા પર કૃપા અનુશ્રાદ ભારી. ૧
સોલ સહલ રાજકન્યા કે, પ્રતિબંધ મુર-દેત્ય મહારી,
તાહિ નિહાર કીયે અંગીકૃત પાણિઓ સબકે જુ મુરારી. ૨
એસે પ્રભુસોં કેલિ નિરંતર ચરણરેણું ફરકત સુખકારી,

સેવા યોગ્ય દેહકે કારણ કરત દ્વા નિજ પ્રાણ આધારી. ૩

ચમક્ત રેણુ સંબંધ કરત છો, સિદ્ધ અલૌકિક દેહ સુખારી,

“હરિદાસ” યમુનાજીશોભા નિરખતહી તન-મન-ધન વારી. ૪

શષ્ઠાર્થ : નિહાર-નાશ કરીને, પાણિગહે-લગ્ન કર્યા, કેલ્યા-આનંદ કે રમણ.

ભાવાર્થ : પાપ સંહારિણી શ્રીયમુનાજી ! આપ પૂર્ણ પુરુષોત્તમના ઘારાં છો. જે જન આપના ચરણનું ચિંતન કરે છે તેના પર આપ ખૂબ ફૂપાનો અનુરાગ કરો છો. (૧)

સોળ હજાર રાજકુન્યાઓનો પ્રતિબંધક મહાન દૈત્ય મુર રાક્ષસ હતો. તેનો સંહાર કરીને સોળહજાર કન્યાઓનું ડે મુરારી, આપે પાણિગહે કર્યું છે. (૨)

એવા પ્રભુની સાથે નિરંતર કેલિ કરવાનું ભાગ્ય પ્રામ કરાવવા, એમની સુખકારી ચરણ રેણુ મારે માથે ફરકતી રાખવવા અને સેવા ઉપયોગી દેહ પ્રામ કરાવવાને માટે પ્રાણના આધાર રૂપ શ્રીયમુનાજી નિજ ભક્તો ઊપર દ્વા કરે છે. (૩)

શ્રીયમુનાજીની ચમકતી રૂપ સાથે જે જીવનો સંબંધ થાય છે તેને અલૌકિક દેહ સુખેથી પ્રામ થાય છે. “હરિદાસજી” કહે છે કે, શ્રીયમુનાજીની શોભા જોતાં હું મારા તન, મન અને ધન નોંધાવર કરી દઉં છું. (૪)

પદ-૭૨ (બિલાવલ)

સોહત યમુના ફલ ફૂલન,
રાસ રમણ કીનો વ્રજનાયક યહ યમુના ફૂલન. ૧

મોહન ધર્યો રૂપ મોહનીકો, અસુર રહે મતિ ભૂલન.

“હરિદાસ” પ્રભુ શોભા નિરખત, પાહિ યમુનાભૂજ-મૂલન. ૨

શષ્ઠાર્થ : ફૂલન-કિનારો, સોહત-શોભે છે.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી ફૂલફૂલથી શોભી રહ્યા છે. યમુનાજીના કિનારે વ્રજના નાયક એવા પ્રભુએ રાસ રમણ કર્યું છે. (૧)

જ્યારે પ્રભુએ માણિની રૂપ ધારણ કર્યું, ત્યારે અસુરો, પણ તેમને ઓળખી શક્યા નહીં. હરિદાસજી કહે છે કે, મારા પ્રભુ શ્રીયમુનાજીના ભૂજમૂલોને પકડીને આ શોભાને જોઈ રહ્યા છે. (૨)

પદ-૭૩ (બિલાવલ)

સબ હિનતો યમુના અધકીરી
કિહી કારણ ભૂતલ પાઉંધારી,

ચિતા દે સુનિ સબ યા વિધકીરી. ૧

વ્યાપિ વૈકુંઠને આઈ વ્રજમેં

કો જાને સખી યા નિધિ કીરી,

“હરિદાસ” પ્રભુ નિરખત રૂક

મિલિ ગઠિયાં નિધિ કીરી. ૨

શષ્ઠાર્થ : અધકીરી-શ્રેષ્ઠ, પાઉંધરી-પધાર્યા.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી બધાનાં કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. શ્રીયમુનાજી ક્યા કારણના માટે ભૂતલ પર પધાર્યા તેની વિધિ હું કહું છું તે ચિત દઈને સાંભળો. (૧)

વ્યાપી વૈકુંઠમાંથી બ્રજમાં પધાર્યા તે નિધિસ્વરૂપને દે સખી ! કોણ જીણી શકે ? “હરિદાસજી” કહે છે કે શ્રીયમુનાજીરૂપી નિધિની ગાંસરી રંક ભક્તોને મળી છે. (૨)

પદ-૭૪ (રામકલી)

નમો દેવી યમુને નમો દેવી યમુને
મન વચન કર્મ કર શરણ તેરી

સકલ સુખકારિની ભવ સિંધુ-તારિની

દરસતે કટત હું પાપ વેરી. ૧

ભક્ત-વરદાયિની, ભક્ત મનભાવિની,

ભક્ત સહાયિની ભક્ત ભેરી

દીજિયે ભક્તિ અબ લાલ ગિરિધરનકી,

કાટિયે વિષય “કૃષ્ણદાસ” કેરી. ૨

શષ્ઠાર્થ : સુખકારિની-સુખ કરવાવાળાં, ભવસિંહુ-ભવસાગર, ભેરી-

પક્ષપાતી.

ભાવાર્થ : હે દેવી યમુના, આપને હું વારંવાર નમન કરું છું. મન, વચન અને કર્મથી આપની શરણે આવ્યો છું. સર્વ પ્રકારના સુખ આપવાવાળાં, સંસાર સાગરમાંથી ભક્તને તારવાવાળાં શ્રીયમુનાજી ! આપના દર્શનથી જીવના વેરી એવા પાપ નાશ પામે છે. (૧)

“કૃષ્ણદાસજી” કહે છે કે, ભક્તોને વરદાન આપવાવાળાં, ભક્તોના મનને ગમવાવાળાં, ભક્તોને સહાય કરવાવાળાં અને ભક્ત પક્ષપાતી શ્રીયમુનાજી ! અમને આપ ગિરિધરલાલની ભક્તિનું દાન કરો અને અમારા લૌકિક વિષયોને કાપી નાંખો. (૨)

પદ-૭૫ (રામકલી)

નમો નમો જયતિ શ્રીયમુને.

જય કાલિની પુલિન મનોહર;

શ્યામા શ્યામ કરતહે રવને. ૧

જલ કીડા કરત તેરે તટ,

તુમ સમ કોઉ નહિ તીનો ભવને,

सुर नर मुनिके ध्यान न आवे,
सो प्रभु तिहारे गृह गवने. २
तुमतो परम कृपाल जग जननी,
पतितनको पावन भव तरनी;
शाखा निगम पुराननवरनी,
“सूर” प्रभुके मनको हरनी. ३

शब्दार्थ: पुलिन-डिनारो, रवने-रमण करे छे, भुवने-लोकमां, गृह गवने-गृहमां पधारे छे.

भावार्थ: हे श्रीयमुने ! आपनो ज्य थाओ, हु आपने वारंवार नमन करु छुं. आपना मनोहर कालिंदी तटनो ज्य थाओ. आपना ऐ तट उपर श्याम अने श्यामा रमण करे छे. (१)

आपना तट उपर (श्याम-श्यामा) जलकीडा करे छे. त्राणे भुवनमां आपना समान कोई नथी. सुरनर अने मुनिजनोना ध्यानमां पश जे प्रभु नथी आवता ते प्रभु तमारा गृहमां पधारे छे. (२)

आप तो परम कृपाणु छो, जगजननी छो, पतितोने पावन करवावाणां छो, संसार सागर तारवावाणां छो. वेदनी शाखाओ अने पुराणोमां आपनु वर्जन करायेलु छे. “सूरदासज्जु” कहे छे के, आप प्रभुना मननु हरण करवावाणां छो. (३)

पद-७६ (ल्लैरव)

ज्य ज्य श्रीयमुने मात जगत वंटिनी
त्रिविष ताप दूर करत पाप घंटिनी. १
सकल प्रजभूमि विहार कलिंद नंटिनी,
“चतुर्भुज” प्रभु गिरिधरनलाल काम कंठिनी. २

शब्दार्थ: घंटिनी-नाश करनारी, काम-मनोरथ; कंठिनी-समूहदृप.

भावार्थ: हे जगतना माता श्रीयमुनाज्जु, आपनो ज्य थाओ. आप त्रिविष ताप दूर करनारां अने पापोनो नाश करवावाणां छो. (१)

हे कलिंदनंटिनी ! आप सकल प्रजमां विहार करो छो. ‘चतुर्भुजदासज्जु’ कहे छे के, आप गिरिधरलाल प्रभुना सर्व मनोरथोने पूर्ण करनारां छो. (२)

पद-७७ (ल्लैरव)

ज्य यमुने जननी महाराष्ट्री
शेष सनकाटि नारद गुन गावत,
चतुरानन मुख वेद बधानी. १

शुक मुनि आषि परासर के सुत
धूवको दृष्ट अटल राजधानी,
‘चतुर्भुज’ प्रभु गिरिधर ईनके वश,
केलि कला रस रूपकी खानी २

शब्दार्थ: चतुरानन-ब्रह्मा, केलिकला-रमण, कला वगेरे.

भावार्थ: श्रीयमुना महाराष्ट्रीज्ञो ज्य थाओ. शेषज्ञ, सनकाटि, अने नारदज्ञ पश आपना गुणगान गाय छे अने ब्रह्माज्ञ पश स्वमुखे वेदमां आपनां वधान करे छे. (१)

शुकदेवज्ञ जेवा मुनि वगेरेथी लैहने पराशरना पुत्र ऐवा व्यास अने धूवज्ञने आप दृष्ट पद आपवावाणां छो. “चतुर्भुजदासज्जु” कहे छे के गिरिधरप्रभु आपने वश छे. आप रमण, कला, रस अने रूपनी खाना छो. (२)

पद-७८ (बिभास)

प्रातः समे रसना जु रटियो, कलिंद सुता हरि के सुख देनी,
सांवरे अंग तरंग अनंगन मोतिन मांगभरी मृग नयनी. १

हाव भाव विलोकनमें, मनमोहन के मन को हर लेनी,

“प्रेम” कहे जग पावनी, भूतलमेही वैकुंठ निशेनि. २

शब्दार्थ: निशेनी-निसरणी, रसना जु-ज्ञात्मी, सांवरे-सुंदर.

भावार्थ: प्रभुने सुख आपवावाणां कलिंदगिरिना पुत्री श्रीयमुनाज्ञनुं सवारमां उठतानी साथे ज ज्ञात्मी रटण करवुं. श्रीयमुनाज्ञनुं अंग सांवरुं छे. आपना जलमां जे अनंत लहेरो उठे छे, ते जाणे आपना श्रीमस्तके मोतीनी मांग न भरी होय ऐवी सुंदर लागे छे. आपना नेत्रो मृगनयनो जेवां छे. (१)

आप ऐवा हावभाव करो छो के मनमोहनना मनने पश उरी लो छो. “प्रेम” कहे छे के, आप जगतने पवित्र करवावाणां छो अने भूतलमांथी वैकुंठमां जवानी सीढीरूप छो. (२)

पद-७९ (रामकली)

कलिंदी तू कृष्ण जुकी ध्यारी
जैसी कृपा करत हरि हम उपर,
तैसी हूं तुम जो राखतहो न्यारी. १

जमुना जल विलास यहुं दिस,

जिमि बेठी सब ही की महतारी,

“सूरदास” हि लगन मनकी कहा,

कुँकुं कूल प्रकृति तिहारी. २

શબ્દાર્થ : ન્યારી-જુદી, ચહું-ચારે, મહતારી-માતા.

ભાવાર્થ : હે કાલિંદીજ ! આપ કૃષણના વહાલાં છો. અમારા પર પ્રભુ જેવી કૃપા કરે છે તેનાથી ન્યારી જ કૃપા આપ કરો છો. (૧)

શ્રીયમુનાજુનું જળ ચારે દિશાઓમાં વિલસી રહ્યું છે. તે એવું લાગે છે કે જાણે બધાનું હિત કરનારી માતા ચારે દિશામાંન બિરાજ રવ્યાં હોય ! “સૂરદાસજી” કહે છે કે આપના તટ પરની પ્રકૃતિ નિહાળીને મારા મનમાં આપના માટે એવી લગન લાગે છે કે હું એનું વર્ણન કરી શકતો નથી. (૨)

પદ-૮૦ (રામકલી)

જગમેં એહી સાર ભજ તૂ વારંવાર,
શ્રીયમુનાજુકો નામ જપત નિશદિન
તાતેં ઉતરે ભવસાગર પાર. ૧
જેસે હરિ ભજે તેં હરિ હિયમેં બસે,
કરે કૃપા સર્વદા અપને પતિમાર,
કહેત “પ્રજપતિ” તુમ સભનકોં સમુજ્યા,
પર્યો ઈનકી શરણ ઓર નહિ આધાર. ૨

શબ્દાર્થ : હિયમેં-હદ્યમાં, પતિમાર-કામદેવ.

ભાવાર્થ : જગતમાં સારના પણ સારદુપ તત્ત્વ એવાં શ્રીયમુનાજુનું હે ભક્ત ! તું વારંવાર સ્મરણ કર. જે આપનું નામ નિશદિન જપે છે તે ભવસાગરની પાર ઉત્તરી જાય છે. (૧)

પ્રભુનું ભજન કરીએ તો પ્રભુ ભક્તના હદ્યમાં વસે એવી કૃપા શ્રીયમુનાજી કરે છે. એટલું જ નહી પણ તેમના પતિ અહીં જેમને અલૌકિક કામદેવની ઉપમા આપી છે તે પણ કૃપા કરે છે. “પ્રજપતિજી” બધાને સમજીવીને કહે છે કે હું તેમને શરણે આવીને પડ્યો છું. મારે બીજો કોઈ આધાર નથી. (૨)

પદ-૮૧ (બિલાવલ)

કાલિંદી કલિ કલ્યાખ હરની,
યમ અનુજી શ્યામા મહા સુંદરી ગોવિંદ ઘરની. ૧
જ્યય યમુને જ્યય કૃષ્ણ વલ્લભા, પતિતન કોં પાવન ભવતરની,
શરનાગતકો દેત અભય પદ,
જનની કરત જેસે સુતકી કરની. ૨
શીતલ મંદ સુંધ સુધા નિધિ, ધારા ધરી વપુ ઉત્તરી ધરની
“પરમાનંદદાસ” કહે પરમ પાવની,
જુગ જુગ સાખ નિગમ નિત બરની. ૩

શબ્દાર્થ : અનુજી-બેન, કલ્યાખ-કલિકાળના દોષ, સુત-પુત્ર, કરણી-કામ, વપુ-શરીર કે દેહ, સાખ-સાક્ષી, નિગમ-વેદ.

ભાવાર્થ : હે કાલિંદી ! શ્રીયમુનાજી ! આપ કલિકાળના દોષોને હરણ કરનારાં છો, આપ યમરાજાના નાનાં બહેન છો, શ્રીઅંગે સાંવરો છો, મહાસુંદરી છો અને ગોવિંદના શૃદ્ધિણી છો. (૧)

હે શ્રીયમુનાજી ! આપનો જ્યય થાઓ. આપ શ્રીકૃષ્ણને પ્રિય છો, પતિતોને પાવન કરનારાં છો, ભવસાગરને તરાવનારાં અને આપને શરણે આવનારને અભયપદ આપનારાં છો. જેમ માતા પોતાના બાળક પ્રત્યે પ્રેમ રાખે તેમ આપ પણ ભક્તો પ્રતિ સ્નેહ રાખો છો. (૨)

આપના તટ ઉપર શીતલ, મંદ અને સુગંધી પવન વાઈ રહ્યો છે. આપ અમૃતના સાગર છો. આપ ધારરૂપી દેહ ધારણ કરીને ભૂતલ પર પધાર્યો છો. “પરમાનંદદાસજી” કહે છે કે, આપ પરમપાવની છો. વેદ યુગે યુગે સાક્ષી બનીને નિત્ય આપનું વર્ણન કરે છે. (૩)

પદ-૮૨ (બિભાસ)

શ્રીયમુનાજી નિરખ સુખ ઉપજત
સન્મુખ વૃન્દા વિધિન સુહાયે,
શ્રી વિશ્રાંત શ્રીવલ્લભ જુકી બેઠક,
નિર્મલ જલ યમુનાકે નહાયે. ૧
ભુજ તરંગ સોહણ અતિનીકે ભંવર કંકણ સિરાયે,
વ્રજપતિ કેલિ કહા કવિ વરણે,
શોષ સહસ્ર સુખ પાર ન પાયે. ૨
શ્રમ - જલ - સહિત અગાધ મહા રસ,
લીલા સિંધુ તરંગન છાયે,
સકલ સિદ્ધ અલૌકિક દાતા,
જે જન તાકિ ચરનન ચિતા લાયે. ૩
રવિ મંડલ દ્વારા હોય પ્રકટી,
ગિરિ કલિંદ સિરતે બ્રજ ધાયે.
“હરિદાસ” પ્રભુશોભા નિરખત
મન કર્મ વચન ઈનકે ગુણ ગાયે. ૪

શબ્દાર્થ : વિધિન-વન, નીકે-સારા, ભંવર-વમળ, નિરખ-જોઈ, સન્મુખ-સામે, સિરાયે-દરે છે.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીને જોઈને સુખ ઉપજે છે. આપની સન્મુખમાં જ વૃદ્ધાવન શોભી રહ્યું છું. મથુરામાં વિશ્રામ ઘાટે શ્રીવલ્લબ્ધ પ્રભુની બેઠક છે. તાં શ્રીયમુનાજીનું નિર્મળ જળ વહી રહ્યું છે તેમાં સ્નાન કરવું. (૧)

આપની તરંગરૂપી ભુજાઓ શોભે છે. આપના જળમાં સુંદર વમળો ઉત્પત્તિ થાય છે તે જાણે કંકણ ન હોય એવાં લાગે છે. તે જોઈને મારા નેત્રો ઠરે છે. ઠાકોરજી ત્યાં રમણ કરે છે. જેનું વર્ણન કવિઓ પણ શું કરી શકે? શેષજી પોતાના હજાર મુખ્યી તેનું વર્ણન કરે તો પણ તેનો પાર નથી પામતા. (૨)

શ્રીયમુનાજીલના સ્મર-શ્રમજલ મિશ્રિત અગાધ મહારસરૂપ લીલા સમુદ્રમાં આપ તરંગરૂપે ધાયી રહ્યાં છો. જે જન આપના ચરણ કમલનું ચિંતન કરે છે, તેને આપ અષ અલૌકિક સિદ્ધિઓનું દાન કરો છો. (૩)

આમ સૂર્યમંડળ માંથી પ્રકટીને કલિંદગિરિના મસ્તક પર થઈને વ્રજમાં પધાર્યા છો. “હરિદાસજી” શ્રીયમુનાજીની આ શોભા નિરખીને મન, કર્મ અને વચનથી તેમના ગુણગાન ગાય છે. (૪)

પદ-૮૭ (ગુજરી)

કેલિ કલ્લોલન દેખી યમુને
નંદ નંદન કુંવરકે કેલિ રસમાણી,
સુંદરી સંગ લે સુભગ ભવને. ૧
અખર મધુપાન કર સુરત રસદાન કર
પિય ઘારી નિત કરત રવને
તાહિ સમે રસમારી ભાનુતનયા ખરી,
પ્રેમ આનંદમાં કરત ગવને. ૨
પુન્ય પૂર્ણ ફલે સકલ જનકે સરે,
તાહિ હિત ભૂતલ યમુને અવને
જુગલ જોડી શોભા “હરિદાસ” નિરખ,
કુંઝ કર જોર કરત નમને. ૩

શબ્દાર્થ : રવને-રમણ કરે છે, ગવને-પધારે છે.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીની કેલિ અને કલ્લોલ તો જુઓ! શ્રી ઠાકોરજીના રમણરૂપી રસમાં મસ્ત બની સુંદરીઓને સાથે લઈને અતિ પ્રિય લાગે તેવા ભવનમાં આપ રમણ કરે છે. (૧)

પ્રભુની અધરસુધાનુંપાન કરીને, સુરત-રસનું દાન કરીને પ્રિય ઘારી નિત્ય આવી રીતે રમણ કરે છે, તે સમયે સૂર્યના પુત્રી શ્રીયમુનાજી સંપૂર્ણ રસભર્યા પ્રેમ

અને આનંદથી વ્રજમાં પધાર્યા છે. (૨)

લીલામાંથી વિધુરેલા જીવોના બધાંયે પુણ્યો પૂર્ણ કરી ફલિત કરવા શ્રી યમુનાજી ભૂતલ પર પધાર્યા છે. “હરિદાસજી” આ યુગલ સ્વરૂપની શોભા નિરખીને બે હાથ જોડી નમન કરે છે. (૩)

પદ-૮૮ (ગુજરી)

આજ આનંદમે સૂરતનયા સુભગ,
શ્યામ સુંદર સંગ કેલિઠાની,
મધુર મુસકાન અરમાન રસમણ મન,
કરત કોકિલ શબ્દ મધુરી વાની. ૧
વહેત ગોકુલ પાસ કરત પૂરન આસ,
સકલ સામર્થ્ય જન અભય દાની,
નંદ નંદન કુંવર નવલ જોરી,
“હરિદાસ” પ્રભુ નિરખ શોભા વખાની. ૨

શબ્દાર્થ : સૂર-સૂર્ય, ઠાની-શરૂ કર્યું, મુસકાન-હાસ્ય, અરમાન-ઈચ્છા.

ભાવાર્થ : આનંદમાં આવીને સારાં ગુણવાળાં સૂર્યના પુત્રી શ્રીયમુનાજીએ શ્યામસુંદરની સાથે રમણ શરૂ કર્યું. આપના મુખ ઉપર મધુર હાસ્ય છે અને રસમણ મનમાં અનેક ઈચ્છાઓથી આપ સભર છો અને કોકિલા જેવી મધુર વાણી આપ બોલી રહ્યાં છો. (૧)

શ્રીગોકુલ પાસે વહેતાં આપ ભક્તોનાં મનોરથ પૂર્ણ કરો છો. આપ સર્વ સમર્થ હોઈ અભયદાન આપો છો. “હરિદાસજી” એ શ્રીયમુનાજી અને નંદનંદના યુગલ-સ્વરૂપને નિરખીને તેમની શોભાને વખાણી છે. (૨)

પદ-૮૯ (રામકલી)

નિરખો શ્રીયમુના સુખદાયક,
સબતજ આસ ગરું ઈનકી, મન, કર્મ અરૂભજ વાયક. ૧
લહેર તરંગ બધત જ્યો ઈનકી, ત્યો હરિ સેહ બણાયક,
અતિ ઉદાર કલિંદનંદિની, નિજ રસ સર સહાયક. ૨
શેષ સહસ્ર મુખ પાર ન પાવે, કો કવિ બરનન લાયક,
“હરિદાસ” પ્રભુ શોભા નિરખત, પ્રિયપદ પ્રીતિ સહાયક. ૩

શબ્દાર્થ : આસ-આશા, ભજ-આશ્રય.

ભાવાર્થ : સુખ આપનારાં શ્રીયમુનાજીને નિષાળો. બધી આશાઓ છોડીને મન, વચન અને કર્મથી એકતા સાધીને એમનો જ એક આશ્રય કરો. (૧)

જેમ આપના જળમાં પવનની લહેર આવતાં તરંગો વધે છે, તેમ આપ ભક્તનો સ્નેહ પ્રભુમાં વધારો છો. હે કલિંદ-નાંદિની ! આપ ઘણા ઉદારછો. પોતાના ભક્તોને પ્રભુ વિરહનો તાપ-કલેશ વધારવામાં આપ સહાયક છો. (૨)

શેષજી હજાર મુખથી આપના ગુણ ગાય તો પણ એનો પાર પામે તેમ નથી. તો પછી કયો કવિ આપનું વર્ણન કરવાની લાયકાત ધરાવી શકે ? પ્રભુના ચરણમાં પ્રીતિ (ઉત્પન્ન થવામાં મદદરૂપ થનારાં શ્રીયમુનાજીની શોભા “હરિદાસજી” નિરખી રહ્યાં છે. (૩)

૫૬-૮૬ (રામકલી)

શ્રીયમુના મોહન કો મનમોહે,
જ્યોંપ્રભુ ધર્યો સ્વરૂપ મોહિની, ત્યો શ્રમ સલિલ સોહે. ૧
હોત સહાય સખનકો નિસદિન,
કેલિ કરત પ્રભુ જો હે,
“હરિદાસ” પ્રભુ શોભા નિરખત,
વર્ણન કરે કવિ કો હે. ૨

શબ્દાર્થ : સલિલ-જળ, નિરખત-ધ્યાનપૂર્વક જોઈ રહેવું.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી મોહનના મનને મોહી લેનારાં છે. પ્રભુએ જ્યારે મોહિની સ્વરૂપ ધારણા કર્યું ત્યારે જેવા શોભતા હતા, તેવા જ શ્રીયમુનાજી સ્મર શ્રમજલ સહિત શોભે છે. (૧)

શ્રીયમુનાજી રાત-દિવસ પોતાના બધા ભક્તોને સહાય કરે છે. ભગવાનની સાથે આપ રમણ કરે છે તેની શોભા “હરિદાસજી” નિરખી રહ્યાં છે. તેનું વર્ણન કયો કવિ કરી શકે ? (૨)

૫૬-૮૭ (બિભાસ)

ભાનુસુતા ગુણ ગાવે પ્રેમ ભરી,
સોઈ અલોકિક સિદ્ધિ જો પાવે,
યમુના તર કિત હરિ લીલા,
પરમફૂપા કરી દરસ જૂ પાવે. ૧
અનુભવ હોત લીલા રસકો,
તબ અરુ સર્વાત્મ ભાવ હિયે આવે,
“હરિદાસ” પ્રભુ શોભા શ્રમ સરિતા,
નિરખ નયન ચિતા જિન વિસરાવે. ૨

શબ્દાર્થ : કિત-કરી, હિયે-હદયમાં.

ભાવાર્થ : જે ભક્ત પ્રેમથી સૂર્યપુરી શ્રીયમુનાજીના ગુણ ગાય છે, તે અલોકિક સિદ્ધિઓને માસ કરે છે. આપ જેના ઉપર અતિશાય કૃપા કરો તે જ ભક્ત યમુનાતટે શ્રીઠાકોરજીએ કરેલી લીલાનાં દર્શન કરી શકે છે. (૧)

જેને આ લીલા રસનો અનુભવ થાય તેના જ હદયમાં સર્વાત્મભાવ પ્રકટે. “હરિદાસજી” હું છે કે જે આવા શ્રીયમુનાજીની શોભા પોતાના નેત્રોથી નીરખે છે તેના ચિત્તમાંથી તેની વિસ્મૃતિ કદી થતી નથી. (૨)

૫૬-૮૮ (બિભાસ)

શ્રીયમુનાજી રેણુ અસી, સકલ જીવનકે દોસ નિવારે.
તેણું રેણુ બહુત હે ભીતર, જી પરસે સબ પાપ નિવારે. ૧
હરિસોં વિહાર કરત વ્રજ સુંદરી,
તિન ચરણકી રેણુ સુ-તારે,
“હરિદાસ” યહ શોભા નિરખત,
શ્રીયમુના ચિતા-રહો હમારે. ૨

શબ્દાર્થ : ભીતર-અંદર, પરસે-સ્પર્શ કરવાથી, નિવારે-દૂર કરે.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીની રજ એવી છે કે બધા જીવોના દોષોનું નિવારણ કરે છે. આ રજ જલની ભીતરમાં ધણી છે. જે આ રજનો સ્પર્શ કરે છે તેના બધાં પાપ દૂર થાય છે. (૧)

પ્રભુની સાથે વિહાર કરનારી વ્રજસુંદરીઓની ચરણરજ જેમ જીવને સારી રીતે તારે છે, તેમ શ્રીયમુનાજીની રજ પણ જીવને તારે છે. “હરિદાસજી” હું છે કે, શ્રીયમુનાજીની આ શોભા નિરખતાં મનમાં એવું થાય છે કે શ્રીયમુનાજી અમારા ચિત્તમાં જ રહો. (૨)

૫૬-૮૯ (બિભાસ)

શ્રીયમુનાજી રેણું બહુત તુવ માઈ
તાકી મહિમા કહાં લગે-
બરનો, રસના કોટિક નાહિ. ૧
વૃદ્ધાવન સ્થિત દોઉ કરારે,
ઝૂલ સુમનન જલ નાઈ,
“હરિદાસ” પ્રભુ શોભા નિરખત,
ચિતા અરુજયો તેહિ ઠાઈ. ૨

શબ્દાર્થ : કરારે-કિનારો, કોટિક-કરોડો, અરુજયો-મગન થયું, ઠાઈ-સ્થાન, નાઈ-ના જેવી છે.

भावार्थ : હે શ્રीયમુનાજી ! આપની રેણુ ધર્ષી છે. હું તેની મહિમાનું વર્ણન કેટલું કરું ? તેનું વર્ણન કરવા મારી પાસે કરોડો જીભ નથી. (૧)

વૃદ્ધાવનમાં રહેલા તમારા બંને બાજુના તઠોની શોભા સુંદર છે અને તેમની વચ્ચે વહેતા જળની સુગંધ પુરુષોની સુગંધ જેવી છે. “હરિદાસજી” કહે છે કે શ્રીયમુનાજીની આ શોભા જોઈને મારું ચિત્ત તે જ સ્થાને મગ્ન થઈ ગયું છે. (૨)

૫૮-૮૦ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી સોહત મન મોહિની,
સુર અસુર મિલ પૂજા કીની. તેસી લાગત સોહની. ૧
યાતે યહ દદ્ધાંત જુ દીનો, ભાવ અનેક દિખોહની
“હરિદાસજી” શોભા ચિત્ત ઉર જ્યો લાગી ચરણ ગોહની. ૨

શબ્દાર્થ : સોહની-સોહામણા, ગોહની-જવું.

ભાવાર્થ : પ્રભુએ મોહિની સ્વરૂપ ધારણ કર્યું અને જેવા તેઓ શોભતા હતા તેવાં જ શ્રીયમુનાજી મનને મોહી લે તેવાં શોભે છે. સુર અને અસુરોએ સાથે મળીને એ મોહિની સ્વરૂપ પૂજા કરી હતી તેવાં જ મોહિની સ્વરૂપથી શ્રીયમુનાજી સોહામણાં લાગે છે. (૧)

આ દદ્ધાંત એટલા માટે આપ્યું છે કે મોહિની સ્વરૂપે પ્રભુએ અનેક હાવભાવ બતાવીને સુર-અસુરોને મોહ પમાદ્યા હતા તેમ આપ પણ અનેક હાવભાવ બતાવીને ભક્તોને મોહ પમાડો છો. આપની આ શોભા જોઈને “હરિદાસજી” નું ચિત્ત એટલું બધું તેમાં ચોટી ગયું છે કે તેઓનું ચિત્ત આપના ચરણ સિવાય બીજે કયાંય જતું નથી. (૨)

૫૮-૮૧ (હેવંગંધાર)

કરિ પ્રણામ જમુના જલ લહિયે,
શ્રીવલ્લભપદરજ પ્રતાપતે, શ્રીયમુના મુખ કહિયે. ૧
પૂરણ પુરુષોત્તમ પ્રજ પ્રકટે, ઈન હું પ્રકટ્યો ચહિયે,
જોજન લક્ષ ધરાતે ઊંચો રવિ મંડલતે બહિયે. ૨
નંદ સુવન અરુ કલિંદનંદિની, દર્શન રિપુ તનદહિયે, ૩
“હરિદાસ” પ્રભુ યહ સુખ શોભા, નયન હીં મેં રહિયે.

શબ્દાર્થ : પ્રતાપતે-કૃપાથી, જોજન-યોજન, લક્ષ-લાખો, રવિમંડલ-સૂર્યમંડલ, બહિયે-વહેતાં આવ્યા છે.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજીને દંડવત્ત પ્રણામ કર્યા પછી શ્રીયમુના જલનું પાન કરવું. શ્રીવલ્લભાચાર્યજીની ચરણરજની કૃપાથી જ શ્રીયમુનાજીનું નામ મુખથી

૫૮-૮૨ શકાય છે. (૧)

પૂર્ણ પુરુષોત્તમ પ્રજમાં પ્રકટ્યા એટલે આપ પણ પ્રકટ થયાં છે. તેથી આપ પૃથ્વીથી લાખો યોજન દૂર એવાં સૂર્યમંડલમાંથી વહીને ભૂતલ પર પદાર્થી છે. (૨)

શયામસુંદર અને કલિંદનંદિનીનાં દર્શનનો પ્રતાપ એવો છે કે તેમનાં દર્શન કરનારનો કોઈ શત્રુ બની શકતો નથી. “હરિદાસ” કહે છે કે હે પ્રભુ ! શ્રીયમુનાજીની આ સુખરૂપ શોભા મારા નયનમાં જ રહો. (૩)

૫૮-૮૨ (બિભાસ)

ગિરિ કલિંદ પર જલજી પરે

તાતે ઉઠતા પ્રવાહ ફેનમેં ઉજજવલતા જુ ભરે. ૧

સહજ સ્વરૂપ પ્રાણ ઘારી કો, ઉજજવલ ક્યો જું કરે,

“હરિદાસ” શોભા પિય કારન સહજ શૃંગાર ધરે. ૨

શબ્દાર્થ : ફેનમેં-જળ પડવાથી ઝીણ ઉત્પન્ન થાય તે.

ભાવાર્થ : કલિંદગિરિ પર જળ પડી રહ્યું છે. તેમાંથી ઉઠતા પ્રવાહના ફેણમાં ઉજજવલતા દેખાય છે. (૧)

શ્રીઠાકોરજનું શ્રીઅંગ સહજ સાંવરુ છે. તેમ શ્રીયમુનાજીનું શ્રીઅંગ પણ સહજ સાંવરું છે. તો શ્રીયમુનાજીના આ સહજ સાંવરાં શ્રી અંગને મિટાવીને પ્રભુ શામાટે ઉજજવલ કરે ! “હરિદાસજી” કહે છે કે પોતાના પ્રિયતમને કારણે જ આપે પણ શ્રીકૃપાના શૃંગાર જેવો જ મુકૃટકાઢિનીનો શૃંગાર ધારણ કર્યો છે. (૨)

૫૮-૮૩ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી પિયકે પાસ ચલી,
યહ વિલાસગિરિ ચઢી પુનિ ઉત્તરત, યહ ગતિ અતિજુ ભલી. ૧
ઉછલત હે પ્રવાહ વેગતે ઊંચે યહ જુ અલિ,
“હરિદાસ” શોભા નિત નિરખત આતુર ઉમંગરલિ. ૨

શબ્દાર્થ : પુનિ-ફરીથી, ઉમંગરલિ-ઉમંગથી.

ભાવાર્થ : જયારે શ્રીયમુનાજી પોતાના પ્રિયની પાસે ચાલ્યાં ત્યારે આપની પહુંચ-ઉત્તરની વિલાસભરી ગતિ ખૂબ સુંદર લાગે છે. (૧)

આપના પ્રિયતમની પાસે જતાં આપનો પ્રવાહ વેગથી ઊંચે ને ઊંચે ઉછળતો જ જાય છે. “હરિદાસજી” ને આપની આ શોભા નિત્ય નિરખતાં એવું લાગે છે કે આપ પ્રિયતમની પાસે અતિ આતુરતાથી, ઉમંગથી અને પ્રસમતાથી પદારો છો. (૨)

પ્ર-૮૪ (પંચમ)

યલત ન્યારી નવલ યમુને,
ગાય પ્રજલકતકે ભાવકો દેખિકે,
ભાવ સહિત તહાં કરત ગવને. ૧
આઈ પ્રજભૂપ પ્રિય ભાવ ઉપજાવ હી,
જલ સ્થલ સિદ્ધ દોઉ કરત રવને,
નિરખ શોભા “હરિદાસ” નિસહિન યહ,
મન, કર્મ, વચન, કરી સીસ નમને. ૨

શબ્દાર્થ : ગવને-ગતિ, રવને-રમણ.

ભાવાર્થ : નવલ યમુના જુદી જ ચાલથી ચાલે છે. ગાયો અને પ્રજલકતોના ભાવ સમજાને તેમના ભાવો પૂર્ણ કરવા તેમની તરફ ભાવસહિત ગતિ કરે છે. (૧)

પ્રજભૂપ એવા શ્રી ઠાકોરજીના પ્રિયભાવ ઉપજાવવા માટે શ્રીયમુનાજી ભૂતલ પર પદ્ધાર્યા છે. જલ અને સ્થલ એ બે જગ્યાએ પ્રિયતમના ભાવ પ્રમાણે આપે રમણ કર્યું છે ‘હરિદાસજી’ કહે છે કે આપની આ શોભા રાત્રિ-દિવસ નિરખીને મન, કર્મ અને વચનથી હું મારું શીશ આપને નમાવું હું. (૨)

પ્ર-૮૫ (પંચમ)

યહ રસ રૂપ હૈને ભાનુની નંદિની
કંજ રસ રૂપકે મિત્રકી યહ સુતા,
દેત રસદાન કર્યા દૂર દુઃખ દંદિની. ૧
ગૂઢરસ રીતકે ભાવ કેસે કહો,
નંદનંદન વિરહ તાપ નિકદિની,
નિરખ શોભા “હરિદાસ” નયન સદા,
રાખિયેં નિકટ મોહિ જગતકી વંદિની. ૨

શબ્દાર્થ : સુતા-પુની, નિકદિની-નાશ કરનારાં છો.

ભાવાર્થ : સૂર્યપુની શ્રીયમુનાજી રસરૂપ છે. કંજ એટલે કમળ. તે રસરૂપ જળમાંથી ઉત્પન્ન થયેલું હોવાથી તે રસરૂપ છે. તો પછી તેના સખી શ્રીયમુનાજી રસરૂપ કેમ ન હોઈ શકે ! પોતે રસસ્વરૂપ હોવાથી પોતાનાં ભક્તોનાં દુઃખ દૂર કરીને તેઓને આનંદરસનું દાન કરે છે. (૧)

ગૂઢરસ રીતની ભાવનું વર્ણન કેવી રીતે કરી શકાય ? નંદનંદનનો વિરહ તાપ ભક્તોને થાય તો પ્રભુ મેળાપ કરાવી આપી, તાપનો આપ નાશ કરનારાં છો. “હરિદાસજી” કહે છે કે, નયનથી આ શોભા હું નિત્ય નિરખ્યા કરું. માટે હે સમગ્ર

જગતથી વંદન કરાયેલાં શ્રીયમુનાજી ! મને આપની નિકટમાં જ રાખો. (૨)

પ્ર-૮૬ (આશાની)

શ્યામ વરણ શ્રીયમુનાજી શ્યામ વરણ સમતૂલરી,
તવ પ્રણ મેઘ ઘટા જ્યો ઉમળી,
સબહિનકી સુખ મૂલરી. ૧

ધૂવ વેં કો મધુવન યમુના તટ, ગઈ દુઃખન કી સૂલરી,
“હરિદાસ” પ્રભુ શોભા નિરખત, ગઈ ભવ વેદન ભૂલરી. ૨

શબ્દાર્થ : સમતૂલરી-સમાન, પ્રણ-પ્રાણ, સૂલ-કાંટા, વેદન-દુઃખ.

ભાવાર્થ : શ્યામવરણ શ્રીયમુનાજી અને શ્યામવરણ શ્રી ઠાકોરજી બંને સમાન વરણના છે. તમારા વરણ (રંગ) સમાન મેઘઘટા રસસ્વરૂપ, આનંદસ્વરૂપ છે. સર્વના સુખોનું મૂલ આપ છો. (૧)

ધૂવજીએ યમુના તટે આવેલા મધુવનમાં તપ કર્યું. તો તેમના દુઃખ રૂપી કાંટાઓ નાશ પાખ્યા. “હરિદાસજી” કહે છે કે, આપની શોભા નિરખતાં સંસારની ભારી સર્વ વેદનાઓ ભૂલાઈ ગઈ છે. (૨)

પ્ર-૮૭ (આશાવરી)

શ્રમ સરિતા તું જે જન નિત્ય,
પ્રતિ કરત તવ ગુન ગાનરી,
કૃપાસિંહુ સોં તાહી મિલાવો, યહી તુમારી હેં બાનરી. ૧

કૃપા જલથિ પૂરણ પુરુષોત્તમ, પૂરણ પ્રકટ પ્રમાણરી,
નિસહિન મિલિ રહેત તિન સૌહી,
તુમહો રસ કી ખાન રી. ૨

એસે પ્રભુસોં હમહીં મિલાવો, વિનતી સુન ધર કાનરી,
સબહિન તે મુખ્ય શ્રીગંગા, તિનહું તે અધિક કહાનરી. ૩

તુમારો મિલે મહિમા અતિ બાઢી,
સો સબ સુનહો સુજાનરી,
“હરિદાસ” પ્રભુ શોભા નિરખત, હિયેં વસો યહ ધ્યાનરી. ૪

શબ્દાર્થ : સરિતા-નદી, બાનરી-સ્વભાવ, સુજાન-શ્રીયમુનાજી, શ્રમ-રાસ સમયે થયેલ પરિશ્રમથી ઉત્પન્ન થયેલ પરસેવારૂપી જલ, હિયે-હદયમાં.

ભાવાર્થ : પ્રભુનો શ્રમજલ આપનામાં ભળેલો હોઈ આપ શ્રમસરિતા કહેવાઓ છો. એવાં આપના જે જનો ગુણગાન ગાય છે, તેમને આપ કૃપાસિંહુ શ્રીઠાકોરજીનું મિલન કરાવી આપો છો. આપનો સ્વભાવ આવો છે. (૧)

કૃપાના સાગર પૂર્ણ પુરુષોત્તમ છે એનું પ્રમાણ પુરાણોમાં પ્રસિદ્ધ છે. આવા પ્રભુની સાથે આપ રાત ને દિવસ મળેલાં જ રહો છો. માટે જ આપ રસની ખાણ છો. (૨)

અમારી વિનંતી આપ કાન ધરીને સાંભળો કે, આવા પ્રભુથી અમારો મેળાપ કરાવી આપો. બધી નદીઓમાં મુખ્ય નદી શ્રીગંગાજી ગણાય છે, પણ આપ તો તેનાથી પણ અધિક છો. (૩)

હે શ્રીયમુનાજી ! આપ સાંભળો, ગંગાજીનો મહિમા આપના સંગથી જ વધ્યો છે. “હરિદાસજી” આપની શોભા નિરખતાં કહે છે, કે એ શોભા મારા હૈયામાં વસો અને એનું ધ્યાન નિરંતર રહો. (૪)

પદ-૮૮ (ખ્ર)

યમુના તીર પર તરંગ ફેલત જબે,
માનહું કર કમલ પર ભમરિહેં કંકણ,
પ્રભુ કટિ રૂપ તર નિરખ ઠાડે પ્રિયા,
થામકે યમુને તહાં ભરત હેં અંકન. ૧
અતિહીં શોભિત ખરી વિવિધ ભૂધન ભરી,
શ્યામતન ચિતવન યમુને દગ બંકન,
રેનુમૂકતા પરેપોઈ કંકણ કરે “હરિદાસ”
શોભા નિરખ પાઈ નિધિ રંકન. ૨

શબ્દાર્થ : થામકે-થોભીને, ભરત હેં અંકન-ભેટે છે, દગ-દાઢિ, બંકન-વાંકી, પોઈ-પરોવીને, રંકન-રાંક, ગરીબ, અક્કિયન, રેનુમૂકતા-રજરૂપી મોતી.

ભાવાર્થ : આપના તીર ઉપર જ્યારે જ્યામાં તરંગો ઊઠે છે ત્યારે તે જ્યાંને આપની ભુજાનો ન હોય તેવા લાગે છે. આપના જ્યામાં પડતાં વમળો એવા લાગે છે કે આપે આપના કરકમલમાં કંકણ ધારણ ન કર્યા હોય ! આપના કટિ રૂપી તર પર ઊભેલા પ્રભુને જોઈને આપ થંભી ગયાં છો અને ભુજાઓ ભરીને પ્રભુને ભેટી રહ્યાં છો. (૧)

શ્રી યમુનાજી વિવિધ આભૂષણોથી અતિ શોભી રહ્યાં છે અને શ્યામસુંદરના શ્રીઅંગને વાંકી દાઢિ નિરખી તેનું ચિંતન કરી રહ્યાં છે. રેણુ રૂપી મોતી પરોવીને આપના કંકણ બનાવ્યાં છે. તેની શોભા નિરખતાં “હરિદાસ” કહે છે કે મને એમ લાગે છે કે, જેમ રાંકને ધન મળો તેમ મને અલોકિક ધનરૂપ શ્રીયમુનાજી મળ્યાં છે. (૨)

પદ-૮૯ (ખ્ર)

અનંત ગુણ ભૂષિતે પ્રભાકર નંદની,
સકલ ગુણ વાંછિત હેં પ્રભુ સમાને,
ધ્રુવકો અચલ રાજ ઔર વાંછિત ફલ,
સોઈ સબ દેનકો અદેય દાને. ૧
શિવ વિરંચાદિ સબ દેવ સ્તુતિ કરે,
અરુ નારદાદિ મુનિ કરત ગાને,
યમુને ! મોહિ પ્રાણપતિ બેગ મિલાવો,
“હરિદાસ” પ્રભુ નિરખત શોભા બખાને. ૨

શબ્દાર્થ : પ્રભાકર-સૂર્ય, વાંછિત-ઈંછેલું, વિરંચિ-બ્રહ્મા.

ભાવાર્થ : હે સૂર્ય-પુત્રી શ્રીયમુને ! આપ અનંત ગુણથી શોભાયમાન લાગો છો. આપનામાં બધા ગુણો હોવાને લિધે આપ પ્રભુ સમાન લાગો છો. ધ્રુવને આપે અચળ પદ આખ્યું અને આપના અન્ય ભક્તો ને પણ તેમની ઈંદ્રા પ્રમાણે ન આપી શકાય તેવાં દાન આપી આપ અદેય દાની બન્યાં છો. (૧)

શિવ, બ્રહ્માઆદિ દેવો આપની સ્તુતિ કરે છે. નારદ વગેરે મુનિઓ આપના ગુણગાન ગાય છે. હે શ્રીયમુનાજી ! હું આપને વિનંતી કરું છું કે મને પ્રાણપતિ પ્રભુ જાહી મેળવી આપો. “હરિદાસજી” શ્રીયમુનાજીની શોભા નિરખીને તેના વખાણ કરે છું. (૨)

પદ-૧૦૦ (ખ્ર)

વિશુદ્ધ મથુરા તટે યમુને તુમ વાસ હેં
દિવસમે ગોપલીલા સહિત નિશામેં નાથ,
પ્રજભકત સબ પાસ હેં. ૧
આઈ નિજધામને કામપૂરે સખે ઓર વૃદ્ધ
વિપિન કિયો પ્રભુ રાસ હેં,
તિનહીંસો બેગ હમહીં મિલાવો પ્રિય,
નિરખ “હરિદાસ” શોભા યદી આસ હેં. ૨

શબ્દાર્થ : વાસ-નિવાસ, નિશામેં-ચાત્રિએ, વૃદ્ધ વિપિન-વૃદ્ધાવન.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! વિશુદ્ધ મથુરાના ડિનારે આપનો નિવાસ છે. આવા આપના તટે શ્રીદાંકોરજ ગૌચારણ સમયે સાખાઓની સાથે લીલા કરે છે અને રાત્રિના સમયે સર્વ પ્રજભકતોને સંયોગરસનું સુખ આપે છે. (૧)

શ્રીયમુનાજીએ ગોલોકધામમાંથી ભૂતલ પર પધારીને કુમારિકાઓની

કામનાઓ પૂર્ણ કરો. આપના અનુગ્રહથી કુમારિકાઓએ વૃદ્ધાવનમાં પ્રભુની સાથે રાસ કર્યો. “હરિદાસજી” કહે છે કે, હે શ્રીયમુનાજી ! એવા પ્રભુ અમને જલદી મેળવી આપો. વળી આપની અદ્ભુત શોભા નિરખ્યા કરું એવી મનમાં આશા છે તે પૂર્ણ કરો. (૨)

૫૬-૧૦૧ (રામકલી)

શ્રીયમુને મો મન મિલાવોં નાથસોં.
તુમહીં નિજ સંગ શોભિત સદા ભામિની,
ઓર પ્રજભામિની લિયેં સબ સાથસોં. ૧
અનંત ગુણ ભૂષિત પૂરણ પુરુષોત્તમ.
મોહીં સોંઘો પ્યારી તાહી ગહી હાથસોં.
શિવ વિરંચાદિ સ્તુતિ કરત તુમારી,
“હરિદાસ” પ્રભુનિરખ શોભા ગહિ બાથસોં. ૨

શબ્દાર્થ : મિલાવો-જોઈદો, ગહિ બાથસો-આદિંગન કરે.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! મારા મનને શ્રીનાથજી સાથે જોઈ દો. હે ભામિની ! (શ્રીયમુનાજી) આપ પ્રભુની સાથે સદા શોભો છો અને બધી પ્રજભામિનોને સાથે લઈને પણ શોભો છો. (૧)

અનંત ગુણોથી વિભૂષિત એવા પૂર્ણ પુરુષોત્તમે મને હાથ પકડીને હે શ્રીયમુનાજી ! તમને સોંઘો છે. શિવ અને બ્રહ્મા વગેરે દેવો આપની સ્તુતિ કરે છે. “હરિદાસજી” કહે છે કે આપની આ શોભા જોઈને પ્રભુ આપને બેટે છે. (આપને આદિંગન કરે છે) (૨-૩)

૫૬-૧૦૨ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી તુમ હો પરમ ઉદાર,
તમારી કૃપા ભઈ જન કૃષ્ણજી કરત તાહિ અધિકાર. ૧
શ્યામલ વરન સમાનશીલગુણ દ્વયલીલા અધિકાર,
કીડા રાસ વિલાસ રસ ભરે પ્રિય પરિશ્રમ પરિહાર. ૨
લીલા ગૂઢ ધોર કલિયુગમે રૂપ પ્રકટ વિસ્તાર,
અતુલ પ્રતાપ પુન્ય પૂરણ જલ અખિલ વિશ્વ ઉદ્ધાર. ૩
યધપિપતિત નાહીં જલ પરસત, દરસ પરસ પિઓવાર,
“હરિદાસ” કો ગાસ નિવારો જિન ડારો સંસાર. ૪

શબ્દાર્થ : પરિહાર-દૂર કરો છો, પ્રતાપ-કૃપા, પિઓવાર-પાન કરવા યોગ્ય,
ડારો-દૂર કરો.

ભાવાર્થ : હે શ્રીયમુનાજી ! આપ પરમ ઉદાર છો. આપની કૃપા થઈ એમ ત્યારે કહેવાય કે જે અનઅધિકારી જીવ છે તેને પ્રભુ અધિકારી બનાવે. (૧)

આપના અને શ્રીઠાકોરજીનાં વરણ, શીલ અને ગુણ સમાન છે. આપ જલ અને સ્થળ બને લીલાના અધિકારી છો. આપના તટે શ્રીઠાકોરજીને રસભર્યો રાસ-વિલાસ કરતાં જે પરિશ્રમ પડે છે તે પરિશ્રમને જલવિહાર કરાવીને દૂર કરો છો. (૨)

આપની ગૂઢ લીલાનો વિસ્તાર કરવા આ ધોર કલિયુગમાં આપે રૂપમાધુરી પ્રકટ કરી છે. અખિલ જગતનો ઉદ્ધાર કરવા માટે આપના પુણ્યરૂપ પૂર્ણ જલનો પ્રતાપ અતુલ છે. (૩)

જો કે પતિતો આપના જલનો સ્પર્શ કરી શકતા નથી છતાં તે જલ દર્શન કરવા તથા વારંવાર પાન કરવા યોગ્ય છે. “હરિદાસજી” કહે છે કે, હું સંસારના ગ્રાસથી કંટાળી ગયો છું. મને એ ત્રાસમાંથી આપ મુક્ત કરો, અને સંસારમાં નાખશો નહિ. (૪)

૫૬-૧૦૩ (રામકલી)

શ્રીયમુના કરત કૃપાકો દાન,
જો કોઉ આવત દરસ તિહારે; સબકો રાખત માન. ૧
કલિકે જીવદોષ લંડારી, કરત તિહારો પાન,
ભયે અનન્ય સબહી ઓરતેં સુર મુનિ કરત બખાન. ૨
જે જન હરિ-લીલા-અધિકારી, કરત તિહારો ગાન,
મેં ભતિ મંદ કહાંલો બરનોં, “રસિકદાસ” જનજાન. ૩

શબ્દાર્થ : દોષલંડારી-દોષોના ભંડારરૂપ છે, ઓરતેં-વધારામાં કે વિશેષ કરીને.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી સૌને કૃપાનું દાન કરે છે. જે કોઈ આપના દર્શને આવે છે, તેનું આપ માન રાખો છો. (૧)

આ કલિયુગમાં જીવ દોષોથી ભરેલો છે, પણ જો તે આપના જલનું પાન કરે તો બધી રીતે અનન્ય બની જાય છે અને વિશેષ કરીને દેવતાઓ અને મુનિજનો પણ તે જીવોનાં વખાણ કરે છે.

જે જીવ હરિ લીલાનો અધિકારી હોય છે તે જ જીવ આપના ગુણ ગાઈ શકે છે. “રસિકદાસ” કહે છે કે આપના ગુણો અનંત છે અને હું તો મંદબુદ્ધિનો છું. તો તેવી રીતે આપના અનંત ગુણોનું વર્ણન કરી શકું ! છતાં મને આપનો દાસ જ ગાડ્યો. મને આપનો દાસ માની લેજો. (૩)

પ્ર-૧૦૪ (રામકલી)

શ્રીયમુના પરમ કૃપાલ કહાવે.
દર્શન તે અધ દૂર જત હે હરિલીલા સુધિ આવે. ૧
જે જન તેરે નિકટ બસતેં, નંદ નંદન રસ પાવે,
જીવ કૃત્ય દેખ નહીં કબહું, અપનો પક્ષ બઢાવે. ૨
કર્તૃ અકર્તૃ અન્યથાકર્તૃ, યહ સુન મન લલચાવે,
'રસિકદાસ' કો દાસ જાનિયો, તાતે યહ જસ ગાવે. ૩

શબ્દાર્થ: અધ-પાપ, સુધિ-સ્મરણ, નિકટ-નજીક.

ભાવાર્થ: શ્રીયમુનાજી પરમકૃપાળું કહેવાય છે. આપના દર્શનથી જીવના પાપ નાશ પામે છે અને જીવને હરિલીલાનું સ્મરણ થઈ આવે છે. (૧)

જે જીવો આપની નજીક રહે છે તે જીવો નંદ-નંદનનો રસ પ્રાપ્ત કરે છે. આપ જીવોના કૃત્યો તરફ જોતાં નથી પણ આપ તો તે જીવો ઉપર કૃપા જ કરો છો. (૨)

આપ સર્વ સમર્થ છો એવું સાંભળીને અમારું મન લલચાઈને આપની તરફ જ ખેંચાય છે. 'રસિકદાસ' કહે છે કે, મને આપનો દાસ જાણાજો. આપની કૃપાથી જ હું આપનો યશ ગાઈ રહ્યો છું. (૩)

પ્ર-૧૦૫ (રામકલી)

શ્રીયમુના જગત પાવન કરન,
પ્રથમ જાકો નામ સ્મરત, કોટિ કલિ મલ હરન. ૧
પેઠિકે જલ પરસ કરી રહે મિટત જિય કી જરન,
નામ સ્મરત ગઈ દુર્મતિ વિવિધ પોષણ ભરણ. ૨
ઉપજત ઉચ્ચ વૈરાગ્ય જતે લે ચલે વાહિ શરણ,
"સૂર" હરિકી ભક્તિ દાતા વિશ્વતારન તરન. ૩

શબ્દાર્થ: પેઠિકે-પ્રવેશ કરીને, જિય કી જરન-હદ્યનો તાપ, મિટત-મટે છે, તરન-તારવાવાળાં.

ભાવાર્થ: શ્રીયમુનાજી જગતને પાવન કરવાવાળાં છે. જે પ્રથમથી જ આપનું નામ સ્મરણ કરે છે તેનાં કલિકાળમાં કરોડો દોષો નાશ પામે છે. (૧)

જે જીવ આપના જળમાં પ્રવેશ કરીને આપના જલનો સ્પર્શ કરે છે તે જીવના હદ્યનો તાપ દૂર થઈ જાય છે. આપનું નામ-સ્મરણ કરવાથી જીવની દુર્મતિ ચાલી જાય છે. વિવિધ રીતે આપ જીવનું પોષણ કરો છો. (૨)

જ્યારે જીવને સંસાર પ્રત્યે ઉચ્ચ વૈરાગ્ય મ્રક્કે છે, ત્યારે તે જીવને આપ પ્રભુને શરણે લઈ જાઓ છો. "સૂરદાસજી" કહે છે કે આપ પ્રભુની ભક્તિનું દાન કરનારાં છો અને વિશ્વના તારણહાર છો. (૩)

પ્ર-૧૦૬ (રામકલી)

એક રસના ગુણ અપાર કહા કરિ વરનો
સાધન સર્વે તજો-ભજો ઈનકો નામ
જાકે સ્મરણાતે હોયગો તરનો. ૧
એક મનમે નિરધાર કરકે,
કરો રાસ ઈનકે તટ નિકટ રહનો,
કહત "પ્રજપતિ" તુમ સભનકો સમજાપ,
જપો હરિનામ ઔર કષ્ટ ન કરનો. ૨

શબ્દાર્થ: તરણો-તરી જવું, રહનો-રહીને.

ભાવાર્થ: જીબ એક છે, આપના ગુણ અનંત છે. તો હું કેવી રીતે અનંત ગુણોનું વર્ણન કરી શકું? બધાં સાધનો ધોરી દઈને શ્રીયમુનાજીનું નામ-સ્મરણ કરો. જેથી સંસાર-સાગરને તરી જશો. (૧)

મનમાં એક નિશ્ચય કરીને જજો. તમે એમના તટની નિકટ રહેશો તો જીવને રાસનો અનુભ્વથશો. "શ્રીપ્રજપતિજી" તમને બધાંને સમજાવીને કહે છે કે, માત્ર હરિનું નામ જ જપો, બીજું કાંઈ કરશો નહીં. (૨)

પ્ર-૧૦૭ (રામકલી)

શ્રીયમુનાજી હમસે પતિત ઉદ્ધારો,
પતિત પાવન સુનકે આયો બાંધ પાપકો ભારો. ૧
પતિતપાવન શ્રીકૃષ્ણજૂકી ઘરની, દોઉ મિલ બાત વિચારો.

"સૂરદાસ" હદ્ય વસો નિરંતર, શ્રીયમુનાજી નંદ હુલારો. ૨

શબ્દાર્થ: હમસે-મારા જેવા, ઘરની-ગૃહિણી.

ભાવાર્થ: હે શ્રીયમુનાજી! મારા જેવા પતિતનો ઉદ્ધાર કરો. આપ પતિત પાવન છો એવું આપનું નામ સાંભળીને હું પાપનો ભારો બાંધીને આપની પાસે આવ્યો છું. (૧)

પતિત પાવન એવા શ્રીકૃષ્ણનાં આપ ગૃહિણી છો. આપ બંને પતિત પાવન હોઈ મારા જેવા પતિતનો ઉદ્ધાર કરવાની વાતનો વિચાર કરો. "સૂરદાસજી" કહે છે કે, શ્રીયમુનાજી અને નંદહુલારો બંને સ્વરૂપો મારા હદ્યમાં નિરંતર બિરાજો. (૨)

પ્ર-૧૦૮ (રામકલી)

શ્રીયમુને જગ વંદની, યશ વેદ હીં ગાયો,
જે જન તટ સેવન કરે, સો હરિપદ પાયો. ૧
સ્નાન દાનકી કહા કહું, મહિમા નિર્ધારી,
નામ લેત શીક્ષણી પાવે, યદ્યપિ કર્મચારી. ૨

સુખ કરની દુઃખ હરની, પતિતન પદ દાની,

વહે જાત “કૃષ્ણદાસ” સુમુનિ ઓર શાન. ૩

શબ્દાર્થ : મહિમા-માણાત્ય, નિર્ધરી-ચોક્કસ, શીખ-તરત, સુમુનિ-શૈષ
મુનિ.

ભાવાર્થ : શ્રીયમુનાજી ! આપ જગતના વંદનીય છો. આપના પણ વેદમાં
ગવાયેલા છે. જે જીવ આપના તટનું સેવન કરે છે. તે હરિપદને મેળવે છે. (૧)

સ્નાન અને દાનના આપના મહિમાનું હું શું નિશ્ચિત વર્ણન કરી શકું ! ગમે
તેવો પાપી હોય તો પણ આપનું નામ લેતાં તરત જ આપને પામે છે. (૨)

ભક્તોને સુખી કરવાવાળાં અને તેમનાં દુઃખ હરવાવાળાં હે શ્રીયમુને !
આપને પતિતોના ઉદ્ઘાર કરવાનું બિરુદ્ધ પ્રામ થયું છે. આપ ભગવદ્પદનું દાન
કરવાવાળાં છો. “કૃષ્ણદાસજી” કહે છે કે, આપનો આશ્રય ન કરનારા ભલે ને તે
શૈષ મુનિ હોય કે શાની હોય, તો પણ ભવસાગરમાં તણાતા જ જાય છે. (૩)

॥ ૧૦૮ પદ સંપૂર્ણ ॥

‘કાયની કષાયી દુષ્પા’ - યોગના દેખા ગુ. ૧૩૫૫-૧૦ ની સેવા અપનાંની વાયી

૧. ગો.વા. અમથીબેન હરકીશનદાસ સાળવી
ના સ્મરણાર્થે. હસ્તે. રામદાસ લલ્લુભાઈ સાળવી
પાટણ
૨. ગો.વા. સત્યભામાબેન ઈશ્વરલાલ સાળવીના સ્મરણાર્થે હ. તેમના
જ્ઞાણી પુત્ર રાજેન્દ્ર ઈશ્વરલાલ સાળવી સપરિવાર (દહીંસર) મુખદી
૩. ગો.વા. ઈશ્વરલાલ પાણાચેંડ સાળવીના સ્મરણાર્થે
હ. યેતાબેન રાજેન્દ્રકુમાર ઈશ્વરલાલ સાળવી (દહીંસર) મુખદી
૪. ગં.સ્વ. લલીતાબેન હુણાભાઈ પટેલ (સોજીત્રાવાળા)
લંડન (પુ.ક.)
૫. પ.ભ. કૃષ્ણકાંત એમ. મહેતા-પરિવાર
વડોદરા
૬. પ.ભ. ભુપતલાલ જીવાભાઈ ઉકાણી-પરિવાર
ઉપલેટા
૭. શ્રીમતી માણેકબેન નટવરલાલ શિવલાલ શાહ. માલપુરવાળા-અમદાવાદ
ઉપલેટા
૮. ડૉ. હર્ષબેન નંદલાલ થાનકી
ભરૂચ
૯. ગો.વા. હંસાબેનની સ્મૃતિમાં
હસ્તે હર્ષદભાઈ હરીલાલ (ખુક્સેલર)
અમદાવાદ
૧૦. પ.ભ. મનુભાઈ જુગલદાસ મહેતા
અમદાવાદ
૧૧. ગો.વા. અ.સૌ. શાન્તાબેન મનુભાઈ મહેતા
અમદાવાદ
૧૨. ગો.વા. અ. સૌ. ચંદ્રીકાબેન મહેન્દ્રકુમાર ગાંધીના સ્મરણાર્થે
હ. મહેન્દ્રકુમાર ત્રિકમલાલ ગાંધી તથા આશ્રય
અમદાવાદ
૧૩. ગો.વા. અ.સૌ. રત્નપ્રભાબેન પોપટલાલ ગાંધી ના સ્મરણાર્થે
હ. સુનીલ, પોપટલાલ ગોકળદાસ ગાંધી
વિસનગર
૧૪. ગો.વા. ધૂલ કંતિલાલ શંકરલાલ ના સ્મરણાર્થે
હ. ગં.સ્વ. ધૂલ ચંદ્રકાન્તાબેન કંતિલાલ
ઈડર
૧૫. પ.ભ. જીવીબેન ગાંદુભાઈ પટેલ
રાજકોટ
૧૬. ગો.વા. જીવનલાલ ગોરધનદાસ રાજાણી
ના સ્મરણાર્થે હ. ઈશ્વરભાઈ રાજાણી
કબીલપોર-નવસારી
૧૭. શ્રીમતી શર્મિષ્ઠાબેન પ્રવિશ્યાંદ્ર મણિલાલ શાહ. મહોણેલવાળા-નિડિયાદ
૧૮. પ.ભ. પદમાબેન મધુરદાસ નારણદાસ ટક્કર
પાટણ
૧૯. ગો.વા. ભગવતીભાઈન માણેકલાલ શાહ
વડોદરા
૨૦. ગો.વા. પદમાબેન મહેન્દ્રભાઈ શાહ
હ. ક્રીશીકભાઈ શાહ
પાટણ-વિલેપાલા
૨૧. ગો.વા. વજબેન શંસુભાઈ લાખાણી
અમદાવાદ
૨૨. પ.ભ. મધુબેન કેતનભાઈ કુકડિયા
ભાયંદર-મુખદી
૨૩. પ.ભ. હંસાબેન નવનીતલાલ શાહ
બાલીસણા-મુખદી
૨૪. પ.ભ. સુધાબેન જગદીશભાઈ શાહ
બાલીસણા-મુખદી
૨૫. ગો.વા. રમણલાલ જમનાદાસ ગાંધી ના સ્મરણાર્થે
હ. હસુમતીબેન રમણલાલ ગાંધી
પાલનપુર
૨૬. પ. ભ. અ.સૌ. સુલોચનાબેન હરેન્દ્રભાઈ શાહ
ગાંધીનગર

સર્વેને સપ્રેમ જયશ્રીકૃષ્ણ સહ ભગવદ્ સ્મરણા

'કાયમી જયશ્રી કૃપા' - યોજના ફેફણ શ. ૧૨૪૭-૦૦ ની સેવા આપનારની યાદી

૨૭.	પ.ભ. અ.સૌ. તરુબેન કે. તલાટી	ગાંધીનગર
૨૮.	ગો.વા. ભાનુબેન રસીકલાલ શાહ	મહેસાણા-મુંબઈ
૨૯.	શ્રીમતી સૂર્યકાન્તાબેન જીતેન્દ્ર પરીખ	વડોદરા
૩૦.	પ.ભ. ચંદ્રકાન્તાબેન ટી. શાહ	વડોદરા
૩૧.	પ.ભ. નિકેતાબેન યોગેશભાઈ શાહ	વડોદરા
૩૨.	પ.ભ. નવનીતલાલ પુનમચંદ શાહ હસ્તે પ્રેરણાબેન ભૂપેન્દ્ર શાહ	પાટણ
૩૩.	પ.ભ. માલતીબેન ભાનુપ્રસાદ દોશી	સુરત
૩૪.	ગો.વા. પ.ભ. મંજુલાબેન રમણલાલ દુના સ્મરણાર્થે	
	હ. રમણલાલ છોટાલાલ દરુ-પરિવાર	સંખેડા (વડોદરા)
૩૫.	ગો.વા. પૂ. ગજરાબાના સ્મરણાર્થે પ.ભ. નિમુખેન નાનાલાલ સુથાર.	પાટણ
૩૬.	ગો.વા. મહાલક્ષ્મીબેન અમરતલાલ શાહના સ્મરણાર્થે	
	હસ્તે શ્રીદેવીબેન ચીનુભાઈ શાહ	બાલીસણા-પાટણ
૩૭.	ગો.વા. પદમાબેન કાળીદાસ પરીખ	
	તથા ગં.સ્વ. રમણાબાનાબેન વિનોદચંદ પરીખ	પાટણ
૩૮.	ગો.વા. શાહ કુમળાબેન શાંતિલાલ છીકણીવાળા	સાવલી-વડોદરા
૩૯.	ગો.વા. પિતાશ્રી ચીમનલાલ ગિરધરલાલ સોની તથા ગો.વા. માતૃશ્રી કુમળાબેન ચીમનલાલ સોની ના સ્મરણાર્થે હ. દિનેશભાઈ સોની.	નવાડીસા
૪૦.	પ.ભ. રમીલાબેન રજનીકાન્ત પરીખ	પાટણ
૪૧.	ગો.વા. હીરાલાલ ગુલાબદાસ ચોકસી તથા	
	ગો.વા. તનસુખબેન હીરાલાલ ચોકસીના સ્મરણાર્થે	
	અરવિંદભાઈ હીરાલાલ ચોકસી તથા પરિવાર	ચિંખલી
૪૨.	જ્યોતિબેન અરવિંદભાઈ ચોકસી - પરિવાર	ચિંખલી
૪૩.	અ.સૌ. ભદ્રાબેન હસમુખલાલ શાહ	હિમતનગર
૪૪.	શ્રીમતી નીનાબેન નરેન્દ્રભાઈ પરીખ	વડોદરા
૪૫.	ગો.વા. ચંપાબેન જમનાદાસ અમરતલાલ ચોકસી-પરિવાર	મહેસાણા
૪૬.	પ.ભ. પુરુષોત્તમ મોહનલાલ શાહ તથા	
	પ.ભ. નિરુજ્જ પુરુષોત્તમ શાહ - પરિવાર	વડોદરા, અમેરોકા
૪૭.	પ.ભ. કિરણબેન નંદલાલ શાહ	કડી
૪૮.	ગો.વા. અરવિંદભાઈ રસિકલાલ પરીખના સ્મરણાર્થે	
	જ્યોતસનાબેન અરવિંદભાઈ પરીખ	વિસનગર
૪૯.	ગો.વા. રામલાલ છગનલાલ પરીખ-પરિવાર	કડી
૫૦.	ગો.વા. મનહરલાલ ચંદુલાલ શાહના સ્મરણાર્થે	
	પ.ભ. પદમાબેન મ. શાહ. હસ્તે ભરતભાઈ શાહ (કડી)	કાલોલ

સર્વેને સપ્રેમ જયશ્રીકૃપા સહ ભગવદ્ સ્મરણા

'નાની જયશ્રી કૃપા' - યોજના ફેફણ શ. ૧૨૪૭-૦૦ ની સેવા આપનારની યાદી

૫૧.	પ્રેમીલાબેન કનુભાઈ શાહ તથા	
	કનુભાઈ મણીલાલ શાહ પરિવાર	(વડાગામ, તા. ધનસુરા)
૫૨.	સ્વ. અ.સૌ. કાન્તાબેન હસમુખલાલ મોદીના સ્મરણાર્થે	
	હ. હસમુખલાલ મણીલાલ મોદી	પાટણ
૫૩.	પ.ભ. ભાનુભાઈ વસંતલાલ દોશી તથા પરિવાર	સુરત
૫૪.	ગો.વા. ચંપાબેન મફતલાલ ડાદ્યાભાઈ સાળવી તથા પરિવાર મહેસાણા	
૫૫.	ગો.વા. દિલેન દિવ્યાન્ત શાહના સ્મરણાર્થે	
	હિવ્યાન્ત એચ. શાહ - પરિવાર	અમદાવાદ
૫૬.	અ.સૌ. સુમનબેન વસંતલાલ કંસારાના સ્મરણાર્થે	બોરીવલી-મુંબઈ
૫૭.	વિનોદભાઈ રમણલાલ શેઠ-પરિવાર	મુંબઈ
૫૮.	ગો.વા. જમનાબેન બાબુલાલ મહેતાની પુષ્પસ્મૃતિમાં	
	હ. શરીકાંત બાબુલાલ	મુંબઈ
૫૯.	કસ્તુરીબહેન ગુમા (કાશી-બનારસ)	
	પરમપત્ની (સ્વ.) શ્રી મથુરાદાસ એડવોકેટ હ. બ્રીજુમારી મહેતા વારાણસી	
૬૦.	કનેયાલાલ મોતીલાલ શાહ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ વિલેપાલ્સ - મુંબઈ	
૬૧.	ગો.વા. માતૃશ્રી ટિવાળીબેન મોહનલાલ મદલાણીના સ્મરણાર્થે	
	નરેન્દ્રકુમાર મોહનલાલ મદલાણી	મુંબઈ
૬૨.	હિતેન મણીલાલ મદલાણી રાતીવાલા-પોરબંદર	
૬૩.	ગો.વા. જમનાદાસ ગોરધનભાઈ ચપલાના સ્મરણાર્થે	
	હ. મંજુલાબેન જમનાદાસ ચપલા	ભાયંદર-મુંબઈ
૬૪.	મિત-માનસી અનિલભાઈ ચનિયારા	
	હ. નિલમબેન અનિલભાઈ ચનિયારા	ઉપલેટા
૬૫.	સ્વ. સુશીલાબેન પ્રજવલ્યભદાસ તથા સ્વ. પ્રજવલ્યભદાસ મગનલાલ શાહ (નસવાડીવાળા) હ. નયનકુમાર પ્રજવલ્યભદાસ શાહ	વડોદરા
૬૬.	ગો.વા. પિતાશ્રી ભુલાભાઈ છોટાલાલ તથા	
	માતૃશ્રી ગો.વા. મહીબેન ના સ્મરણાર્થે ડૉ. સી.બી. શાહ પરિવાર સિધ્યપુર	
૬૭.	ગો.વા. કમળાબેન ચંદુલાલ શેઠ હ. કુસુમબેન પ્રજવલ્યભદારી શેઠ ગાંધીનગર.	
૬૮.	ગો.વા. તારાબેન ગોકુળદાસ મોદી ના સ્મરણાર્થે	
	હસ્તે ડૉ. હરેશભાઈ ગોકુળદાસ મોદી	પાટણ
૬૯.	શ્રીમતી સુલોચના મનસુખલાલ સોલંકી તથા	
	પ.ભ. મનસુખલાલ હરિલાલ સોલંકી	ઘોળકાવાળા, અમદાવાદ
૭૦.	પ.ભ. ભાનુબેન સતીષભાઈ માધુવાલા તથા	
	પ.ભ. સતીષભાઈ માધુવાલા પરિવાર	પાટણ
૭૧.	ગો.વા. જશોદાબેન કૃષ્ણલાલ ગાંધી	પાટણ

સર્વેને સપ્રેમ જયશ્રીકૃપા સહ ભગવદ્ સ્મરણા

'કાયમી જયશ્રી કૃષ્ણા - યોજના દેખણ અ. ૧૩૫૫-૦૭ લી સેવા આપનારની યાદી		
૭૨.	ધર્મપલી (સ્વ.) અ.સૌ. હંસાબેનના સ્મરણાર્થે ભરતકુમાર વિહલદાસ ગાંધી તથા પરિવાર	પાટણ
૭૩.	શર્મિષ્ઠાબેન રમણભાઈ પટેલ અને પ.ભ. રમણભાઈ જેઠાલાલ પટેલ પરિવાર	અમેરિકા-વડોદરા
૭૪.	પ્રકાશચંદ્ર કાન્તીલાલ પારેખ	પાટણ-અમદાવાદ
૭૫.	ગીતાબેન પ્રવિષ્ણભાઈ શાહ, પ્રવિષ્ણભાઈ ઓરછવલાલ શાહ મીતેશ પી. શાહ તથા સેજલ મીતેશ શાહ - (ભુરા શેઠ પરિવાર) વડોદરા	
૭૬.	ગો.વા. સુપુત્રી નિરંજનાબેન સી. શાહ ના સ્મરણાર્થે.... હ. અ.સૌ. પ્રભાવંતીબેન ચંપકલાલ શાહ પરિવાર	- નડિયાદ
૭૭.	ગો.વા. અનિલકુમાર નવીનચંદ્ર શાહ ના સ્મરણાર્થે.... હ. નવીનચંદ્ર છોટાલાલ શાહ	બાલિસણા-મુંબઈ
૭૮.	ગો.વા. તારાબેન ગીરધરલાલ શાહ ના સ્મરણાર્થે.... હ. ડૉ. ઘનશ્યામભાઈ ગીરધરલાલ શાહ	બાલિસણા
૭૯.	માતૃશ્રી ગો.વા. પરશનબેન તથા પિતાશ્રી ગો.વા. ચીમનલાલ શીવલાલ ના સ્મરણાર્થે.... હ. ડૉ. સૂર્યકાંત સી. શાહ	વિસનગર-વડોદરા
૮૦.	એક વૈષ્ણવ	ડભોઈ-વડોદરા
૮૧.	ગો.વા. પ્રવિષ્ણચંદ્ર ગંગારામ સાળવી ના સ્મરણાર્થે.... હ. સૂર્યભાગાબેન પ્રવિષ્ણચંદ્ર સાળવી	પાટણ.
૮૨.	ગો.વા. ચતુર્ભૂજ (નાગરદાસ) નરસિંહલાલ ઠક્કરના સ્મરણાર્થે.... ઇન્દુબેન ચતુર્ભૂજ ઠક્કર હ. દિપકભાઈ સી. ઠક્કર	પાટણ-વડોદરા
૮૩.	ગો.વા. ઉધાબેન કૃષ્ણકાંત ગાંધી - પરિવાર	પાટણ.
૮૪.	ગો.વા. હિરાલાલ વિહલદાસ શાહના સ્મરણાર્થે.... હ. કુરીટભાઈ બી. શાહ	મુંબઈ-બાલિસણા
૮૫.	ગો.વા. માતૃશ્રી ચંદ્રકળાબેન નહાલચંદ પરીખ ના સ્મરણાર્થે પરીખ પરિવાર	પાટણ-મહેસાણા
૮૬.	ગો.વા. વિનેશભાઈ કે. શાહ ના સ્મરણાર્થે.... હ. નિરંજના વી. શાહ - પરિવાર	વિજયવાડા (અંધ્રપ્રદેશ)

નોંધ : સંસ્થાના ૨૫ પ્રકાશનોમાંથી ૧૨ પ્રકાશનોમાં આ યાદી પ્રગટ થશે. જેમ પુસ્તકો પુનઃ છપાશે તેમ નવા નામો ઉમેરાશે અને યાદી પ્રગટ થશે.

સર્વેને સપ્રેમ જયશ્રીકૃષ્ણ સાહ ભગવદ્ સ્મરણ